

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

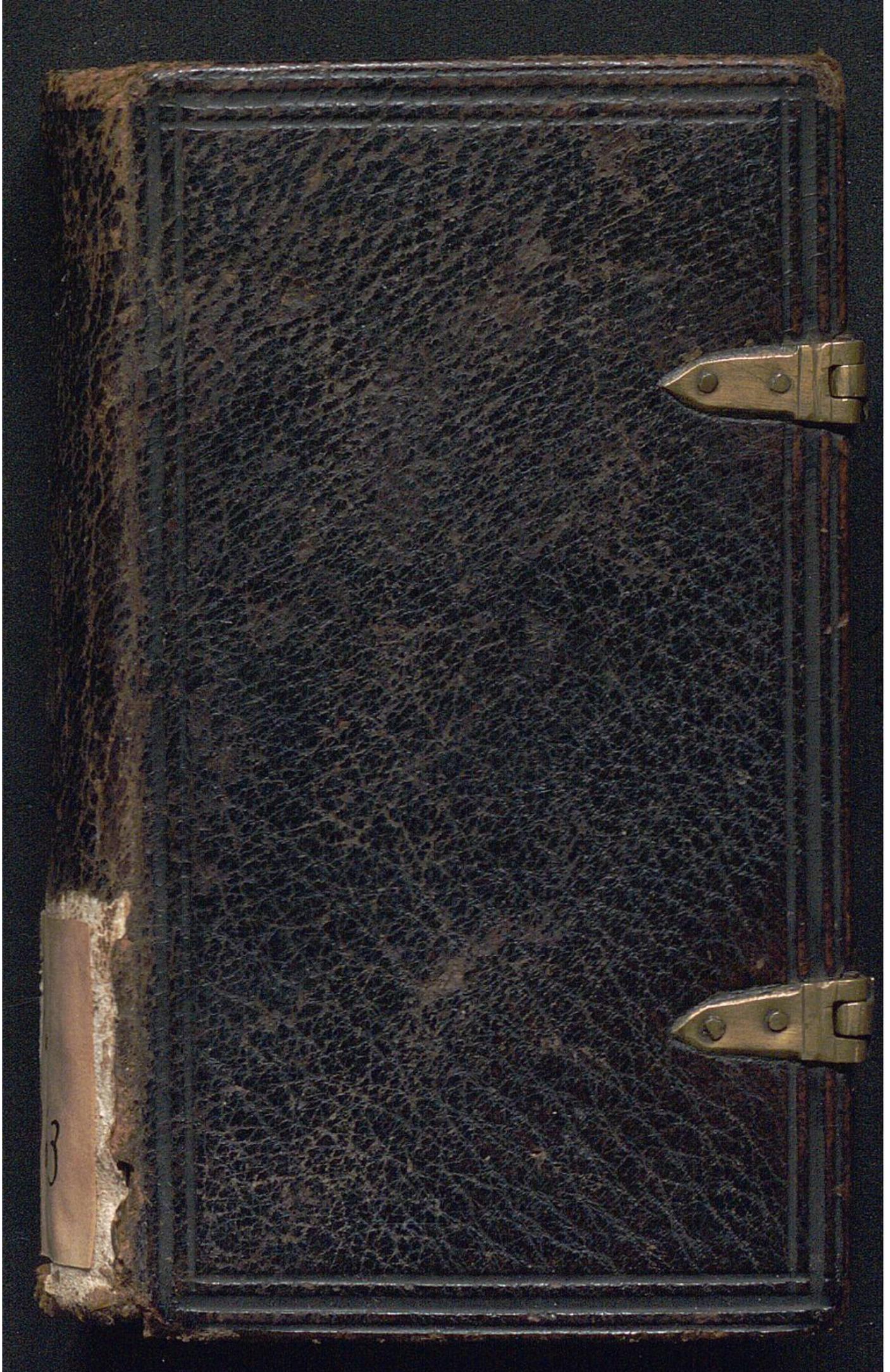
Universitätsbibliothek Paderborn

**Mysticvm Heliotropivm Hoc Est Selectæ Indvstriæ Ad
Unionem Cum Deo consequendam**

Gianotti, Alfonso

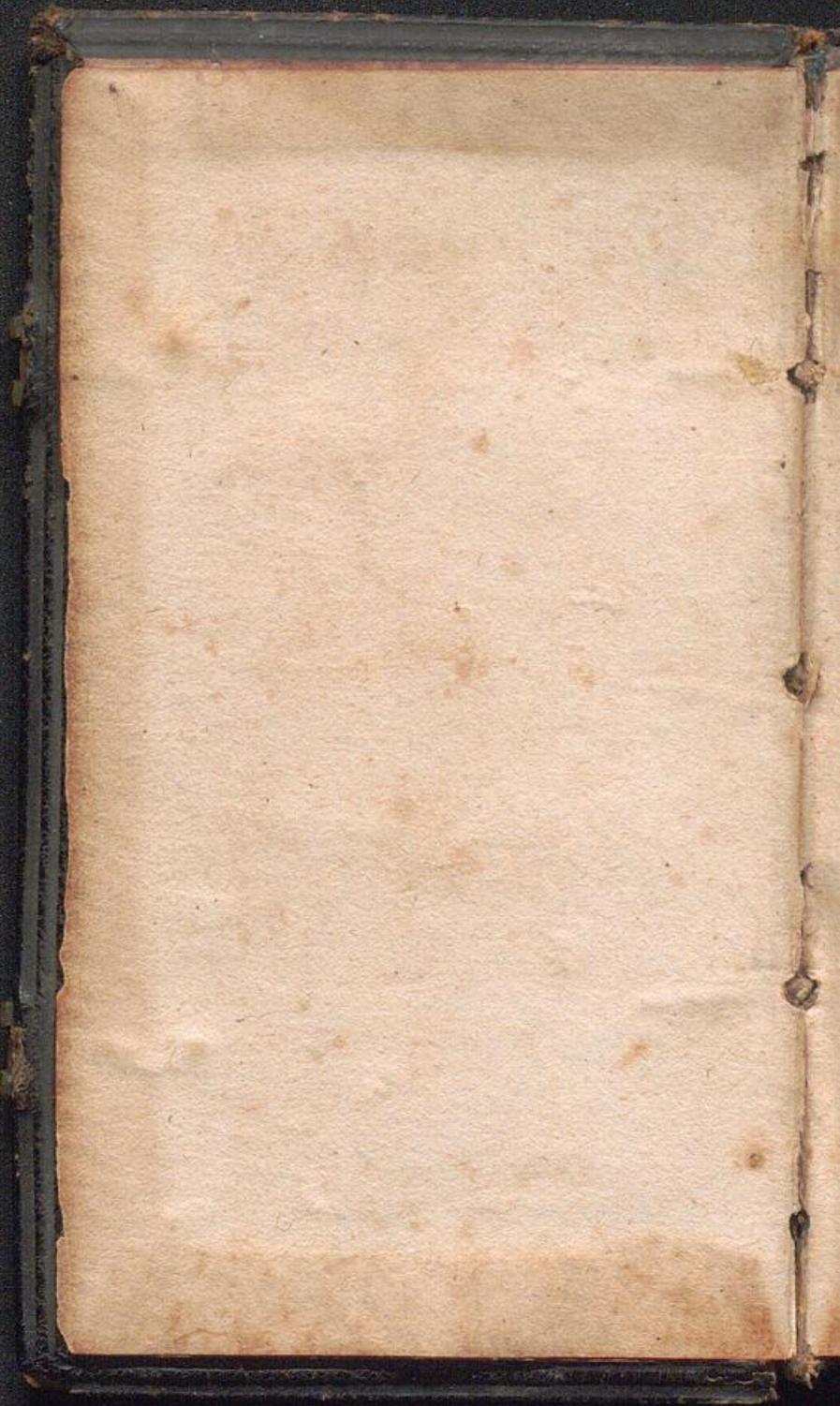
Ingolstadii, 1658

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51801](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51801)

J. II Th. 3063.
A.

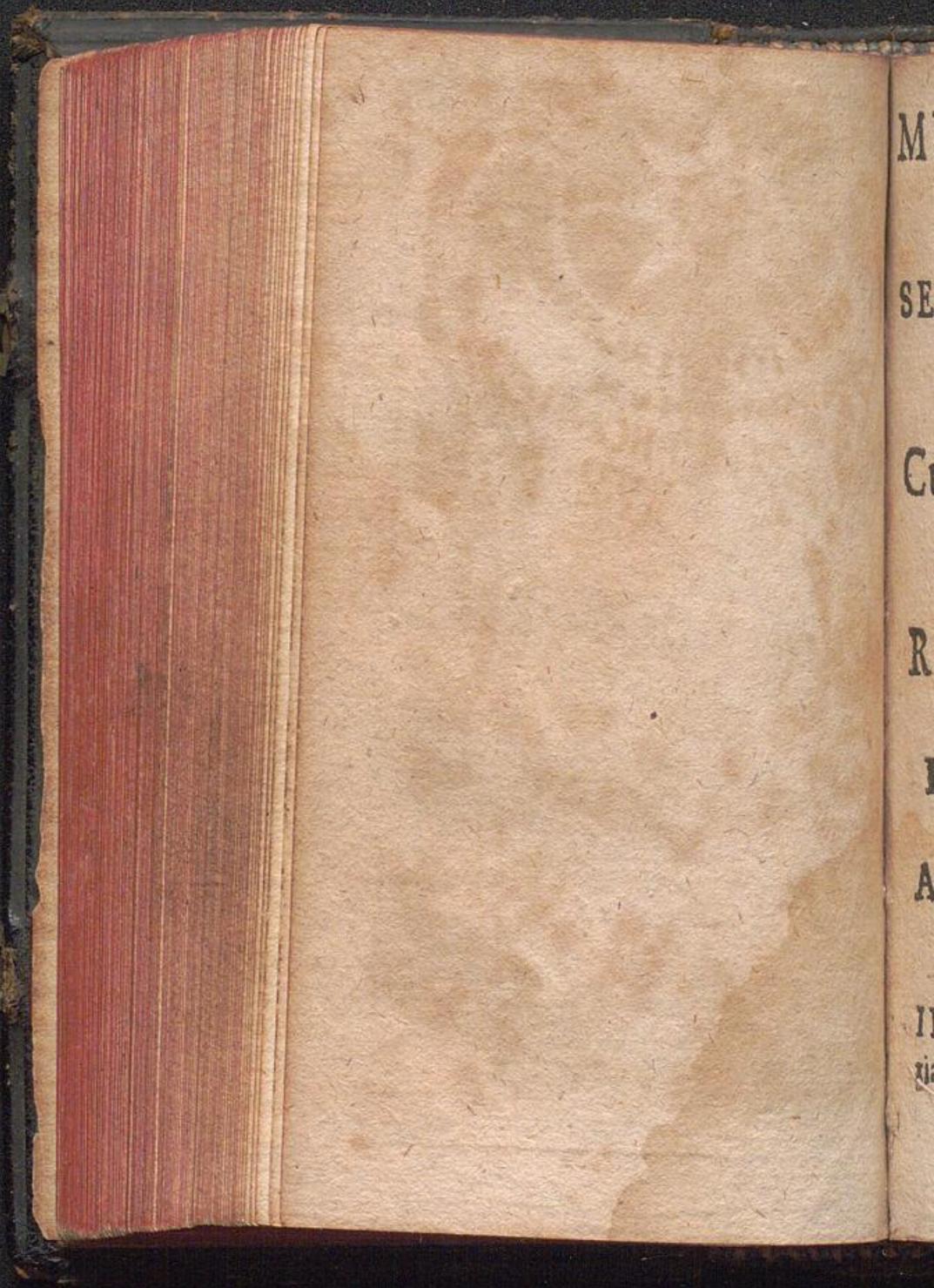

M

SE

C

R

I

A

I

si

MYSTICVM HE-
LIOTROPIVM

HOC EST

SELECTÆ INDV-
STRIÆ

Ad Unionem,

Cum DEO conse-
quendam.

AUCTORE

R. P. ALPHONSO
GIANOTTI, S. I.

Idiomate Italico editæ,

In Latinum translata

Ab Alio ejusdem SOC:
JESV Religioso.

Cum facultate Superiorum.

INGOLSTADII, Typis Ede-
gianis excudebat Joannes Ostermayr.

ANNO M. DC. LVIII.

Reverendissimo in Christo Patri
Amplissimo Praesuli, ac Domino

D. GERARDO

In Celeberrimis Monasterijs,
ALDERSPACENSI
ET GOTTSCELLENSI,
DIGNISSIMO

ABBATI,

ORDINIS CISTERCIENSIS

In utraque Bavaria

VISITATORI, AC VICARIO
GENERALI VIGILANTISSIMO;

Eorundemque Conventuum
ADMODUM REVERENDIS,
ET RELIGIONE PRAESTANTI-
BUS PATRIBUS atque FRA-
TRIBUS, &c.

*bellum, quem tenes
nunc manus benigno*

)(3 oculo

EPISTOLA

oculo perlegis, REVEREN-
 DISSIME ANTISTES, ca
 Italiâ nacti sumus, hoc loci Ger-
 manorum bono, latinitate do-
 natum; parvum mole ac pu-
 milum, sed vel ideò gratiorem
 occupatis; Sensibus verò ac Spi-
 ritu prope dixerim Giganteum.
 Elogium eius verbo absolvo, si
 dicam: Omne tulit punctum,
 Vetus certè verbum est: tria,
 Omnia. Huius autem ternarij
 nomine, in vita quidem spi-
 rituali, venire hæc tria possunt,
 Intellectus, Affectus, Effe-
 ctus, hoc est, si intelligas que
 agen-

DEDICATORIA.

agenda sunt in hoc magno Sa-
lutis & Perfectionis negotio; si
intellecta diligas, & toto velis
animo agere; si denique nove-
ris, quo & modo & ordine agas.
Hæc tria Vita Spiritualis Sum-
ma, sive Omnia. Ac consen-
tiunt in hoc alij, qui hanc vi-
tam percipient. Certè magnus
ille, delicatissimiq; Spiritûs Af-
ceta Augustinus in illa Ps 118.
verba de hoc ipso ita pronun-
tiat: Sæpe, inquit, quid
agendum sit videmus, nec
agimus: quia non delectat,
ut agamus. Prævolat In-
telle-

)(4

EPISTOLA

tellectus, & tardè sequitur
 & aliquando non sequitur
 humanus atque infirmus
 Affectus. Ideo ergò desiderare concupiscebat (Regius Psalter) quæ bona esse cernebat, cupiens eorum habere delectationē, quorum potuit videre rationem. *Quæ in rem nostram aptissima sunt. Inter tria quæ Omnia esse diximus, primum etiam Divo isti Intellectus est, alterum Affectus. Sed hæc Divi nondum Omnia, nisi Tertium accesserit, Effectus. In hoc ab-*
solutio

DEDICATORIA.

solutio demum Negotiationis
sancta, in hoc victoria, Trium-
phus & Corona Operis. Hic ta-
men Effectus sepiissime non ali-
am ob causam non sequitur
quàm quia Modus & via ef-
ficiendi nulla monstratur, aut
talis quæ difficultatibus nimis
vel asperetur reipsâ, vel aspe-
rari (altem minus cordatis vi-
deatur. Hinc horror & aver-
satio, ac prosecutionis locò Fu-
ga. Si verò Index alicunde
optatus accesserit, qui viam ad
jam intellectum, & tantopere
concupitum Ithesaurum non

15 com-

EPISTOLA

commonstret solùm, sed & prim
 cilem commonstret, breven
 planam, quin & amœnam pu
 cbramque (& sunt tales, q
 cœlestis Sapiëntiæ via sunt, q
 xta illud Prov. 3. 17, Viæ eu
 viæ pulchræ) tum enim
 crescit animus, & dilatato ja
 Corde, quod S. David exper
 scripsit Psal. 118. non jam
 trantur tantùm viæ eiuscemo
 di, sed percurreuntur, aut etiã
 pervolantur. Hæc autem Tri
 præstat exactè, quem offero, lo
 bellus; cuius Industria singula
 tripartita sunt; quarum Part
 prima

DEDIGATORIA.

prima quid facias, docet, Altera ut facias urget, Tertia, qui facias, faciliq; modo facias, instruit. Omnia igitur habet, cum Triahac habet, & punctum tulit omne. Dignus itaque visus est, quem latine ederem, Tu vero, Praesul Reverendissime, dignissimus, cui inscriberem. Primo enim Heliotropium seu Solsequium (id libelli lemma est) Solsequio dico, cum Tibi dico. Quae hic loquimur, Tu agis; quae nos Litteris, Tu Exemplis consignas. Et si Cor tuum Cera aut Char-

EPISTOLA

Charta, tam quidē lata, quam
 ipsum Cor tuum est (quod
 Mundo maius, utpote contem-
 ptor Mundi) Exempla ver-
 tua, intimique Animi tui Actus,
 Characteres forent, libello hoc
 Mundus haud egeret, utpote
 qui in Te, qua liber habet, ex-
 pressius longè et libentiùs le-
 geret. Nunc arcanum tuum
 Tibi. Altera dedicandi caus-
 sa illa erat, quòd Opusculum
 ipsum prae multis alijs tuum vi-
 debatur Patrocinium ambire.
 Querendus in Germania libel-
 lo meo fuit Patronus eiusmodi,
 qui

DEDICATORIA.

quod responderet, quantum fieri
poterat, illi, cui Italicè editus
libellus se dicavit. TU, PRÆ-
SVL AMPLISSIME, inven-
tus, Primus libri auctor Italus,
de Societate libellum Italicè lo-
quentem Magna in Italia Prin-
cipis Regijs è Gallia Natali-
bus fulgentissima inscripsit, Se-
renissima scilicet Allobrogum
Ducissa MARIÆ. Interpres
Germanus est, Collegij Ingol-
stadiani incola. Isto ego mini-
mè invito, idem Opusculum
Magno in Germania Prasuli,
Tibi inquam, dedicandum,
puta-

EPISTOLA

putavi; qui Nates suos, Sacri
 illos, si non Serenissimos, illu-
 strissimos certè è Gallia è
 trahit, non Borboniâ quidem
 domo, sed Cisterciâ: non ad
 Henrico Magno, Magno tamen
 imò Maximo BERNARDO,
 cujus Familia Lilia quoque
 non desunt, quorum unum id
 que precelsum Tu quoque,
 & Quotquot in Laudatissi-
 limis Cœnobijs tuis R. R.
 PATRES AC FRATRES, velut
 totidem Nardi Flores numeras,
 quos nostra quoque Dedicatio
 juxta Te prescriptos in Fronte
 gerit.

DEDICATORIA.

Sacri gerit. Ne spernat ergò Mimus
hoc, ut ut tenue sit, Mitra tua,
quod Coronæ non spreverunt; ne
repudient Sacratissima Manus
tua, quod Serenissima sunt com-
plexa. Lucem dabit libellus hic,
si lectus fuerit; lucem accipiet, si
in Clientem à Te Patrono rece-
ptus.

Hanc verò admissionem eò
sibi spondet audaciùs, quòd
plures sui similes, etiam Ingol-
stadij natos educatosque, Re-
verendissima Paternitas
Tua jam olim in clientelam
benignissimè acceperit, et Bi-
bliothec-

EPIST. DEDICAT.

bliotheca sua multò instructi-
sima velut civico quodam
re, aut certè, domestico dona-
verit; quos inter si vel ultimò
loco forulòque poni meruerit,
què dedicavimus, primam eam
gratiam putabit. Ingolstadt
1. Ianuar. 1658.

Rev.^{mæ} Paternitatis

Vestræ,

Nec non

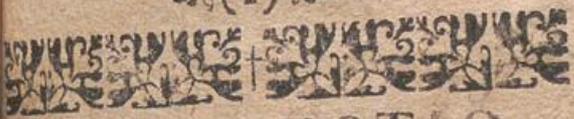
Vtriusque Religiosissimi

Conventûs

Devotissimus Cliens

Joannes Ostermayr,

Typographus.

INTRODVCTIO.
CHRISTIANE LECTOR

I magnæ obligationi,
quam altissimæ Pro-
fessionis tuæ status in-
ducit, ex æquo ac con-
dignè respondere velis,

obligatum te esse noveris illum quam
potes proximè imitari, à quo, una cum
nomine, Gratiæ & Fidei donum, omne-
que aliud bonum tibi profluxit, hoc
est **JESVM CHRISTVM**. Animam
illius si consideres, omni virtutum &
sanctitatis decore plenā invenies, ut-
pote quæ primo statim creationis suæ
instanti arcto quodam & indissolubili
nexu, eoque duplici, uno quidem
Unionis Hypostaticæ, altero verò Vi-
sionis Beatificæ, Deo suo intimè con-
juncta fuit, quâ tanquam ingentium
A divi-

divitiarum Summâ supra incontinentiam
 natam purissimæ vitæ Innocentiam
 veluti supra basin ac fundamentum
 inestimabiles illos omnis Perfectionis
 omnisque Plenitudinis thesauros fun-
 davit, ex quibus Terra Cælumque
 cumulativissime postmodum ditata ab-
 undaverunt. Quod si igitur & tu quo-
 que ad imitandam illius sanctitatem
 aspirare velis, animum ad hoc appli-
 ces, & in hoc solum incumbas necesse
 est, ut DEVM tuum invenias, illique
 invento te unias; per memoriam qui-
 dem, quàm potes frequentissime, il-
 lum tibi proponendo, illiusque re-
 cordando; per intellectum, conside-
 rando illum, dicta & facta illius fre-
 quenter animo recolendo; per Volun-
 tatem denique continuis & inflamma-
 tis affectibus ad summum illud & infi-
 nitum Bonum avolando, cui impos-
 sibile est serio animo appropinquare,
 quin bonitatem ab eo contrahas: si-
 cut

cut impossibile est igni approximare,
quin ab eo, si non ardeas, saltem ca-
lorem reportes.

Omne nostrum Esse, omne naturæ
bonum, nobis à DEO, qui omnia in
omnibus præsentissimus operatur, ve-
lut à Fonte dimanat. Bonum verò no-
strum supernaturale, quantum ex
parte nostrâ est, ex eo originem sumit,
quòd DEVM quæramus, omnique
affectu ad eum convertamur; perfici-
tur autem, quando anima cognitio-
ne & amore eidem intime unitur, non
solum in hoc mortalis vitæ curriculo,
sed in illâ quoq; immortalitatis æter-
nitate; magno tamen utrobique cum
discrimine; nam corruptibili adhuc
carni sociata non nisi mediantibus
rebus corporeis, & quasi absconditum
sub ingenti hoc aspectabilis Vniversi
corpore, toti quidem & singulis illius
partibus, instar animæ in corpore hu-
mano existentis, præsentem invenire
potest:

potest: at ubi ab aggravante corpore
hujus mole (quæ instar densæ nubis
desideratissimi solis, DEI scilicet
aspectum adimit) evadit libera, ele-
vante lumine gloriæ de facie ad fa-
ciem intuetur, eoque perenniter fru-
endo jugiter delectatur.

Oportet igitur DEVM nostrum
quæramus ope ac medio creaturâ
& in ipsis invento commoremur am-
ando illum, ipsique in creaturis tan-
quam in ænigmate cognito inservi-
endo, ipsius conversatione fruendo,
& in ea prælibanda quasdam Paradi-
si delicias, quas identidem DEVS nos-
ter immittit in corda eorum, qui
ipsum diligunt. Et hic modus esse
Christianum, Christi scilicet imitatio-
nem & perfectionis studiosum proba-
di, atque in virtutibus proficiendi.

Ne verò ad solitas tibi recurras ex-
cusationes, nescire te, quid quove
modo istud aggredi vel peragere de-
beas

Introductio.

§

beas, En sequentes ex Sanctorum gestis & scriptis depromptas accipe Industrias, quarum usu & exercitio tantum plurimi retulere fructum, ut per illas ceu per gradus scalæ auxilijs gratijsque divinis innixæ ad caelum ad DEVM usque pertigerint. Tibi quoque, si hanc animosè conscenderis, asseveranter polliceri ausim incredibiles utilitates inde promanaturas, quarum (ut ad eas lectandas animû sumas) magis præcipuas paulò post referam.

Vnum te admonitum velim, ut si statum Religiosum proficearis, artem hanc præ alijs tibi addiscendam esse persuasum habeas: quo enim alio fine parentibus, amicis, Mundo & Templo relictis terrestris hoc Sanctæ Religionis caelum ingressus es, nisi ut Beatarum in Cælo Mentium, quoad liceret, exemplum imitatus DEO tuo quam posses proxime conjungereris?

A 3

male

malè tecum agitur, si relicto Mundo
 DEVM tuum nec quærere fatagis, ne
 que totum te amori, totum servitio
 ipsius consecrando illum invenire al-
 labores; sic enim fiet, ut nec in hac
 nec in æterna illa vita DEO fruaris,
 imò nec ipso Mundo, erisque adeo
 ipsis etiam brutis animantibus infe-
 licior, quas temporaneâ saltem sen-
 suum delectatione perceptâ nulla post
 vitæ interitum manent supplicia. Te
 verò, si vitam in Religione malè tra-
 ducas, sensibilibus bonorum famés
 prope ad insaniam usque excrucia-
 neque tamen, prohibente nimirum
 ac obstante statûs tui conditione, eam
 exsatiare dabitur, atque ita post hanc
 adeò calamitosam vitam & mortem
 adhuc acerbiozem coram DEO seve-
 rissimo Iudice comparendum erit, il-
 lo scilicet Iudice, quem, quia aman-
 do Sponsum ac Patrem experiri nolui-
 sti, senties Vindicem.

Fag

Fac ergo, ut quod necessitatis est,
sit etiam Virtutis, nec displiceat illud,
quod, utilitatis tuæ causâ permotus,
in istis Industrijs agere tibi que sugge-
tere instituo. Sume animum, & re-
ipsum ad exercitium sequentium in-
dustriarum animosè roborâ, & si do-
lus ille veterator (Dæmonem dico)
primos conatus acerbâ quadam & in-
sapidâ amaritiei inficere tentabit, ne
animum despondeas, certus, Benig-
nissimum Numen conatus tuos divi-
næ gratiæ suæ saccharo, ipso pro-
gressu, dulciores reddi-
turum.

A 4

UTILI.

Fac

UTILITATES SE
 QUENTIUM INDU
 STRIARVM.

Prima & Principalis Vna est, quæ
 tamen, velut malum Punicum
 multa grana, plures alias in se
 complectitur. Est autem hæc: quæ
 videlicet (supposito divinæ gratiæ
 favore, & cordis tui munditiâ) usus
 praxi sequentium Industriadum ani
 ma sibi comparet jugem Præsentie
DEI aliarumque perfectissimarum
 divinarum Proprietatum memoriam,
 quam non immerito dicere possumus
 certū ac suave quoddam omnis fan
 ctitatis & perfectionis seminarium:
 enim præsentis semper memoria Deum
 quodammodo possides, unice cave
 bis, divinissimos ipsius oculos offen
 dere, quibus te omnesque actiones
 tuas apertissimas esse agnoscis; ani
 mosè proinde resistes dæmonum sug
 gestio.

sequentium industriarum. 9

gestionibus, illorumque insultus re-
primis armis ab adiutrice DEI præ-
sentis manu subministratis; Mundū
floci facies, imò ne quidem cogitare
de illo sustinebis, quem tantillum es-
se vides ad immensitatem DEI cordi
tuo inclusi comparatum; sicuti stellas
in præsentia Solis obscuratas, aut ei-
usdem Solis, qui mundi oculus est,
luci comparatas non aliter quam mi-
nutas quasdā micantes terræ bestio-
las reputas. Verbo; isthoc ihelauro
(Memoriā scilicet præsentiae divinae)
quem ex sequentibus industrijs faci-
le erues, si animam tuam locupleta-
veris, nā tu intimis DEI amicis imò
ipso DEO quodammodo similis eva-
des in Virtutum exercitio, vitæque
sanctitate; quod utiq; pro omni alia
utilitate sufficeret.

11. Tot ac tantis meritorum gra-
dibus animam tuam ditabis, quot &
quanti virtutum actus affectusq; pñ

A s a tuo

à tuo corde, ore ac voluntate produbunt; tales autem & tam præstantes virtutum actus, quique in vitâ spirituali censentur excellentiores, sequentes industriæ suggerent.

III. Si alacri animo & affectu sequentes virtutum actus elicies, si adjuncta quoque conjunges proposita, apprimè tibi fervient loco interna orationis, in qua exercitium actuum virtuosorum & affectuum frequentatio sunt illud, quod potissimum intenditur.

IV. Præterea non minùs materia lectionis spiritualis suppeditabunt, & quidè magno cum animæ tuæ emolumento, si non cursim sed tardè, pacatè, & interpositis moris quandòque subsistens perlegas, animum in lectis firmando, unamq; ex ijs Veritatibus, quarum multas diètis exercitijs insertas reperies, meliùs discutiendo, & ad cognitionis lumen inflammata affectuum

sequentium industrialium. II

quum desideria adiungendo. Imò, si
ita tibi libeat, hæc industrialium loco ma-
ualis cuiusdam libelli tibi seruiant,
quo & in templis te utiliter distinare,
ex quo, etiam in aulis principum vel
ubivis locorum constitutus, hominũ
confortio & turbæ immixtus, varia
piorum affectuum jacula, & jacula-
toriarum precum suspiria in cor dile-
ctissimi tui IESU emittere poteris.

V. si fortè aptior ad sacram Sy-
naxin sumendam, ad missam dicendã
vel audiendam, te preparandi modus
tibi non suppetat, unam, vel plures
ex infra positis Industrijs cum vno al-
terove Colloquio adiuncto adhibe
debita & devota cum animi applica-
tione, ex quo immensæ Bonitati DEI
confusus non dubito fore, ut optimè
dispositum te sentias ad desiderandã
cordis tui cum bono IESU Vnionem.
Quod si post S. Synaxeos sumptionẽ,
aut subito sacro iisdem exercitijs utẽ-

12 *Utilitates sequentium, &c.*

ris, facies rem DEO longè gratiore,
& ad maius utilitatis devotionisque
propriæ augmentum, quàm si necesse
quot Officiola aliâve latine compo-
sitâs precatiunculas ex conuetudine
quâdam & sine debitâ attentione re-
citâsses, quod vel maximè rudes & im-
peritiores sibi dictum putent, qui ea
quæ legunt vel dicunt non intelli-
gunt, aut lectis non advertunt ani-
mum; quò fit, ut licet multa orârunt,
antiquis imperfectionibus identidem
scateant, nec millies licet iterare
Communiones ipsis quidquam pro-
sint, ac proinde sunt simillimi æthio-
pi, qui quamvis millies sapone per-
ungatur & lavetur, nigram
tamen non mutat pel-
lem,

MODUS

MODVS SEQVENTI- BUS INDUSTRIIS VTENDI.

Primò præstabit unam seligere, quæ tibi videbitur utilissima, neque contentus sis eam attentè, devotè & cum fructu per modū piæ orationis recitasse, sed distribue in plura puncta, quæ pluribus successivè diebus meditando discuties; stude positas ibi veritates intelligere ac penetrare, tibi que applicando fac proprias, easque cum affectuum fervore sæpiùs reiteratas anima (eo ferè modo, quem in Colloquijs infra ponendis observari videbis) desumendo inde vel maximè seria & practica proposita interdum executioni mandanda. Unâ aliquâ Industriâ dicto modo absolutâ ad aliam atque aliam progredere.

Secundò. Interdum magnam diligentiâ

A 7

gentiam

14. *Modus sequentibus*

gentiam adhibe in frequentandis, se-
rio tamen ac tranquillo cum animi
affectu, precibus jaculatorijs, in quibus
illa cum DEO Patre tuo præsen-
te transiges, quæ Industriæ, quam
matutina meditatione expendat,
& directioni ex paulò post assignan-
dis praxibus percipiendæ, conformis
judicabis. Proponis Expl. Gr. matu-
tino tempore primæ diei quinq; piæ
aspirationes in honorem quinq; Vul-
nerum Christi persolvere, totidemque
à prandio, propone altero manè sex,
septem tertio, & ita deinceps semper
augendo numerum. Vespere studiose
examina, an & quomodo proposito
tuo satisfeceris: si satisfecisti, DEVM
lauda; sin, illicò defectum supple ad
majorem DEI tui præsentis gloriam,
dæmonis verò, qui memoriam ser-
vandi propositi impedire conatus est,
confusionem. Præ omnibus autem
DEO, Deiparæ ac Sanctis te frequen-

ter

Industrijs utendi.

15

per commendam, quò certius ingentem
(quem animum tibi exopto) fru-
ctum ope ac patrocinio ipsorum ex
illis Industrijs referas; in quem finem
in primis proderit 3. Communiones,
inornificationes & preces fre-
quenter offerre.

* *
*

PRIMA

PRIMA INDVSTRIA

Gratiarum actionis.

Solent Dialectica Magistri
 varios communes (ut ve-
 sant) locos prescribere, ex
 quibus veluti quibusdam fontibus
 ac seminaris argumenta desu-
 munt ad id, quod intenditur pro-
 bandum & persuadendum. Et
 ego Industrias quasdam tibi offe-
 ro, ex quibus varios, eosque fre-
 quentes, pios animae affectus de-
 promere poteris, quibus non sine
 notabili anima tua commodo cum
 DEO tuo omni loco presenti con-
 versari, & actualem ipsius amo-
 rem jugiter in te fovere poteris.
 Prima itaq; sit, ut tibi persuadem,
 quid-

Prima Industria. 17

quidquid pulchritudinis, bonita-
tis ac amabilitatis in rebus creatis
invenitur, tuisque sensibus, ima-
ginationi aut intellectui obijcitur,
& ut verbo dicam, omnes crea-
turas, beneficia esse, unam quidem
ad alterius commodum, omnes ve-
ro ac singulas ad corpori animæq;
tuae serviendū conditas esse, qua-
rum actualem usum tibi concedit
Deus tuus, intimè illis prasens,
manu quidem invisibili, affectu
tamen tenerrimo & propensione
insuitā, apertos tenens, ad tuam
utilitatem ad tuos usus ac com-
moda, thesauros bonorum non so-
lum Naturæ, sed & Gratiæ & Glo-
riæ, quos si vel obiter & per tran-
sennam inspexeris, si in ijs confi-
deraveris

deraveris beneficiorum multitudine ac perfectionem, si expe-
 deris amorem infinitum, eternum
 proprij commodi nescium, tenentem
 constantem, & efficacem, quod
 neficia illa in te collata continen-
 re pergit ac conservare, nulla
 ingratitude absterritus, sed gratias
 dens potius ob haecenus concessa
 & deinceps etiam quasi ex quodam
 servitutis debito praestanda beneficia,
 reddens te participem non solum
 eorum, quae alijs communi-
 sunt, beneficiorum, sed insuper
 multis specialibus & singularibus
 amoris favore in te congestis gratiis
 beneficis, sive bona spectantia
 animi & corporis, sive mala a quibus
 benignissime te liberavit aut

pra.

Prima Industria.

19

preservavit, hæc inquam omnia
postquam vel obiter animo perpen-
deris, impossibile erit, quin (si vel
umbra hominis, & rationis scin-
tillam retines) totus in affectus
Gratitudinis, Amoris, Oblationis,
& plenissimæ in Deum tuum, tan-
tam ac amore plenissimum Bene-
factorem, Fiducie erampas. Ad
te verò si oculos reflexeris, quomo-
do fieri poterit, quin profunda Hu-
militatis, Confusionis, Contritio-
nis, Timoris ac Reverentiæ actus
depromas, cum videris te in extre-
ma indigentia & necessaria à be-
nefica Dei manu dependentia ne-
cessitate constitutum, ut qui, vnà
cum alijs res ac tantà diversitate
multiplicibus creaturis tui com-
modi

*modi causâ conditis, singula
mentis conservari necesse habet
aliâs illicò in nihilum tuum red-
turus?*

COLLOQVIVM I.

O Amantissime mi, summe
& assidue Benefactor, mi
DEVS, ecce me positum à tua
benignissima manu in Mundo,
vel, ut melius dicam, in the-
sauro gratiarum & in pelago
beneficiorum tuorum. Frue-
bar quondam, sed sensu ac opi-
nionem minus rationabili, pul-
chritudine florum, dulcedine
fructuum tanquã donis à terra
datis; piscibus & volueribus,
tanquam elementorum partu-
bus;

Prima Industria.

21

bus; Solis lumine & stellarum
influxibus, quasi Cæli munere;
est ubi sereno lucis tuæ radio
oculos animæ meæ illustrâsti,
agnosco mi DEVS & confiteor
te verè ac reipsâ in omnibus
creaturis præsentem, ipsis, ut
benefacias, largiri ut sint, pro-
pter meam verò utilitatem in
illis & cum illis operari tot ac
tantos favores Naturæ & Gra-
tiæ. Tu per Solem & cum So-
le me illuminas, cum Terra su-
stentas, cum Anima me vivifi-
cas, & ut omnia paucis dicam,
tu omni momento omnia
Creatâ, Elementa, Mixta, Ho-
mines, Angelos, & quod plus
est omnes cælestis Paradisi de-
licias

licias conservas propter me
 mihi destinatas, & destinatas in
 pendis; imò tu ipse, qui horum
 omnium & Paradisi Domini
 es, cum tuis & in tuis Natura
 Gratia & Gloria donis Bonum
 nostrum & Beneficium factum
 es. Noster es in creaturis tuis
 dum eas condis, dum in ijs per
 sistis operans, easque nobis in
 visibili quidem, sed presentia
 simâ manu communicas.

Fuiſti noſter in Incarnatio
 ne, Doctrinâ, Vitâ, & Morte.
 Noſter es Incarnatus, & ſub
 Auguſtiſſimo Eucharistiæ Sa
 cramento reconditus. Noſtra
 eris ſumma Beatitudo in coelis,
 ſi tamen portam illorum pec
 catis

...catis nostris, nobis ipsis non.
...occluserimus. Illud autē, quod
...animat quasi & præstantiam
...tantorum beneficiorum gemi-
...nat, est dulcissima Charitas &
...Amortuus infinitus, quo amā-
...stinos ab æterno, antequam
...mundum conderes, jam tunc
...liberè ac gratuitò determinans
...tribuenda nobis in secuturâ
...vitâ nostrâ tanta beneficia,
...Generalia, Specialia, Corpo-
...ralia, Spiritualia; ad quæ om-
...nia & singula nunc & deinceps
...complenda ab ipso mundi ex-
...ordio creaturas ordinare cœ-
...pisti, actu cognoscens & vo-
...lens, ut per tot sæculorum spa-
...tia mirandâ successione perse-
...verarent,

verarent, seque impenderent
ad id usque temporis, quo ille
creaturas produceres & pro
ductas conservares, quæ im
mediate nobis servierunt &
adhuc serviunt.

Neq; bona solùm sed & ma
la corporis & animæ, ô magne
DEVS! gratiæ & beneficia tua
sunt; mala illa scilicet, quæ
alios affligerunt aut etiamnum
affligunt, & nos quoque pre
mere possunt, quæ tamen, quia
misericordissimè ab ijs nos pre
servas, modò non affligunt;
& quia mala eiusmodi innu
mera sunt, infinitis modis nos
obligant ad condignas tibi re
ferendas gratias. Sed quo mo
do,

do, mi DEVS, tibi grati erimus,
si ipsa gratiarum actio novum
tuum est beneficium? Si quan-
tò magis Maiestatis tuæ debita
exolvere conamur, tantò mai-
ores Liberalitati tuæ mori co-
gimur debitores?

Statuo igitur & fixum habeo,
O Summum Bonum meum &
Benefactor liberalissime, cum
Sancto Rege tuo David pro
tuo in me amore, omnibús-
que bonis à te mihi concessis,
duo rependere, hostiam sci-
licet Laudis & Oblationis sa-
crificium.

Laudo te, benedico te, amo
te, tibi que gratias ago & opto,
ut mecū & loco mei omnium-

B que

que Creaturarum præteritatis
præsentium & futurarum peccatorum
omnem æternitatem gratiarum
referant actiones omnes Angelorum
Chori, omnes Beatorum
torum Coelorum mentes eorum
IESU & MARIA illorum Ducibus,
ob ingentia quæ recepimus
& deinceps recepturi sumus
bona, ob innumera quæ
evasimus & evademus malorum
pericula cooperante & suavissi-
mè disponente amantissimam
tuam in nos omnes immeritam
Charitate. O mi DEVS, si pos-
sem, spiritu Seraphico anima-
rem omnes etiam sensus ex-
pertes creaturas, ut per me
mecum te amarent, perpetuum
que

quo laudis ac gratitudinis re-
sonarent canticum illi, qui dat
quantum habet & est, vilissi-
mis & ingratis creaturis.

Et quia Gratiudo non tam
in verbis quàm factis, non tam
in promittendo quàm dando
consistit, ecce me ad pedes tuas
Maiestatis abieci, ut totum,
quidquid sum, possum & ha-
beo, non tantùm in oblatio-
nem, sed & holocaustum tibi
cedat. Nec id ago quasi offe-
rens aliquid meum, sed red-
dens mille titulis jam antequàm;
non enim subiectione & Do-
minio in me tuo me exemisti,
cùm me mihi per creationem
dedisti, Tuus sum igitur, tuum

B 2 est

est hoc meum corpus, tua
hæc anima mea cum omnibus
potentijs suis, & licet tuus me
essem necessitatis lege, vellem
tamen tuus esse liberæ volun-
tatis electione, sicut jam nunc
ex hoc momento totum me tibi
bi offero & consecro: atque
utinam simul possem omnium
Creaturarum tuarum obsequium
efficaciter & reipsa tibi offerre
& præstare, vnaque cum illis
me in tui amorem & servitium
jugiter impendere, sicut tu ab
amando nos, nobisque bene-
faciendo nunquam desistis.

Ah mi chare Pater, quare
nunquam beneficijs tuis ad tui
offensionem & injuriam abu-
sus

sus fui? quomodo potui ingra-
tus & stultus donis tui contra
te DEVM meum præsentem,
pugnare, eum qui me ama-
bat, odio prosequens, qui me
insequendo quærebat, fugi-
ens, offendendo illum, qui
me sinu suo fovere ac comple-
cti gestiebat, cornu, O Bo-
num meum! vulnerando, qui
cordi tuo insculptum me ge-
stabas?

Non ampliùs Domine, non
ampliùs ita fiet. Detestor o-
mne etiam levissimum pecca-
tum, maximè NN. quo tanto
Benefactori meo nimis ingra-
tum me ostendi. Protestor
deinceps me (quoad poterò)

B 3 crea-

creaturas & meipsum non aliter intuiturum aut agniturum quam ut meritissimum tuum Beneficium, gratum me exhibens frequenter non solum ore ac lingua, sed sapius corde, constanter verò vitæ & morum perfectione, ut, pro eo ac debeo, me gratum exhibeam amoris infinito, & innumerabilibus tuis beneficijs, meque aliquo saltem gratitudinis signo idoneum reddam ac disponam ad recipiendum summum beneficium, quod **Tu es DEVS MEVS**, summa Beatitudo mea; simulque alios laborem excitare alios, maxime **Domesticos**, ad recognoscendam

scendam, verbis & operibus
perfectioribus, tuam Charita-
tem, continuáque beneficia
tua, & sic unà te laudemus in
omnem æternitatem. Amen.

**PRAXIS INTERDII
USURPANDA.**

Dum te manè vestibus induis
dic corde & ore: DEVS
meus benedicta sit charitas
tua in prolongandâ mihi alijs-
que vitâ, in concedendâ re-
quie, in præservando me à tan-
tis animæ corporisq; malis to-
tâ hâc nocte. Tibi gratias ago,
& pannos istos ex oculor qua-
si liberalem Eleemosynam &
beneficium à te concessum.

B 4 Lau-

Laudet te mecum & loco meo
tota cælestis Paradisi aula
Amen.

*Comedens aut videns cibos
preparatos dic: Gratias tibi ago
ô immense & præsentissime
DEVS, qui hos cibos creasti
qui creatos conservas, & tu
merissimâ bonitate tua nobis
donas, utinam benedicant
loco mei omnes sancti tui.*

*Accipiens ab alio rem quam
piam, dic: Tu es, ô mi DEVS,
rei istius primarius ac Princi-
palis Largitor, tibi ergo præ
omnibus sit gratiarum actio &
gloria. Amen.*

*Negotio aliquo à te vel alio fe-
liciter ac bene gesto, dic: Tibi
laus*

Prima Industria. 33

laus, ô mi DEVS, ob tantam
mihi (vel isti) factam gratiam.

Denique quancuncq; aliquid
boni, pulchri ac laude dignum in
te vel alijs deprehendes, imò etiã
si quod malum alijs, non item tibi,
evenisse videbis, assuesce cordis
saltem affectu Deum Benefacto-
rem tuum presentem alloqui, &
dic. DEO Gratias cum intentio-
ne ac animo gratum te ostenden-
di DEO tuo, exemplum magnæ
cujusdam DEI SERVÆ imitatus,
ob tria magna beneficia in quo-
vis, etiam in speciem minimo be-
neficio contenta; &

Primò quidem ob æternum il-
lum amorem, quo antequam
Mundus esset jam decreverat hoc
tibi beneficium prestare. 11.

II. Quia ab ipso Mundi exordio ad hoc usque tempus ita providè creaturas suas ordinavit et disposuit, ut res hac, quam modo tibi donat, et produceretur, et producta hucusque conservaretur.

III. Quia actus hic et nunc ipse immediate tibi largitur hanc minimam creaturam, hoc frustum panis, hunc haustum vini, hunc vel illum fructum, cum tanta amoris teneritudine et animi applicatione, quasi aliud, quod in Cœlis aut terra ageret, non haberet.

Quodsi verò perfectiori quodam modo DEO tuo gratus esse desideras, expediet sæpè partem tibi liberaliter concessorum donorum illi conse-

Prima Industria. 35

consecrare, quod fiet vel ope Mor-
tificationis abstinendo, & genium
tuum que tibi videtur commoda,
pulchra &c ex amore erga illum
fraudando, vel largiendo aliquid
pauperibus; vel, ut melius dicam,
DEO in suis pauperibus offeren-
do, aut partem aliquam destinan-
do Ecclesijs vel Sacerdotibus, ad
DEI, qui omnium rerum summum
Principium & Finis est, cultum
promovendum, aut saltem utendo
rebus à DEO acceptis eo modo,
tempore ac fine, qui DEO placet,
& quia sic DEO placet, confor-
miter nempe statuti tuo, pleris fa-
ciendo ipsius gratiam & Charita-
tem, quam reliqua omnia benefi-
cia.

Hec

Hec praxis, uti & sequens, factis aliquando tradita est; ea enim poterit pro formula reliquas breviores infra ponendas amplian- servare ijs, quos pia ac laudabilis devotio ad illud impellet.

INDUSTRIA II.

Amoris & Congratulationis.

S*ecunda Industria est, si à pulchritudine, sapientia, bonitate alijsque perfectionibus creaturarum, quas considerare oportet, quasi totidem picturas laboresque artificiosos à magistra Divina manu in secreto Sapientie sue conclavi, modo sapientissimo prorsusq; admirando nobisq; incognito,*
per-

perfectos & oculis nostris in in-
genti hoc Mundi theatro (sicut
Apellem suas quoque proposuisse
imagines constat) à DEO propo-
sitos, si inquam à bonis bonarum
creaturarū dotibus & perfectio-
nibus, quas conspicias paulatim in-
tellectu progrediēris ad investigā-
dam, infinities maiorem perfecti-
onem ipsius Magistri primique
Exemplaris, in quo omnia ipsius
opera contenta reperiuntur, Deū
tuum in illis cognosces & amabis,
sicut in artificiosè depictā imagi-
ne, & dulci mellis guttā cognoscis
& amas pictoris artem, & favi
dulcedinem.

Hunc tamen ordinem te serva-
re velim, ut ex perfectionibus rerū

C mat.

materialium & naturalium in
 species ac individua divisarum
 tantâ motuum, figurarum, operum
 rationum, qualitatum, aliarumque
 circumstantiarum varietate con-
 stantiam scalam tibi conficiam
 cognoscendam nobiliorem excellen-
 tiam statûs Gratiz, multoque
 magis ad cognoscendam perfectio-
 nem Gloriz, quorum utrumque, quibus
 tibi filiorum, **DEVS** dilectis sumis
 preparavit; maximè autem ad
 cognoscendam summam illam
 infinitam Eminentiam magnam
 tui, quæ tanta est, ut inprimis
 que creatura imperfectam illam
 & modicam, quam habet bonita-
 tem communicet. Deinde ipse se-
 lus infinites superat omnes perfe-
 ctiones

tionem omnium creaturarum etiam simul sumptarum. Tertio in se continet, sine omni prorsus imperfectione, imò in summo perfectionis ac eminentie gradu omnem Bonitatem & Perfectionem, que in creaturis ipsius dispersa & multis imperfectionibus ac defectibus permixta est, tam Natura, quam Gratia & Gloria. Oportet igitur canem venaticum in hac spiritali venatione agas, & ab istis vestigijs ac odoribus in isto Mundi campo relictis progrediari, inuestigans non feram aliquam, sed amantissimum tuum Deum, ad quem tibi ascendendum est per ante dictam scalam Iacob à terra in Cœlum & ad Deum ipsum usque pertinentem.

tingentem. Noli unquam intel-
tu tuo in creaturis subsistere, *dic*
amando detinere in illis volun- *sur*
tem tuam, sed ijs sicut per specu- *su*
ad longius distans objectum con- *C*
templandum utere, hoc est, vel *P*
medio ac instrumento ad vidend- *la,*
& desiderandas veras pulchritu- *Sa*
dines, qualis pra omnibus est Pu- *do*
chritudo Dei. Quod si feceris, pro *on*
mitto Mundum, capitalem cau- *nu*
roquin hostem tuum, in Ducem *D*
delissimum tibi conversum iri- *ou*
mille sanctos amoris, congratula- *fo*
tionis, admirationis, laudis, de- *ad*
derij, aliarumque virtutum affe- *qu*
ctus erga Deum tuum effundend- *lia*
ceterasque creaturas decore *bo*
pulchritudine prastantiores in an- *dis*

dito miraculo cor tuum à se avul-
suras, illudque repente in calum
sublaturas.

COLLOQVIUM II.

Potentissime, sapientissi-
me, optime, imò ipsa so-
la, summa & optima Potentia,
Sapientia, Bonitas, Pulchritu-
do, Thesaurus divitiarum, &
omne superperfectissimum Bo-
num meum verè hîc præsens
Deus, ex profundo nihili mei,
omniùmq; creaturarum (quod
solum nobis proprium est) te
adoro, revereor, & amo plùs
quàm omnia creata & creabi-
lia, quidquid enim pulchri aut
boni in omnibus & singulis

C 3 crea-

creaturis in caelo sive in terra
existentibus, sive Naturae
Gratiae aut Glorïe illud bonum
fit, tecum incomparabili Deo
collatum proportionem non
habet.

A tua admiranda & indepen-
dente Omnipotentia omnia
suum Esse, Possesse, perfectio-
nes & operandi virtutem omni
ni momento accipiunt, nequaquam
quantumvis præstantia sua
aut quaecumque longo tempo-
re durent, etiam post unam
ita dicam) æternitatem minu-
te dependent, quàm primam
existentiæ suæ instanti.

Omnis pulchritudinis de-
cor,

cor, omnes divitiæ, omnis sapientia, sanctitas omnis, etiam altissimorum cæli Seraphinorum, tecum magno DEO nostro comparata, minima, gutta respectu immensi Oceani, aut arenula respectu totius Mundi, & minus quàm nihilũ respectu tui est; maior enim proportio invenitur inter nihilum & Mundum, quàm inter Mundum & divinam tuam Maiestatem, cùr possis Omnipotentia tuà ex nihilo Mundũ creare, non item ex infinitis licet multiplicatis Mundis pervenire ad faciendũ DEVM aliquem, imò nec ad creandam, vel unam divinarum tuarum,

quæ infinitæ sunt, perfectio-
num.

Quodsi ulterius comparat
instituto creaturarum propri-
tates cum tuis longè præsta-
tissimis maximèq; sublimibus
perfectionibus, ah! mi DEVS
quàm illicò etiam nomen su-
perdunt & evadunt qualitates
sibiipsis oppositæ. Ita Angelo-
rum quoque pulchritudo cum
infinitis tuis, æternis, immu-
tabilibus & optimis perfectio-
nibus collata, turpitudine seu
immundities, eorundè abun-
dantia, egestas; sapientia, igno-
rantia; sanctitas defectibus ple-
na; & perfectio deniq; imper-
fecta dici potest.

Quid

Quid agam igitur, mi magne
DEVS vereq; Monarcha? non
ignoro, quòd, sicuti omne Esse
creatum tibi comparatum ni-
hil est, ita si omnem amorem,
admirationem, gaudium, om-
nèsque pios cœli terræque in-
colarum affectus haberẽ, mi-
nimum quodpiam tributum
esset, quod infinitæ tuæ Excel-
lentia ac Dignitati persolve-
rem: nihilominus, quia non
tam consideras quid Dignitas
tua postulet, quàm quantum
nobis facultas & voluntas no-
stra concedat, ideò omnibus
gaudijs & congratulationibus,
quæ unquam extiterunt, exi-
stunt, & per omnem æterni-

C s. tatem

tatem exiture sunt, non solum
in Sanctis tuis, sed etiam in Te
ipso, Beatissimâ Trinitate
Deo meo, congaudeo, unâque
in ijs mihi complaceo, tibi
tecum congratulor divinum
tuum Esse undequaque inde
pendens, optimum, maximum
Gaudeo insuper cuncta à te
dependere, nec quidquam
quod à te non dependeat, ex
istere posse.

Gaudeo DEVM me habere
Creatorem meum, & Patrem
in quo omnia bona adeò emi-
nenter perfecta, æterna & infi-
nita sunt, ut sine ulla sui dimi-
nutione det Esse omnibus cre-
aturis, tantâ prærogativâ, ut
omnis

omnis creata pulchritudo, abundantia ac bonitas in comparatione illiusne nominari quidem digna sit.

O quàm abundè desiderium votumque meum expletur, quod videam te propter istos aliosque titulos infinitæ Excellentie tuæ dignissimum esse, cui amor obsequium & obedientia deferatur ab omnibus creaturis cum infinitis affectuum & reverentiæ gradibus, si quidem tot ac tantorum capaces essent. Et licet universus Mundus te non diligat pro debito suo, meoque desiderio, amant te tamen ingenti cum charitatis affectu, magnoque

numero plurimi servorum tuorum in Ecclesia Militante, Purgante, & Triumphante existantium, unà simul associantes & offerentes super seraphicos ardores charitatis, quâ anima Christi & B. Virginis MARIÆ infinitam tuam Maiestatem prosequitur; quod mihi meritò ingentem animi voluptatem affert.

Illud tamen, quod plenissimè me recreat ac consolatur, est Ò mi amabilissime DEVS quòd sciam, te, sicut ab æterno cognovisti comprehensione perfectissimâ infinitam Bonitatem & Amabilitatem tuâ, ac tali modo nunc quoque cogno.

cognoscis & per omnem æternitatem cogniturus es, ita etiam te ipsum Summum Bonum infinito júbilo & Beatitudinis tuæ plenitudine, ab æterno, amâsse, amare, & æternùm amaturum esse absque omni actualis amoris infinities infiniti, tuæq; Amabilitati & Perfectioni æqualis, cessatione.

O mihi semper dilecta, ò infinita mea Bonitas, Amabilitas, Amate, Amans, & Amor, ipse! poterone unquam aliud amare præter te ò pulcherrimum! ditissimum! sanctissimū! Summum & immortale Bonū meum? non, non fiet mi Deus, non fiet: jam nunc pro semper

renuntio omnibus alijs præterquam DEO meo, neque aliud peto cogitationum mearum, memoriæ & affectuum obiectum, quàm hoc Summum Bonum meum.

Valere mundanæ voluptates, valere delectationes sensuales, valeo quidquid non est magnus DEVS meus. Aliquando amavi vos (sed heu me quantum desipui! utinam non amâssem!) dum ignoravi quantum Bonum esset DEVS meus; nunc verò postquâ scio, quàm eximium Bonum sit Summum Bonum meum, ecce totum me ad illud converto. Ah! chara mea pulchritudo infinita, serò
rc

Colloquium 11. 51

te cognovi, serò te amavi, fa-
teor; sed nunc saltem totum
me tibi dono, totum consecro,
obsecrans, ne me permittas es-
se meū aut alterius, sed solum-
modò tuum. O DEVS! utinam
cor omnium creaturarum ha-
berem ad faciendū superama-
bilissimæ Bonitati tuæ amoris
sacrificium! Tu Domine, qui
potes, sparge incendia charita-
tis tuæ supra totum Mundum,
ut omnes eo, quo decet, tui fla-
grent amore. Ad me quod at-
tinet, liberâ promptâque men-
te propono conformiter san-
ctissimæ tuæ voluntati, me vel-
le deinceps practicè confide-
rare has creaturas tuas, maxi-
me

mè sensu præditas, quasi opera
manuum tuarum, quasi radii
Solis nostri invisibilis, quasi
guttas immensi pelagi abscon-
ditorum bonorum tuorum,
quasi viles quisquilias & reli-
quias æternorum cæli bonorum
ad nos ab illa Paradisi aula de-
missas, quasi ad detinendas
tantisper bestias in hoc mundo
septo conclusas; ut modica il-
la pulchritudo & bonitas re-
bus hisce sensibilibus indica-
accendat desiderium meum
videndi, amandi & percipien-
di bona illa æterna, quæ sunt
in te DEO meo abscondita,
imò quæ tu ipse es, cui sit glo-
ria sempiterna. Amen.

PRAXIS

PRAXIS PER DIEM
ADHIBENDA.

Si uideris rem aliquam pulchritudine suâ decoram, conuertens illicò considerationis oculum, fidei & naturalis rationis lumine animatum, ad **DEVM** tuum, presentem dic: O mi **DEVS**! si umbra tantillæ pulchritudinis ex commixtione paucorum colorum resultans in subiecto marcescente & malè redolente adeò delectat sensûsque afficit, quantum animæ spiritualis & æternum duraturæ afficiet pulchritudo consistens in divinis Virtutû coloribus, quæ splendore suo & admirabili gratiâ ipsius.

ipsiusmet Gratia divina illi
 reddunt amabilem & o
 De gratam? Præterea (quod
 magis advertendum est) quod
 lis ac quanta erit in te; o Sum-
 ma Pulchritudo & Fons omni-
 pulchritudinis! sola illa & o
 ra Pulchritudo? Tibi ergo
 mi Deus! sit gloria, tibi
 amor, tibi gaudium sit semp-
 ternum. Amen.

Si cibum aliquem dulcem gustas, si delicatae vocis sonum intencantandum percipis, dic: Hic est Deus meus! si delicatus cibi huiusmodi sapor una tantum ex innumeris delicatissimis creaturis est) sapor enim eò gratus accidit gustui, quod non fieret, si ornatum cibum dulce-

dulcedinem solus contineret?
& si dulcedo ciborum (quæ
qualitas solum accidentalis
est, rei paucis post diebus in
putredinem abituræ, quæque
porcis ac canibus communis
est) adeò bona ac suavis vide-
tur; ah anima mea! quinam
sapores & suavitates ille erunt,
quos DEVS destillat in cor,
quod amat, quod virtutem,
gratiam, internas DEI visita-
tiones, imò DEVM ipsum per
gratiam & gloriam degustat?
Si vna solummodò vocula, si
sonus vnicus (qui denique exi-
guum quid aëris est, quique
exiguo artificio ab aperte ho-
minis ore, vel rostro volucris,
aut

aut agitatione fidium ex in
 stinis vel ære confectarū, al
 ve simili modo formatur) in
 rapit per aures animum, qu
 modo non rapiet animam
 tam Angelosque Beatos De
 Felicitatis, Harmoniarum
 longè gratiorum jucundita
 quas non tantum pro se, sed
 pro Electis suis in se contin
 Ita est anima mea, ita est
 Virtutem ergò, ad cælum,
 DEVM contende.

Aspiciens Solem, dic: O
 DEVS! Ô verus Sol meus
 quã longè splendidior, am
 nior & pulchrior est facies tu
 quæ illuminat, vivificat & be
 tificat Paradisum! magis à
 omni

omnis creatura, quàm radij
isti à suo sole dependent. O
Sol meus! fac, ut semper tibi
per contemplationem & amo-
rem sim unitus, sicut radij isti
quoad Esse suum naturale huic
Soli sunt eonjuncti. Amen.

Si fortè aurum, argentum,
gemmas, opulentas vestes, palatia
& quidquid pretiosum sive divi-
tiarum nomine à mundo insignitur
(licet re ipsa & in substantiâ suâ
nihil vis terra & in nihilum suum
reditura sint) si inquam eiusmodi
pretiosa conspicis, confer illa cum
bonis supersaturalibus ac aeternis,
compara cum inestimabili valore
& pretio ipsius Esse divini, & ad-
verteens infinitam distantiam San-
ctâ

Etâ quadam impulsus nausea
fastidio dic cum Seraphica
S. Ignatij Lojole anima: E
quàm sordet terra, dum C
lum aspicio! O DEVS, quâ
indigna res est, terrena ista
aliâ, quàm contemptus cau
respicere, cùm possim intue
amare, aspirare ad Cælum,
ad DEVM?

INDUSTRIA III
Petitionis.

Tertium, quod nos comp
prorumpere in varios
Etus humilitatis propria, comp
sionis erga alios, orationis
Deum presentem. Et invocatio
Sanctorum, est, quod videamus
in

insidijs vita tam corporis quam
anime expositos, obsessos à tot
tamque continuis inimicis inter-
nis & externis, quales sunt dolo-
res, aegritudines, fames, sitis, per-
secutiones, calumnia, dubitatio-
nes & animiperplexitates, tenta-
tiones, quòdque peius est, peccata
quotidiana, & universim vel boni
habendi indigentia, vel necessitas
sufferendi mali in nostrà aut ami-
corum personà. Deum bonum! &
non poteris, ô anima mea! in tantâ
miseriarum, necessitatum & peri-
culorum congerie descendere per
considerationem, confessionem &
humilitatem in tuum nihilum &
paupertatem, implorando con-
tinuis votis & precibus coeleste au-
xilium?

COL-

COLLOQVIVM III

O Sapientissime DEVS laudabilis quidem es in omnibus actionibus & intentionibus tuis, sed in adinventio-
nibus tuis, animas nostras & corda nostra ad te attrahens omnem excedis admirationem. Quis unquam crederet, hoc ipsum, quod nos homines in mari quodam miseriarum, angustatis, dolorum, infirmitatis, persecutionum & tentationum (quibus nos ab hominibus & demonibus affligi permittis) constitueris, Inventum esse tuum Amoris ingeniosum, & potentissimos stimulos, quibus nos ad

ad te recurrere compellis? ita
est, DEVS meus! Ego, licet se-
rò, revereor auream virgam
tuam, quæ nos percutit, & ad-
oro aciem amantis gladij tui;
quò nos feris; tua enim inten-
tio ac desiderium est, ut à tua
Justitia vulnerati recurramus
ad tuam, quæ saucios sanabit,
Misericordiam; percussi à tuâ
manu, ad cor tuum, quod nos
amplexabitur, properemus;
persecutionem passi à malitia
hominū, præsidium & asylum
quæramus in bonitate & pro-
tectione divinâ; tentati à re-
bellibus Angelis, quò citiùs
nos in inferni abyssum præei-
pitent, angelorum fidelium.

D im-

imploramus subsidium, quod
nos in Paradisum sublevent
deniq; nostrâ culpâ lapsi, ut
PECCAVI, dolenti & serio co
dis affectu prolato, cum gratia
tuam quoque reparemus Am
citiam.

Præterea mala proximorum
à mirabili tua sapientia facta
sunt quasi scala Electis tuis, quæ
ad te conscendant ad extor
quendos pro se de manibus tuis
liberalissimis semperque ap
tis thesauros gratiæ, amoris
humilitatis; liberationis ver
& subsidij pro sublevandis
liorum necessitatibus, dum
fectu charitatis & misericordi
afflictos, eorumque afflictione
tibi

tibi commendant, gratiam impetrant & auxilium, judicia tua in castigando extimescunt. amant misericordiam in exaudiendo.

Exemplo igitur horum servorum tuorum, ipsosq; imitandi desiderio permotus, & quia hæc est sanctissima tua voluntas juxta ac beneplacitum, commendo tibi (ô Pater misericordiarum) omnes miseras & miseros, quicunque tuæ sunt capaces gratiæ. Da, ô mi Deus! his qui te offenderunt veniam, peccatorum suorum, mihi maxime, qui horum omnium primus sum; & unâ cum remissis offensis conjunge plenariam

D 2

pana-]

pænarum pro ijs debitum
indulgentiam, concedens in
super nobis gratiam efficaci
tuæ misericordiæ cooperand
ut per veram pœnitentiam de
leamus de libro Iustitiæ tu
debitorum nostrorum ratio
nes.

O magnæ liberator nostre
eripe de manibus hostium no
strorum infernalium arma, ut
cessent tentationes & insid
tus inimicorum invisibilium
aut saltem non perveniant
vulnerandos nos sub scutus
protectionis tuæ receptos. De
auxilium, ô Domine, quo ge
nerosè eradicemus consuetu
dines pravas, quæ nos deorsum

pet-

pertrahunt, & curâ pervigili
assiduè moderemur effrenas
passiones nostras, malas filias
pessimi parentis, peccati. sci-
licet.

Mi Deus commendo tibi
omnes, qui doloribus aut in-
firmitatibus corporis, afflicti-
onibus aut miserijs animi, pau-
pertate aut vitæ incommodis,
aliisque necessitatibus & ma-
lis facti miseriore, tuæ quo-
que commiserationis & auxi-
lij præ alijs sunt indigentiores.
Commendo insuper in sum-
mo extremi agonis periculo
constitutos; animas insuper
in atrocissimis pungatorij tor-
mentis detentas & duplici ig-

D 3 ne

ne ardeutes, vno amoris ac
fiderij Te videndi, altero po
na purgantis. Commendo
am urgentissimam Hæretico
rum & Gentilium necessitate
qui vel maximè divinâ tuâ
lustratione egent, ut à vici
rum errorumque suorum
nebris liberentur, implorant
ipsimet pietatē Bonitatis tu
& ego libellum supplicem
impetranda gratia & auxili
tibi, ô æterne Pater! sangui
filij tui scriptum offero, ut
vel ex tua misericordia illos
beres, aut, quia justitiâ val
rum & efficacissimæ mortis
plùs quàm dignissimi filij
satisfactum, intuitu huius

Colloquium III. 67

hi benignè concedas, quidquid
pro me aliisque suppliciter
rogo.

Deniq; à Te mihi aliisque ser-
vis tuis humillimè peto omne
Virtutis & Gratiaè augmentū,
omnem in divino tuo servitio
perfectionē & perseverantiā, vt
liberati à malis culpæ & pœnæ
pleni donis tuis eò pertinga-
mus, ut toti tui simus æter-
nūm, tibi que conjuncti, qui es
Summum Bonum, summāque
Felicitas. Amen.

PRAXIS PER DIEM
VSVRPANDA.

V Niversim omnis necessitas,
quam sentis in anima vel
D 4 corpore

corpore, quam vides vel scis aliam
 pati, vel ut à malo liberetur, vel
 bonum aliquod consequatur, in
 inquam talis necessitas cor
 tibi aperiat ad petendum à Deo
 tuo presentissimo remedium au-
 liumve, qui solus te potest, &
 exaudire absque alterius ope,
 opera, atque, pro conditione da-
 nente ad recipiendas gratias, in-
 tuit earum petitionem, Petite
 accipietis.

In particulari verò quante
 que tentationem, distractionem
 motum anime vel corporis vitio-
 contrarium sentias, confestim
 cialicum affectu recurre ad tu-
 Protoparentem spirituale, De-
 tunc presentem, & aic ei: De-

inadjutorium meum intende,
Domine ad adjuvandum me
festina. Domine vim patior,
responde pro me; auxiliare
Domine, succurre mi DEVS.
Domine & Pater mi, morivo-
lo, sed te non offendere. Si sen-
tis corpus tuum aut scis alterius
corpus malè dispositum, dic: Do-
mine mi, libera me aut patien-
tiam largire, & meritum in
doloris parientiâ.

*Si iter, negotium, aliâve actio
perdifficilis peragenda sit, dic:*
Mi DEVS, Magister & Pater
omnipotens, illumina me, ut
cognoscam illud, quod maxi-
mè expedit, & iuva me efficaci-
ter illud perficere, removens,

D S que

70 Praxis per diem usurp.

quæ me ab illius executione
impedire possunt.

Hoc solum adverte, gratiam
auxilium à DEO petendum
non tantum semel aut in principio
sed frequenter & constanter,
pius repetendo, durante tali ac-
tione vel necessitate, petitionem
tamen ad DEVM, velut præ-
ter Patrem, faciendam est.

INDUSTRIA IV.

Præsentia DEI.

Quarta Industria supponit
veritatem aliquam tam
tam fidei & rationis naturalis
mine, quam certum est DEVM
in omni perfectione esse infinitum
& præsentem in omnibus rebus

is & personis. Est autem hac :
DEVM tuum cum tota essentia,
potentia & sapientia sua infinite
plenitudine ita tibi presentem esse,
ut infinites perfectiore quodam
modo in te sit, teque peneiret, &
omnes creaturas materiales &
spirituales, quàm ignis ferrum in
fornace ignitum, aut lux vitreum
globum in aëre suspensum, & Soli
expositum, vel aqua spongiam in
medio maris positam, sive calor
manum calefactam, & anima
corpus animatum. Hoc supposito,
conditio & obligatio tua requireret
ut tantâ cum unione operationum
intellectus & affectuum volunta-
tis DEO tuo presenti, qui est Ani-
ma anima tuae, te conjungeres,
quàm

quàm arcto continuoque vinculo
 corpus anima tuæ copulatur. Ad
 ra, reverere, ama, gratias age,
 ad virum propè defectum, totum
 te impende sancta conversatio
 cum intimo tibi Patre tuo & omni
 Bono, imò ipso Esse tui Esse; &
 fortè te ipsum separe subinde, ut
 lūm, ad externas creaturas con
 veras, tunc lumen quod aspici
 ignis qui te calefacit, aqua que
 malefacit, anima, cuius virtus
 moveris, in memoriam tibi re
 cantes naturalem subiectionem
 suorum penetrationem, sug gerat
 simul ac excitent memoriam D
 tui in te, supra, infra & circa
 existentis; voluntati verò affectu
 adorationis, gaudij, & c. ling
 vocem

voce laudis & benedictionis sub-
ministrant.

COLLOQVIVM IV.

Vnde quaque inexcusabilis
sum, ô immense & præ-
sentissime DEVS, si non totus
tuis, tibi que semper conjun-
ctus sim. Quantumcunque
pulchra, dives, prudens, a-
mans, qualecunque bonum sit
aut possideat adamata aliqua
creatura, non potest tamen
amans illam semper presentem
habere multò minùs sibi uni-
tam & intrinsecam, cum limi-
tatio & sphaera multùm restri-
cta ipsius Esse, posse & operari
creati necessario cogat longis-

E simè

simè sapè ab oculo, & corde
amantis separari.

Sed tu (mi DEVS) in thesauro
infinitarum tuarum perfectionum
unam, eamque ad adorandendum
in cordibus nostris amantibus
charitatis igitur purissimam
possides, Immensitatem scilicet,
quæ in omnibus rebus ac personarum
partibus interioribus & essentialibus,
cum tota divina Majestatis
tue substantiâ, Opulentia,
Potentia, Sapientia, Pulchritudine,
omni que Bonitate, quæ oculis
Beatorum in cælo aperientur
eosdem per omnem æternitatem
felicissimos reddet, presentem
te constituit.

Tu in quavis creatura tuâ existis quasi anima animæ & quasi Esse ipsius Esse. Ita intra illam, illaque intra te est, sicut infantulus in utero Matris formatus, nutritus, gestatus, & maternis visceribus circumdatus.

Tu in creaturis tuis materialibus in terra existens ita operaris, dans illis, quæ sensibiles sunt, actuale ipsarum Esse; omnibus, licet in tot Mundi partibus multum distantes sint, semper intrinsecus & unitus, ut eodem tempore in animabus nostris præsens opereris opera spiritualia, admiranda, illuminando videlicet intelle-

ctum, movendo voluntatem,
sanctificando & recreando
stas, castigando & mortifican-
do ingratas animas; imò e-
dem temporis momento in
ferno punis rebelles Spiritus
quo in cælo præmiaris fideles
servos tuos, omnibus semper
immutabili stabilitate præse-
ntissimus per Essentiam, Poten-
tiam ac Operationem tuam
actu semper cognoscens, qui
fit, possit, cogitet, ac operetur
omnis creatura, absq; eo quod
efficere possis, quò minus per
essentiam tuam infinitam in
omni re existas, & opereris,
stinctèque cognoscas & com-
prehendas, quidquid in
reperitur.

O mi magne DEVS, fieri
potest, ut, sicut magnes vici-
nus ferro illud ad se attrahit,
tu, in quo omnis attractiva ani-
marum vis est, plùs quàm fer-
reum cor meum tibi non uni-
as? Heu me! & non timeo,
revereor, & adoro infinitam
DEI præsentis Maiestatem?
non me delectat, non recreat
nec confortat omne bonum,
quod mecum & intra me est?
& non conversor sine inter-
missione, pleno cum affectu &
teneritudine cum Patre meo,
vero amico meo, cum indivi-
duo mihi socio, cum sponso
meo amantissimo? itane pos-
sibile est, ut in oculis DEI

E 3

sem-

semper apertis, & ad obli-
vandas tam internas quàm ex-
ternas actiones meas intentis
associatamq; habentibus ma-
num (quæ semper vel bona
adnotat, tempore suo Beati-
tæternitati justos adjudicatur
vel mala, ut reos in infernum
yllum præcipitet) non me
omni etiã minimâ labe, mi-
dum conservem, & bonis op-
ribus abundem, cum adeo
cinus sim ac præsens sum
Bono, imò sanctitatem ipsam
& summam Bonitatem in
me teneam?

Ah! mi Deus, quem ador-
in me, circa me & in omni lo-
co præsentem, ignosce hinc
mea

meæ tam temerariæ animæ,
quòd non solùm te non sit re-
verita, nec amaverit, tenendo
oculos in fidei lumine defixos
versùs te DEVM suum præsen-
tem, (sicut Angeli tui id agunt
gloriæ lumine elevante) sed
turpiter & impudenter te
præsentem offenderit. Tibi, ti-
bi soli peccavi, & malum co-
ram te feci; nunc tuæ me to-
tum committo misericordiæ
tam propinquæ ac præsentis,
quàm propinquus es Tu; Con-
fusus, illum, qui me sinu vivifi-
co immensæ charitatis suæ ad-
eò constanter complectitur,
condonaturum quoque, erro-
rem in se quidē gravem, sed à

E 4

DEO

DEO praesente condonatu
cilem.

Converte (mi DEVS) obli
vionem meam de tua praesentia, meá que erga te obligati
ne, in perpetuam quandam
cordationem tanti thesauri
qualis est habere secum ipsi
Paradisi pulchritudinē & be
nitatem, conservando in me
juge exercitium amoris, super
omnia, erga tantum & Summum
Bonum; gaudij de tantá tu
perfectione, meáque feliciter
te; fiducia de obtinendo favore
regratiarum tuarum, quas tu
cum imò mecum gestas, ut tu
las elargiaris; virtutis & sancti
tatis coram Domino sancti
tatis

Colloquium IV. Et

tatis & virtutum, qui tu es, mi
DEVS, semper intrinsecus &
presens mihi, omnibusq; crea-
turis; cui sit laus, amor, con-
gratulatio, gratiarum actio, &
omnis unio intellectus & vo-
luntatis meae, omniumque
animarum ac spirituum tuorum
in saecula saeculorum. Amen.

PRAXIS PER DIEM
USURPANDA.

Videns ignem, aut ei asidens
dic: O mi DEVS, te ado-
ro magis mihi internū, quā
hic ignis sit ferro aut ligno; O
DEVS, succende me tuo sancto
amore, & transforma me totū
in te per veram virtutū tuarū
imitationē. E s Vi-

Videns aut tangens aquam
O Domine, agnosco & fateor
me positum in tuâ immensitate,
te, sicut piscem aut spongiam
in medio maris. O Summum
Bonum meum, vivam ego
te & de sancto amore tuo
sicut piscis in aqua. *Videns
cem, dic: O DEVS, verum
men, quod tenebras nescit
tuo Esse magis penetras
mam & corpus nostrum, quod
lumen hoc materiale hunc
rem; O sol meus iustitiæ,
mina me, ut semper plus
noscam te; accende me, ut
plus semper amore tui
descam.*

Cum videris, aut consideras

ris teipsum vel alium hominem,
dic: O D E V S, anima animæ
meæ, infinities perfectiùs in
mundo & quâvis eius parte
existis, quàm anima hæc in
corpore isto, & quovis illius
membro; invisibilis es, sed
omnibus illius partibus præ-
sens, & operans in omnibus.
O mi chare D E V S, maneam,
ego spirituali vinculo tibi
semper unitus, sicut corpus cū
anima nexu naturali, dum vi-
vit. Amen.

Interdum Divinitatem DEI
tui, invisibiliter quidem, reipsa
tamen, in omnibus rebus, que sen-
sibus tuis obijciuntur, & sub illa-
rum accidentibus que sub sensum
E 6 cadunt,

84 Praxis per diem &c.
cadunt, perfectius, quam sit
substantia, presentem adora-
ferè modo, quo adoras Sanctissimam
eius Humanitatem, subductam
quidem oculis corporeis, substan-
tialiter tamen sub omnibus con-
cratis hostijs, sacrisque illarum
sensibilibus speciebus presentem
atque ita totus Mundus amplius
in templi loco tibi erit, in quo
mensum DEVM tuum adoras
precesque tuas ad illum fundere
potes. O quanta tibi felicitas
nasceretur si sic commodum tuum
promovere studeres, & hac
praxi frequenter uteris.

INDUSTRIA V.

Conformitatis.

Quinta industria, filia precedentis est, si enim **DEUS** noster omnibus creaturis intimè presens est, ipsisq; impertit omnibus, ut sint. possint, ac operentur, & hoc quidem agit proposito altissimo sine maioris gloriæ suæ & commodi tui (præsertim si illius amorem in te procures) consequens est, omnia quæcunque tibi aliisve in bonis animæ vel corporis vel fortune eveniunt (prospera sint si-ve adversa) tanquam de manu **DEI** tui præsentis prædicè accipienda esse, cum magna gratiarum actione & voluntatis tuæ cum di-

vina conformitate, non aliter
quàm si diviso suo ore tibi loquen-
tem audires (charissime fili mi
ego Pater tuus, qui infinita sa-
pientiã meã, quod tibi aliisque
conducentius est, optimè per-
spicio; & quia infinito amore
vos prosequor, ideò hoc tibi
aliisque servis meis evenire vo-
lo: ego hoc vel illud tibi vel
alteri evenire volui, aut peti-
misi, tu ergo convenienter tuæ
obligationi cogita, hæc omnia
esse bona imò optima, & de
meo beneplacito, meaque vo-
luntate gaude, &c.) atque in
fieri non poterit, quin in illa man-
sueti tibi verba prorumpas: sicut
Domino placuit, ita factum
est.

est. Sit nomen Domini benedictum. Non sicut ego volo, sed sicut tu, fiat voluntas tua!

COLLOQVIVM V.

Domine, tu tantæ Bonitatis es, ut mediante quâdam continuâ pacis tranquillitate cordisque hilaritate velles me ad cælum promovere, & , ut ita dicam , mediante quodam semiparadiso gratiæ & meritorum promanantium ex semper jucundissimâ conformitate animæ cum divinâ tuâ voluntate, me cuperes in Paradisum gloriæ tuæ pertrahere; & ego ita amens sum, ut potius eligam veram internâ quie.

quietem magnâ cum meriti-
cturâ perdere, non respicient
sanctam manum tuam, quæ
nos percutit aut sanat, quæ
largitur aut tollit, quàm ut re-
verenter versùs illam me incli-
nans, eamque exosculans cum
lætitia animi mei me totû tra-
dam charitati, quàm illa tra-
ctat ac offert.

Ita est Domine, ita est, tu
æterno omnia futura ac possi-
bilia prævidens, per sapientis-
sima decreta tua non solum
præfixisti creaturis tuis (præ-
sertim ratione præditis, utpo-
te amoris ac fruitionis divina
maiestatis tuæ capacibus) de-
terminatos fines, verùm etiam
media

media proportionata, quibus ad eos perducerentur, ordinâti, licet multum forsitan ab exili & curtâ intellectûs nostri perspicaciâ remota.

Tu in creato hoc Mundi Univerſo, velut principium omnis existentia & operationis creaturarum tuarum exequeris æterna tua decreta, non ſolum immediate operando id, quod omnes creaturæ tuæ operantur (excepto peccato, quod, ſicut eſſentialiter malum, ita impoſſibile eſt à ſummo & eſſentiali Bono provenire) in ſeipſis & erga alias, ſed admirabili quâdam & inſerutabili ſapientiâ dirigens omnia, per media vi-
âſque

ásque diversas ad fines suos
semper ad maiorem tuam gl
riam scilicet, nostrúmque con
modum (si ex parte nostra
desimus) quia infinitæ Pot
tiæ, Sapientiæ ac Bonitati
ita congruum ac conveni
est.

Sed heu me infelicem !
quia ea, quæ facis, non sem
regulis & dictaminibus ca
ignorantiæ meæ, amorisque
proprij, & rerum mundana
concordant, tam citò om
dispositio tua displicet,
quòd scilicet sensibus & con
moditatibus meis non fave
Si febris me adoritur, si dol
me pungit, si commodum a
quor

quod temporale in bonis fortunæ aut honoris speratum nõ advenit, aut ubi advenit, denudò aufertur, si vel verbum paulò asperius ad aures pertingit meas, tunc duplici modo affligor, dolore scilicet corporis, & animi mœrore; nec mirum; siquidem instar canis à proiecto lapide percussi totum me ad saxum converto, non ad manum nec ad cor respiciens, quod omnia in me, aliisque operatur, quòdque tu es præsentissimus & amantissimus Pater, mi DEVS, qui eodem ardentissimæ tuæ charitatis igne tela æqualiter paras, quibus feris & castigas nos filios

lios tuos, simulque cibos preparas ac condis, quibus non largè reficis.

Ineamus ergò, O mi Dedit & amor meus, nova inter nos pacta; Tu ignosce mihi (quod spero) plurimos errores meos quos commisi tantis cum impensis afflictionis animi & meritorum jacturá, dum non agnovi notitiá practicá omnia, prospera & adversa, de tua, quæ errare non novit, semper amante ac paterna Providentia, mihi vel alijs immissa; & ego seriò & animè propono cum gratia tua deinceps acceptare quasi donum manus & eharitatis tuæ, quid

quid eveniet, licet asperum sit
& appetitui meo contrarium,
probè sciens, nec matrem,
quando filium ablaetat, nec
chirurgum, dum membrum,
putridum infirmo refecat, pro-
pterea ab amando cessare.

Volo (mi DEVS) ut mea
voluntas tua sit, ut quidquid
tu vis, ego velim, nec aliud
velle possim, quàm quod tu
vis, meam voluntatem in tuam
transformando.

Sit cælum serenum aut tur-
bidū, aër tranquillus aut ven-
tis concitatus, terra sterilis aut
fœcunda, messis modica aut
abundans, mare quietum aut
tempestuosum; regna pace
quieta,

quieta, aut bello turbulenta,
denique siue prospera siue ad-
versa mihi vel alijs contingant,
omnia mihi placere & accepta
esse volo, quia omnia facta
data sunt à divina tua manu
permissa & directa ab Infinita
Sapientia, quæ ab æterno patre
expendit, quàm ea faceret, vel
daret.

Sive sanum siue infirmum
me velis, contentus sum; si
pauperè siue divitem, in utro-
que acquiesco, si doloribus op-
pressum, afflictum, benedictæ
sint dolores, benedictæ afflic-
tiones; si mortuum quoque
me velis, & hoc volo, & idem
solùm, quia tu hoc vis; si con-

sola

solationibus me recreabis ;
summa mea consolatio erit,
quòd illas à te accipiam ; si vi-
tam dabis, amo beneplacitum
tuum in illâ mihi concedendâ,
& si mortuum in cælum quo-
que recipies, volo, ut Summa
gloriæ meæ in eo consistat,
quòd tu hoc velis ; quòd tibi
hoc placeat,

O mi DEVS summa & vera
regula omnis rectæ voluntatis,
da mihi gratiam, ut unâ cum
omnibus creaturis tuis, totum
me proijciam in sinum plûs
quàm maternum, amantissi-
mæ tuæ Providentiæ, ut id so-
lùm velim, quod tu vis, & quia
illud vis, ut, sicut omne malum
meum

meum non aliud fuit, quam
quidam recessus & separatio
tua optima voluntate, sic op
ne futurum bonum meum
satisfactio pro malis præteri
consistat deinceps ac inven
tur in perfectissimâ unione
cum divina tua voluntate.
particulari nunc accepto
bulationem N. N. quâ ad
nienda peccata mea, ad ex
cendam patientiam, humilit
tem & conformitatem con
divino tuo beneplacito, me
affligis, & etiam N. N. amico
meum, orans atque obsecra
te, ut me adjuves, aut in
movenda, ex parte mea, ma
causâ, peccatis scilicet, aut
colla

colligendis inde ijs virtutum
fructibus, quos desideras.

PRAXIS PER DIEM, &c.

I *N*omnibus rebus, quæ tibi vel
alijs eveniunt, quas vides, au-
dis, vel legis (solo peccato ex-
cepto) assuesce practicè, confestim,
(quasi oculis **DEUM** presen-
tem hac vel illa iubentem intuitus
esses) dicere: Domine, fiat vo-
luntas tua: *aut cum Iobo*: Sicut
Domino placuit, ita factum est,
Dominus dedit, sit nomen Do-
mini benedictum: *aut cum Helio*:
Dominus est, quod bonum est
in oculis suis, faciat: *vel*: sit er-
go **DEVS** benedictus, qui hoc
voluit, laudetur Dominus, si-

F ne

98 Praxis per diem, &c.

ne quo non factū est istud
Ita quoque dices, quando aliquis
domi frangitur aut destruitur
quando infirmitate aut morte
corripitur aliquis ex charis
quando negotium, lis, opus,
labor non eum, quem optabat
exitum sortitur; quando post
hibitam omnem debitam diligenti-
tiam, orationes, aut alia spiri-
tua exercitia non bene succedunt
imò quando nec te in spiritu
desiderabas, proficere, nec ad
quos volebas emendari, aut per-
fectiores evadere animadverte-
In his alijsq; similibus casibus,
multa animi pace, conformata
voluntati Domini DEI, à quo
mediate dependent omnes successus

Speri sive adversi eventus sive animam sive corpus concernentes (excepto solo peccato) conformiter inscrutabilibus quidem, sed admirandis & justis ipsius judicijs.

INDUSTRIA VI.

Puræ Intentionis.

SExta est, quòd, sicut ratio dicitur, omne bonum, & quidquid tu alijs accipis, accipitis, & accepturi estis, tanquam beneficium ac donam à presenti DEO tuo, tanquam summo Principio profectum practice agnoscendum esse (ut supra dictum est) ita eadem ratio postulet, ut ad ipsum tanquam summum ac ultimum finem dirigas, illique offe-

ras per manum S. Angeli tui totū
id, quod es, omnem facultatem, &
actionem tuam, adjungens plura
virtutum motiva, & plures in-
tendens fines; simul desiderans plu-
ra, & frequentius agere vel pati.
Maximè autem sub initium, me-
dium, vel finem tuarum opera-
tionum dic animitus: Mi DEUS
bonum meum præsentissimè
ad maius beneplacitum & glori-
am tuam hoc agam: Tu enim
quia hoc dignus es, cum sis in-
finitum bonum, cum opere
isto meipsum quoque donum
utinam sic simul offerre & ob-
tinere possem omnium, qui
te non amant, cor-
da!

COLLO.

COLLOQVIUM VI.

Pro tempore Matutino.

Domine DEVS præsentif-
 sime, & amantissime Pa-
 ter mi, in unione meritorum
 Domini mei IESV CHRISTI,
 Sanctissimæ Virginis, & om-
 nium Sanctorum, per eorundē
 & S. Angeli mei custodis ma-
 num, & omnium creaturarum
 nomine, non solum pro nunc,
 sed pro omni æternitate quan-
 tum in me est, maiori, quo
 possum, affectu, & modo, quē
 scis meliorem tibiq; acceptio-
 rem esse, offero Divinæ Maie-
 stati tuæ omnia mea verba, co-
 gitationes, & opera, hodie &

F 3

toto

toto meæ vitæ tempore per
 genda, insuper me ipsum te
 tum, præcipuè verò orationis
 sacrum, officium diurnum
 vnà cum alijs spiritualibus
 exercitijs, functiones omnes
 & quidquid egero pro rationis
 officij mei, comestionem, re
 creationem, & ipsum etiam
 somnum, cum intentione

Primò, placendi tibi sol
 quia ob infinitam tuam boni
 tatem & perfectionem digni
 es.

2. Quia sic spero, me, p
 infinitam tuam bonitatem
 amorem, & fidelitatē, obtin
 turum gratiam & gloriam.

3. Quia credo, te hîc præ
 sentem

sentem esse, posse, & velle audire me, & exaudire.

4. Quia istis actionibus te honorare, tibi que servire cupio, velut meo primo Principio, & ultimo fini.

5. Quia sic imitari intendo meum & tuum IESVM, ô æternæ Pater, Sanctissimamq; Virginem, & omnes sanctos tuos.

6. Quia hoc modo refarcire desidero oblivionem ingratitude, & injurias, quibus ego cum alijs peccatoribus te offendimus.

7. Quia hoc requirit obligatio gratitudinis pro tuo amore, ac beneficijs mihi, alijs que exhibitis.

F 4

8. Quia

8. Quia bene operando evadere cupio poenas Purgatorum multò magis Inferni.

9. Ut actiones meae iustae & bonae exempla edificent proximum, illique vel vivo mortuo profint.

10. Propter bonum, quod in rempublicam Christianam aut Religiosam, cuius membrum sum, inde resultat.

11. Quia operibus virtutis mereri volo à te Deo meam gratiam & gloriam.

12. Ut impetrem à tua liberalissimâ manu auxilium & favorem in meam & aliorum utilitatem.

13. Quia tali modo pro peccatis peccatis

peccatis meis debita Iustitiæ
tuæ satisfacere desidero.

14. Quia sic obedio, mi Deus
& Domine, Tibi, sanctisque
præceptis & regulis tuis.

15. Ut hâc monetâ operum
virtuosorû solvam debita, ad
quæ vel Iustitia vel Fidelitas
alijs præstanda me obligat.

16. Ut subijciam me divinæ
tuæ Maieitati velut indignissi-
mum, & egentissimû propter
peccata mea.

17. Quia sanctè operando
reprimere, & vincere volo in-
ordinatarum passionum mea-
rum difficultates.

18. Ut labore & exercitio
corporis & animæ impediam,

F s aut

aut vincam motus & cogitationes castitati contrarias,

19. Quia hoc dicitur verum prudentia, ut quamdiu bona valetudo, & tempus concedatur, bene operer, meque virtutum exercitio strenue exerciam.

20. Quia honestati, rationique conforme est, ut virtutes exerceam.

Denique hæc ipsa præcedentia motiva virtutum, propter quæ operationes meas perficere intendo, omnia offero, tibi amabilissimo & Summo Bono meo complacere. adjuvame, ut cum gratia incipiam, prosequar & finire

omnes operationes meas ad
maiorē tuam gloriam, Amen.

PRAxis PER DIEM

Ad initium praeceptionis alicuius
actionis interdum exercenda,
toto cordis affectu dic:

Mi DEVS praesentissime, mo-
do quo possum optimo, hoc
opus tibi offero

Primò, ut placeam tibi tan-
quam summo & superamabi-
lissimo Bono, in quod credo
& spero.

2. Ut gratias referam amo-
ri & beneficijs tuis, nobis om-
nibus exhibitis.

3. In satisfactionem pecca-
torum meorum & debitarum
ipsis poenarum.

4. Ut

4. Ut merear & impetrem gratiam & virtutem, gloriam & omne bonum.

5. Ut imiter IESUM, MARIAM, & Sanctos. Et propter illa motiva denique, propter quæ manè tibi omnes operationes meas obtuli, Amen. Actiones nostras &c.

INTER OPERANDUM

Quando occupatus es regiam peragenda, præsertim qua longioris moræ, aut quæ studiosa est, qua commodum vel delectationem parit; vel quando teris aliquam distractionem, tentationem vanitatis, vanæ placentiæ, vel alterius vitiosi

tivi, confestim oculo fidei Domi-
num DEUM presentem aspici-
ens sapius repete: Ah mi DEVS!
ad solam tuam gloriam; Do-
mine, ut tibi solùm placeam.
Amantissime Pater nulli alij,
præterquàm tibi. Gloria Patri,
& Filio, & Spiritui sancto. Glo-
ria tibi Domine, qui natus es
de Virgine &c.

IN FINE OPERVM.

D Vos ad minimum elicias
actus virtutum erga Deum
tuum, qui præsens te in per-
ficiendo hoc vel illo opere adjuvit;
Primum, gratiarum actionis, di-
cendo: DEO gratias. Laus DEO;
Benedictus sit DEVS meus, qui
G adju-

adjuvit me in hoc opere er
 quendo. *Secundum*, contritio
 et detestationis defectum in
 his operationibus commissur
 dicendo: Dimitte mihi Dom
 ne, quidquid contra te
 Peccavi Domine, miserere,
 si velis utrumq; hunc actum
 conjungere, dic eo spiritu, quo
 et Mater tua Ecclesia profes
 Tu autem Domine miserere
 nobis; Deo gratias.

ADMONITIO NOT
 TV DIGNA.

Commendo tibi praxim
 exercitij magis quam
 cunque alterius, ut pote
 gentiliorem, magis que necessitat

præ alijs, quas adhibere potes. Et præter multas rationes, quæ adduci possent, & forsitan aliâ occasione adducentur, vel maximè illa observanda est, quòd scilicet operationes tuæ, etiam adiaphoræ, & naturales, quales sunt comedere, recreare se, dormire &c. si ad v. otivum & finem supernaturalem dirigis omnes nò tantùm redantur sanctæ & meritoria (si tamen ingratiâ sis constitutus) sed etiam tot distincta merita acquiras, quot motiva, & fines virtuosæ erunt, propter quos operari, & in ordine ad quos actiones tuas dirigis, & sic vna eademque operatio, exempli gratia, dare elemosynam, orare, ieiunare, &c. tantum pro-

G 2 derit

derit tibi, & tantum illa meriti-
 ris apud DEVM, iustum lu-
 cem, quantum meritis fuiffes,
 tot distinctos actus virtutum
 cuiffes, quot bona motiva &
 tentiones eidem operationi pra-
 gis, & ideo pro primâ tuâ ma-
 tina intentione viginti motiva
 verfarum virtutum tibi propo-
 quibus tamen, in aliquibus
 actionibus, alia adjungi possunt.

Quod si tibi lubeat scire
 virtutū & motiva, quae sunt
 intentione longiore propo-
 re, ea tibi nunc eodem oratione
 ponam.

Prima, Charitas. 2. Spes. 3. Fides.
 des. 4. Religio. 5. Imitatio Sa-
 ctorum. 6. Pœnitentia, & Zelo
 hona.

honoris Divini. 7. Gratitude. 8. Timor supernaturalis. 9. Charitas fraterna. 10. Pietas & Iustitia legalis. 11. Meritum 12. Imperatio 13. Satisfactio vel Iustitia vindicativa. 14. Obedientia. 15. Iustitia & Fidelitas. 16. Humilitas, 17. Fortitudo & Mortificatio, 18. Castitas. 19. Prudentia. 20. Virtus in genere.

Spiritualem igitur hanc ad eum fructuosam Alchimiam exerce, qua actiones tuas etiam indifferentes tam pretiosas & multiplices efficit; constanter supera omnem difficultatem, qua in facienda sepius per diem simili intentione occurrere posset, etiam si aliud exercitium spirituale non faceres; &

G 3 certus

certus sis, quod valde divites
 meritis & consolatione in mor-
 tuâ te reperiturus sis. Crede hoc
 exequere, ut *DEVS* ac *Domine*
 noster tibi, mihi, & omnibus
 cecum & perseverantem gratiam
 largiri dignetur. Amen.

INDUSTRIA VII

Modi, omnia in spiritualem
 sensum convertendi.

Septima est, ut ex perfectio-
 bus & proprietatibus creatu-
 rarum sensibilium, quas
 signis aut notis viam tibi affert
 ad proprietates, & bona spiri-
 tualia in Deo tuo vel anima tua
 significata, quasi ad sanctas *Contemplationes*
 notas; atque ita ex aspectu ali-

de divina
 one in me
 Crede hoc
 ac Domini
 omnibus
 tem gratia
 non.

A VII
 Spiritu
 vertendi
 e perfectio
 bus creat
 m, quae
 tibi ap
 ona spirit
 anima red
 etas Cont
 spectu ali
 dimi

dinis, laudabis innocentiam &
 puritatem Beatissimae Virginis &
 D. N. IESU CHRISTI, illamq;
 desiderabis, & pro te precibus im-
 petrare conaberis. Ex proprieta-
 tibus ignis, Solis, aliarumq; reru
 amabis & admiraberis illas om-
 nium nostrum DEI perfectiones,
 que per proprietates dictarum
 creaturarum quasi per symbola sig-
 nificantur. Quo si eodem hoc me-
 dio ac via in humilitate proficere
 cupis, cura, ut ex maculis, quas in
 panno, vestibus, ac linteaminis
 conspexeris. & ex foeditate, hor-
 roreque cadaveris propria cum
 confusione & horrore malos effe-
 ctus colligas, quos peccatum ope-
 ratum in anima tua. & aliorum;

*& ita deinceps loquendo de re-
quis.*

COLLOQVIVM VII

S Apientissime DEVS nostre
tu in creando & conf
vando sensibili mundo,
commodū hominum, tali
do ordināsti res materiales
usum corporis & sensuum
lius, ut simul tamen volue
earum proprietates animab
servire scālæ locò, per qua
intellectu ad cognoscendum
voluntate ad amandum &
siderandum te Creatorem
superperfectissimum, ad ama
dos & honorandos Sanct
tuos, ad desiderandas virtutes
Christi

Christianas ascenderent. Quapropter ego, ut me conformē divinæ tuæ voluntati, in purissimā nivis albedine, quasi in symbolo, adoro, laudo & amo innocentiam tuam omnis peccati expertem, & puritatem, ab omni imperfectione liberam: in ardentibus ignis flammis, benedico immensum ardorem tuæ charitatis: in fertilitate terræ, agnosco & admiror beneficentiam tuæ liberalissimæ creatricis, & conservatricis manûs; in continuâ aquarum de fonte scaturigine, video & summè delector jugi gratiarum tuarum, quas creaturis tuis communicas, largitione;

G 5

tione: ex inseparabili radiorum à sole fluentium conjunctione, quàm facilem viam mihi sterno ad confitendam magnâ cum animi mei lætitiâ omnimodam omnis creature dependentiâ ab independentissimo tuo Esse. Fortitudo Leonis, quâ alijs animantibus excellit, tuam mihi refert omnipotentiam: Elephantis prudentia, infinitam tuam mihi repræsentat sapientiam; affectus tenerimus gallinæ versus pullos suos, infinitam tuam erga creaturas tuas bonitatem mihi demonstrat, pervigil custodia pastoris supra pecora sua, paternam tuam supra homines

mines providentiam mihi denotat; & omnes denique creaturarum tuarum perfectiones, quasi vestigia & imagines tuæ me ducunt (dummodò duci velim) ad inveniendas atque amandas divinas virtutes & attributa tua, & perfectiones, imò etiam Beatissimæ Virginis Dominæ nostræ, ac Sanctorū.

Relucet in rosâ inter spinas positâ suavitas & eminentia. **MARIÆ**, quam obrinet inter alias mulieres; in lilio puritas illius; in Stellis, Lunâ & Sole cognosco influxus gratiarum, pulchritudinem, & universalitatem quandam beneficentię tantæ Dominæ : Aurora, ex

G 6

cuius

cuius sinu sol nascitur, in memoriam mihi revocat Virginales Maternitatem Matris tuæ, ô Verbum æternum! nequæ ulla in Mundo creatura pulchra aut perfecta existit, quæ, si eam oculo mentis considerem, non mihi conducatur ducta suarum proprietatum, ad investigandum amabilissimas maximèque admirandas dotes **MARIÆ**, quæ Miraculum Miraculorum manuum tuarum est.

Oro te insuper mi **DEVS**, ut gratiam mihi concedas, quâ adjuvante frequenter ab his ipsis creatis perfectionibus mentem meam elevem ad petendas

tendas virtutes in illis adumbratas; propono, (ô mi liberalissime Largitor omnis boni) me, si videro virorem herbarum, rogaturum à te veram spem obtinendi auxilium, gratiam & gloriam tuam, si videro albedinem, petiturum puritatem; si colorem rubrum, institurum pro impetrandâ charitate. Volo ut amplitudo terræ, color cæruleus cæli, lumen Solis me excitent ad desiderandam magnanimitatem, Paradisi desiderium, fidei & gloriæ lumen. Verbo; cum divino tuo auxilio ita mecum statuo & concludo, curaturum me, ut omnes creaturæ tuæ

cum perfectionibus suis dicto modo in spirituales sensum, conuersis totum me rapiant in amorem Pulchritudinum tuarum, aut Sanctorum tuorum, vel virtutum; ut ita omnis res seruiat ad meam salutem, & tuam gloriam, fines scilicet adæquatos, quos in creandis ad meum seruitium creaturis tuis tibi proposuisti. Tu, o mi superdignissime DEVS! adiuua me efficaciter ex infinita tua bonitate, in executione, perfectione & perseverantia. Amen.

PRAXIS PER DIEM.

Facile vides (nisi omnino cæcus sis) in præcedente industria

aria apertum thesaurum quendā
infinitarum & valde diversarum
precorum (quas jaculatorias dici-
mus) per diem repetendarum,
dum convertere potes perfectiones
bonas, aut pulchras rerum creatu-
rum in sensum spiritualem, appro-
prians illas Domino DEO aut
Beatae Virgini, aut Virtutibus;
proprietas verò vitiosas aut fadas,
peccato aut vitijs; imò si velis, po-
terit praxis ad modum iste tibi ser-
vire pro instituendis longis medi-
tationibus, praesertim in campis,
vel in itinere, si vimirum proprie-
tates creaturae alicuius (Ex: gr:
Solu) intellectu tuo percurreas, ap-
plicando easdem in sensu mystico
Domino DEO, Beatae Virgini,
Virtuti-

Virtutibus; additis proportionatis
affectibus & convenientibus pro-
positis.

Præterea hic ipse modus res in
spiritualem sensum transferendi
si adhibeatur in pellendis distra-
ctionibus aut tentationibus, pretio-
sissimas. & multum utiles ac me-
ritorias tibi reddet diuitias distra-
ctiones aut tentationes, & aut
quâdam mirabili tela, qua tibi no-
cendi causâ demon in cor tuum
intorserat, in cor ipsius retorquetur.
Si advertas te superbiam tentari
dic: O mi DEVS, adeo me fan-
tice superbum efficias, ut nolum
æstimare nec amare quem quæ-
te inferiorem. Si vana gloria
tentatione pulsaris. dic: Domine

Te,

Te, tibi, & à Te; hoc est: in
operationibus meis Te solum
requiro, non laudem; si tamē
laudem velim, cupio Tibi il-
lam attribui; & si laudem ab
alijs desiderare debeam, à Te
illam exopto. *Si impura tenta-
tio adoritur te, clama: O mi
pulcherrime præsens DEVS,
volo quidem voluptates, volo
delectationes, sed quæ æternæ
sunt, & animam delectant; O
mi IESV sponse dilectissime, te
solum cupio, & non vasa ster-
coris &c. Et ita ages in alijs
tentationibus aut di-
stractionibus.*

* *
* *

IN.

INDUSTRIA VIII.
Eruendi ex malo bonum.

O Crava sit, ex veneno praestans theriace pharmacum extrahere, hoc est, ex tentationibus imperfectionibus & peccatis non solum continuos affectus humilitatis, confusionis, recursum ad Deum, & Sanctos in tuam utilitatem desumere, verum etiam ad gloriam DEI procurare inter affectus congratulationis, laudis amoris & gaudij, quod à caelestis Paradisi aula, & à Summo Beneficio, DEO scilicet, longè absit omnis imperfectio naturalis & moralis, quarum tamen nos sub caelivis nimis magnam abundantiam habemus.

COL.

VIII. COLLOQVIVM VIII.

Omninò DEVS, & Domi-
 ne mi, verissimum est,
 quòd diligentibus DEVM om-
 nia cooperentur in bonum,
 hoc est, ijs, in quibus divini
 amoris tui flamma ardet, om-
 nia serviunt ad illam magis au-
 gendam, quia non solùm di-
 vitia, pulchritudo, perfectio
 & sanctitas creaturarum tua-
 rum illuminant intellectum
 meum, ad cognoscendum, &
 voluntatē meam inflammant
 ad toto corde amandum te.
 Summam Pulchritudinem, &
 Summam Bonitatem, verùm
 etiam paupertas, deformitas,
 imper-

imperfectiones & ipsa etiam
pœnæ vel culpæ mala tuarum
creaturarum, nescio quo mo-
do mihi cor in Paradisum ele-
vent, ad inveniendū & aman-
dum te, qui totus Pulchritudo
& Bonitas es.

Nos verò indigæ, exiles
creaturæ tuæ à Divina manu
tua accepimus quidem dono
datas quasdam dotes, pulchri-
tudinis videlicet, sapientia,
potentiæ, gratiæ, meriti, sed
conjunctas habemus quasi in-
dividuas socias tantas ac tam
magnas imperfectiones, ut
pauculæ illæ, ut ita dicam, scin-
tillæ bonorum aut sepeliarunt
aut vix discerni possint inter
tot

tot & tantas imperfectionum
tenebras, siquidem pulchritu-
do nostra corporea cum defor-
mitate & corruptione; scien-
tia nostra cum falsitate & ig-
norantia; potentia nostra,
cum debilitate, & sanctitas
cum culpa conjuncta est.

Non ita, non ita in te, puris-
simum meum & optimum,
Bonum, qui es, & in quo est
omnis perfectio sine ullius im-
perfectionis admixtione; qua-
propter quantum possum &
scio, omnium creaturarum,
nomine, unà cum Angelis &
sanctis tuis exulto, quod nec
habeas nec habere possis na-
vum ullum in tua pulchritudi-
ne,

ne, indigentiam in tua opulencia, ignorantiam in tua sapientia, debilitatem in tua omnipotentia, defectum in tua sanctitate.

Tu à doloribus qui te affligant, immunis es, infirmitatem, quæ te molester, non sentis, nec famem, quæ excruciet, nec sitim, quæ te accendat, neque lassitudinem, quæ te debilitet, experiris; gaudeo mi DEVS, pacem tuam esse sine bello, quietem tuam sine interturbatione, felicitatem tuam sine timore, Monarchiam tuam sine necessitate, & vitam tuam sine metu mortis,

Amem igitur te super omnia

ô pete

o perfectissimum summum.
Bonum meū! non solum quia
in te est omne bonum omnisq;
amabilitas, sed quia ab omni
imperfectione etiam minima
liber es; da mihi gratiam, ut
verè avellar ab omni eo, quod
tu non es, non solum quia exi-
guum & perbreve, semperq; à
te dependens est, quod in cre-
aturis rationem boni habet,
sed etiam quia minima hæc
creaturarum bonitas ac pul-
chritudo mille imperfectioni-
bus, paupertatis, immunditi-
ei, infirmitatis, tentationum,
peccatorum & vitiorum infi-
citur.

Ah! mi magne DEVS, &
quomo-

quomodo peccando potui unquam DEVM, solum, summum & purum Bonum, permutare, cum Creatura, quæ minimum quoddã ac imperfectissimum bonum est? Utinam possem, mi Domine, torrente lacrymarum, imò sanguinis satisfacere pro commisso intollerabili errore meo, dum voluntariè (he me!) & indignissimè te Deum meum præsentem, perfectissimum, & in oculis tuis averfatus, imprudenter reieci, locum tui eligendo, in superbiã meã paucula verba vanissimæ laudis, aut imaginarias quãdam cogitationes mei existimationem præferentes; in avaritiã meã

meâ amando & fruendo modicâ flavi aut albi luti portione, auro scilicet vel argento; in meâ lasciviâ amplectendo corpus plenum spurcitiâ, & stercore.

Domine, peccavi, & utinam eo animo proferre possem, quo sanctus David protulit, peccavi; sed bonitas tua, quæ misericors & patiens fuit in continenda terra, ne dehiscens iter mihi ad infernum aperiret, mi chare D E V S, eadem bonitas tua misericordiâ suam ostendat in danda venia (sicut spero) & da mihi insuper pro auctario digno tuâ charitate, gratiam conversandi

H (sicut

(sicut propono) eo modo in-
ter creaturas tuas, ut illarum
perfectiones me extollant et
amandas infinitas & origina-
les perfectiones tuas, illarum
verò imperfectiones affectum
à me & ipsis avellant, quò-
lum totum transferre possim
in te omnis bonis Centrum, do-
men.

PRAXIS PER DIEM

Si obvium habueris aut vici-
ris quendam claudum, cecum
sordidum, vulneribus, & pa-
gis obsitum, agrum, defuncti
mentem ad Deum tuum propi-
tem eleva, & dic: O mi chari-
Pater, gaudeo te non claudum
aut

ut sordidum esse, &c. sed pul-
cherrimum, &c. laudent &
amant te omnes creaturæ, &
ego cum illis.

*Si verbum aliquod minùs de-
rens aut immoderatum audis, si
tibi de alterius peccato aut vitio
constat, si legendo tibi innotescat
aliorum malum, dic cum quodam
cordis affectu! Non ita tu Deus
meus, qui nec habes, nec potes
habere, dicere aut facere pec-
catum vel malū quodcunque;
ò DEVS sis in æternum bene-
dictus.*

Verè DEVM meum amabo
minimè malum, minimè im-
mundum, minimè imperfectū;
neque me, neque alios mise-
rabiles,

H 2

rabiles, pauperculos, immu-
dos, vitiosos & ad malum fem-
per proclives quidquam cura-
bo. Ah bonum in eum! adju-
va me, ut diligam te, & morti-
ficem me.

INDUSTRIA IX.

Laudandi opera DEI.

Nona est, ut si fortè audis al-
iis, aut in libris sacrae scri-
pturae, vel Sanctarum Historiarum
legis dicta vel facta DEI nostri
aut Sanctorum, auditioni & la-
udationi tali conjugas voluntatem
plenam affectuum, laudis, bene-
dictionis, congratulationis, am-
plius, & estimationis, de tanto

tam

tam magno DEO habite, gratias
illi agendo ob gratias servis suis
prestas, & per sanctos suos col-
latis, quibus factum est, ut ita lau-
dabiliter dicerent, agerent, & pa-
terentur, desiderando etiam ut il-
larum tū quoq; particeps fias.

COLLOQVIVM IX.

Sapientissime & semper
summè admirande DEVS
noster, qui ad stabiliter
conservandas, & perpetuò ho-
minum memoriæ ingeneran-
das operationes tuas, servo-
rumque tuorum, voluisti eas
in historias & libros referri, te
adoro & gratias ago, quòd isto
medio, quasi per traduces, mihi

H 3 ad

ad manus suppeditaveris abundantissimam quandam spiritualem fodinam, ex qua (si velim) eruere possum ac de beo aurum perfectissimi amoris tui, considerans quam grandia, sancta, & perfecta operatus sis, per te ipsum & per servos tuos in illis ipsis, aut in alijs creaturis.

O mi magne creator! & quomodo fieri poterit, ut te non admirer, laudem, timeam & amem, dum video te ita potentem esse, ut ad sonum unius (FIAT) à tuâ voluntate profectum, ex sinu nihili, in quo ab eterno substiterat, prodierit hæc Terra, hæc Luna, hic Sol & hic Mundus? O

O mi chare Conservator! quomodo non referam tibi gratias & benedicam te summo cum animi gaudio, dum lego tam admirandâ te sapientiâ & bonitate præditum esse & excellere, ut omni momento conservare pergas omnes res creatas tantâ cum dependentiâ nostrâ à te, quasi continuo nos primùm conderes.

O mi dulcis Protector! cur non semper fiduciam meam in te ponam, ubi intelligo, quòd sub umbrâ alarum tuarum tot servos tuos in veteri testamento, & omnem populum tuum à plurimis eorum hostibus visibilibus & invisibilibus defenderis,

H 4

deris, & inter brachia, plura
quàm paterna, protectione
tua, ringente licet inferno in
interitū ipsius conjurato ho-
sto, perduxeris ad possidendū
terrestrem Paradisum regionis
lacte & melle manantis, abundan-
tissimæ & deliciosissimæ.

O mi juste Vindex! quis te
non timebit aut non contrem-
iscet ad rigorosissima, sed
exactissima judicia tua, dum
videt modicam titubationem
in Moyse & Aarone vitâ lucen-
dam fuisse; indulgentiam vni-
cam nimis teneram erga filios
morte patris & filiorum ab
Heli pensandam fuisse; unicum
contactum Arcæ, unicum ali-
quan-

quantum inconsideratum & curiosum obtutum, materiam sufficientem fuisse justitiæ tuæ ad ferendam sententiam & inferendam mortem, Ozæ & Bethsamitis?

O mi dulcissime Redemptor, Magister, Pastor, Amor & Vita! quomodo me non totum impendam amanti ac servitio tuo? quomodo non satagam totus tuus esse? dum lego te pro me infantem vagisse in præsepio; adultum docuisse ore & manu tam securem ad calumiter; in morte tuâ solvissesanguine & vita debitum peccatorum meorum; & post mortem, cum corpore, sanguine

H 5 ne

ne & anima tua omnes thesauros gratiæ largiendo, simul te obtulisse nobis thesauros gloriae.

O mi sapientissime Sanctificator! quomodo non oblitescam & laudabo mirabiles vias, quas ingressa est Sapientia tua ad liberandos servos tuos & Sanctos à commissis peccatis, ad præservandos eos ab imminentibus culpis, ad eosdem sanctificandos perfectiendosq; in tuo servitio? Miracula ab illis patrata tuam prædicant Omnipotentiam, peccatores conversi tuam manifestant Bonitatem, omnes actiones creaturarum, etiam præ-

tel.

teritarum, ijs, qui aures audiendi habent, clamant & inculcant obstupescendas tuas perfectiones.

Propter hæc omnia ego quoque nunc & semper, toto tum cordis mei affectu, te laudo, tibi gratias ago, te admiror, & amo, simulque propono, deinceps cum tuo auxilio ita legere sacras aut profanas historias, ut simul procurare velim oculo spiritûs videre, & affectu revereri, atque exosculari sanctam manum tuam adeò mirabilium operum operatricem, in ipsis amando amorem tuum; confidendo in tua Misericordia illis impressâ; admirando

mirando Sapienciam tuam illa
dirigentē; & adorando Maie-
statem tuam manifestē in illis
actionibus resplendentem.

PRAXIS PER DIEM

Quando audies conciones, in
quibus exempla, miracula
& gesta Christi & Sanctorum re-
censentur; sive quando tempore
sacri, maxime ex Epistolis &
Evangelio legi audies insigne ali-
quod factum Christi, aut alicuius
sancti, auditis adijunge affectum
dicens: Laus tibi, mi DEVS, qui
hoc operatus es; laus tibi Chri-
ste; Gloria tibi Domine; Be-
nedictus DEVS in Sanctis suis.

*Si inter legendum historiam
aliquam*

aliquam sacram aut profanam
occurrat factū aliquod eximium,
quodam Domini providentia sin-
gularis, quodam DEI castigatio,
obtentā aliqua victoria &c. sub-
siste aliquantum, & agnoscens om-
nia hac à manu DEI effecta fuisse,
lauda illum, gratias illi age, ad-
mirare, time, ama illum, prout
nimirum casus vel actio illa exi-
get. Et hac historiarum lectio mag-
na tibi emolumenta pariet: non
enim decet legere ad curiositatem
tantum pascendam, sed ad pro-
curandam & edificationem
propriam & alio-
rum.

✠(†)✠

I INDV.

INDVSTRIA X.

Agnosendi Dominum

Deum nostrum per signa.

Decima est, si forte descriptum
 obtutum in picturas, statuas,
 tuas, nomina scripta, impressa,
 representantia, aut significantia
 Dominum DEVM, Sanctos, confestim
 convertentem cum affectu admirationis,
 laudis, amoris, orationis, imitationis
 inveniendum per haec signa Representatum
 aut Significatum; & hoc ipsum est,
 quod potissimum interdidit sancta Mater
 nostra Ecclesia. & ipse DEVS, Pater
 noster, in usu sacrarum Imaginum.

num.

COLLO.

COLLOQVIVM X.

Benedicta sit Sapientia &
Charitas tua, O magne
DEVS animarum nostra-
rum. Non suffecit tibi creare
nos ad imaginem, & similitu-
dinem tuam, ut te, licet alio-
quin invisibilem, certo modo
oculis fidei in anima nostra in-
tueremur, quasi Prototypon in
desumptâ inde effigie; neque
satis tibi fuit efficere omnes
creaturas materiales, tanquam
vestigia, & delineationes per-
fectionum, & Excellentia: tuæ,
nisi docuisses quoque (ut no-
stro cognoscendi modo te ac-
commodares) invenire exter-

nas figuras, picturas, statuas
& signa, quæ per oculos & sensus
nostro intellectui representarent
essentiam & sublimitates
perfectiones Divinæ Majestatis
tuæ, nostramque voluntatem
excitarent ad adorationem,
reverentiam & amorem
perfectiōis tuæ

O mi DEVS! quàm cæcū
quàm brutus animus meus fuit
in aspiciendo hætenus oculis
corporeis signa & figuras, subsi-
stens in contemplando cortice,
ad medullam verò & animam
illarum, Te scilicet principale
Significatum, non penetrans?
Domine, reum meum fateor
de errore isto duplici
dupli-

duplici inquam, partim quia
& sensu nimis animali affectu adhæsi
reprehensa ad externa, quod non debebã;
sublimi partim quia non quæsi, &
e Maiest. ideò non inveni Te primum,
volunt. Principium meum in tuis Ima-
ginationibus, quod tamen facere
debuisssem.

Adoro te igitur, ô Summum
Bonum meũ! in omnibus ima-
ginationibus tuis, agnoscens Te in
illis quasi primum ac princi-
pale Significatum, desiderans
mediantibus illis, & in ipsis
& ante omni adoratione, reverentiã
& obsequio colere, quò Divi-
nam Maiestatem tuam omnes
servi tui coluerunt, colunt, &
culturi sunt; imò omne obse-
quium

quum deferre, quod ab omnibus creaturis alteri cuiquamque creaturæ deferretur: adoro in super in imaginibus servorum tuorum hos ipsos Electos tuos, & in Electis tuis te Deum meum, michi DeVS, in quo semper ultimato cupio terminari reverentiam & amorem meum, tanquam in ultimo summo omnium rerum fine.

Instrue me & adjuva me frequentibus & efficacibus illuminationibus tuis, & da gratiam, ut, sicut propono, practicaliter agnoscam te, & sanctos tuos in visibilibus imaginibus tuis; ut aliquando, postquam in terra te amavi in creaturis

non

non amplius in speculis istis
operum tuorum te videam, sed
intuear, cognoscam, & amem.
Te in teipso, & omnia creata
in tua Essentia, perfectissimo
omnis boni Exemplari. Amen.

PRAXIS PER DIEM.

Praxi haec facilis est. Ince-
dens per urbem, intrans Ec-
clesiam, si ibi videas imagines
DEI Domini nostri, exhibe actum
quendam externum adorationis,
detegendo vel inclinando caput;
quem tamen actum externum ani-
mari oportet alio actu interno, di-
cendo simul, serio cum cordis af-
fectu: Te adoro mi Deus, sis
benedictus: in te credo, spero,

I 4 te

te amo: *Ad imagines Salvato-*
ris dic: Adoramus te Christe
 & Benedicimus tibi, &c. IESVS
 sis mihi IESVS! *Ante imagines*
B. Virginis dic: Aue MARIA.
 Ave Maris stella, Salve Regina
 &c. *Ante imagines Sanctorum,*
dic: Sancte N. ora pro nobis.
In Breviario tuo aut officio fac,
habeas aliquot, imò plures devota
imagines, & si eas ad initium of-
ficii vel psalmi aspexeris, adores il-
licò & preceris Sanctum in illa
representatum. In loco, ubi labo-
ras, vel oras, eodem modo tibi pro-
visum sit, ad colligendum exitum
antè dictum fructum; mulieres
quoque rem bonam prestabunt, si
suis pulvinaribus aut telarijs, in
 quibus

quibus labores suos conficiunt. affi-
xam & oculis expositam habeant
devotam aliquam imaginem, ut
facile se Sanctis ibi depictis com-
mendare possint, adorando illos,
varias gratias ab ijs exorando. of-
ferendo per manus illorum DEO
opus aut laborem suum. Denique,
dummodo velis, tot imagines IESV
& MARIE habebis, quot viros,
& quot feminas videbis, & quan-
to nobiliores, ditiores, formosiores,
virtuosiores erunt, tanto magis, ad
vivum, IESUM & MARIAM ex-
primant; quod si igitur videris in-
fantem fascijs involutum aut sinu
matris gestatum, dic: O IESU,
sis benedictus ex illo tempore,
quo jacuisti in sinu praesepj, &

Beatissimæ Virginis Matris
 tuæ, te adoro & amo, &c. Vi-
 dens mulierem aliquam (quam
 tamen ex proposito & curiositate
 non oportet aspicerè) cor tuum ad
 Mariam eleva, & dic: Ave
 MARIA gratiâ plena, ora pro
 nobis sancta Dei genitrix; &
 hic erit commodus modus preven-
 niendi, & in principio statim vin-
 cendi tentationes sensuales.

INDUSTRIA XI.

Seriæ Applicationis sui in
 exercitijs spiritualibus.

Vndecima est, inter orandum
 meditandum, legendum &
 tempore sumenda S. Eucharistiæ
 aliorumque spiritualium exerciti-
 rum.

rum, que instituis cum Patre tuo,
 DEO presente, vel sanctissimâ
 Virgine, vel ut Matre tuâ, totâ ad-
 te observandam audiendûmq; in-
 tentâ, vel cum sanctis, maximè
 Angelo tuo custode, eâ animi te-
 neritudine, eâ mentis applicatione,
 & variorum affectuum (prout sci-
 licet prasens materia, & S. spiri-
 tûs impulsus exigent) devotione
 conversari, qualem dilectus filius
 cum patre aut matre presente, aut
 amicus fidelis & frater cum alio
 conversans prasferre solet.

COLLOQVIUM XI.

Domine, Charitas tua in-
 finita voluit cœlestis au-
 la negotia, & Beatorû Civium

16 actio-

actiones in Sanctâ quoque Ec-
clesiâ tuâ exerceri, ut ijs, quo
possemus meliori modo, & ad
tui Sanctorumque tuorum
imitationem perficiendis in-
tenti, evaderemus (etiam an-
tequàm cœlum ingrederemur)
semibeati: & tamen nos insen-
sati propriâ nostrâ culpâ et
istis sanctis actionibus proac-
cendendò nobis alio quàm
charitatis igne materiam pa-
ramus.

In meditationibus, & ora-
tionibus anima familiariter
agit tecum benignissimo Deo
meo; inter legendum verò spi-
ritualia, tu cum anima collo-
queris, doctrinâ ad Spiritus
profe-

profectum, ad Cœlum ducen-
te illam imbuens. Per Augu-
stissimum Altaris Sacramen-
tum te ipsum cum anima mira-
bili unione coniungis, dando
tuum corpus, sanguinē & ani-
mam, ut anima nostra tota ti-
bi donetur, & uniatur per ve-
rum amorem, & omnium illa-
rum rerum, quæ tu **DEVS** meus
non es, nec ad te ducunt, con-
temptum & fugam. Per usum
etiam aliorum Sacramento-
rum potissimam tuarum gra-
tiarum partem in animam no-
stram effundis, illam ad te at-
trahendi causâ.

Sed (ô me miserum!) **DEUS**
& Domine mi, in tantâ thesau-
rorum

rorum spiritualium abundantia quam inops remansi propria mea negligentia? quam densa glacie constrictus in medio istarum flammaram? Nec mirum; non adverteram scilicet, Te presentem sanctorum eiusmodi exercitiorum spectatorem, apertis semper oculis actiones & intentiones nostras considerare, Te, attentam semper aure & animo, oris ac cordis nostri verba percipere.

Peccavi, mi DEVS, peccavi, errorē fateor, offerens, in signum detestationis & satisfactionis locò, arctiores illas, quibus tibi conjunguntur & atennum devincti erunt chariores electi

Electi tui, gratiæ, charitatis & gloriae Uniones.

Video, in Sanctis eiusmodi exercitijs oportere me totum in te DEO meo præsentem absorptum esse; & licet in terrâ existentem, tam remorum tamen mente & affectu à rebus terrenis tecum commorari, quàm remoti sunt in cælo Beati, toti in te contemplando ac amando defixi, Mundi & sui ipsorum penitus obliti.

Vnicè curabo, mi Pater immense, conversari tecum tanquam filius, qui vel de nocte, vel cæcus loquitur cum suo patre; loquar cum Sanctissimâ Virgine, tanquam cum matre dilectis.

dilectissimâ, cum Patronis mecum
 agam tanquam cum fratribus
 meis natu maioribus; & cum
 Angelo meo custode, tanquam
 discipulus cum Magistro dilectis-
 simo; qui omnes possunt, sciunt
 & volunt adjuvare me; im-
 trent ergo mihi à te omnis boni
 ni fonte gratiam, sicut rogo
 spero. Amen.

PAR XIS PER DIEM

Asfæſce ad initium exercituum
 rum tuorum spiritualium
 meminisse, te, cum DEO tuo
 versantem, non colloqui aut
 versari cum Idolis Gentilium,
 nec vident, nec audiunt, sed
 vivum te presentem habere,

nis me
tribus
& cum
nqua
o dil
sciam
imp
nis b
rogo
DIE
exerci
salim
tuo co
ant co
um, p
ed De
re, r
cum

um infinitâ suâ Maiestate &
Charitate attentissimum, ut illam
(Maiestatem scilicet) timeas ac
reverearis, in Charitate verò con-
fidas. Memineris Beatissimam
Virginem & sanctos cœli cives,
scilicet oculis corporeis tibi non visos,
intentos tamen stare ad te respici-
endum & audiendum quotiescun-
que auxiliij impetrandi gratia ad
illos reeures, illòs q̄ invocabis.

In tuis precibus conjunge cum
externâ verborum prolatione in-
tellectûs attentionem, voluntatisq̄
DEO presentî Patri placere in-
ipientis affectum, alioquin oratio
tua reipsâ distractio erit, & quod
virtutis nomen emereri debebat,
peccati labem contrahet. Quod
ad

ad locum attinet, facienda est oratio in separato, à consortio hominum loco. Tempus verò congruum erit matutinū aut vespertinum. Modus in ea servandus optimus erit si lentè fiat; ut constans sit, necesse est eam singulis diebus perseveranter insituere; fructuosa etiam quantum attinet ad eruendos affectus & proposita quaedam post orationem executioni mandanda; hæc omnia ab initio orationis Dominum DEVM rogabis, ut concedere dignetur, in fine verò veniæ petes commissorum defectuum, Deniq; ob acceptas ab eo gratias te gratum exhibebis.

INDUSTRIA XII.

Habendi localem memo-
riam DEI.

Dodecima est, ut non minus
promptus sis in excogitando
modo sepius recordandi de DEO,
illumque amandi, quam sint in-
dustri vani & stulti mortales in-
veniendis modis illorum recor-
dandi aut illa amandi (ut mode-
stius loquar) quæ minimè debe-
rent. Cura igitur, ut varios ha-
beas memoriae voluntatisq; tuae, ad
frequentandos sanctos affectus,
excitatores: Liga digitum aliquē,
brachiū, aut aliam corporis par-
tem ligulā, cingulo ciliacino aut fer-
reā catenulā; affige vel suspende
in

*in vestis aut corporis tui partibus
quas necesse est sapius atrectare,
rem aliquam, in quam certius in-
ter contingendum te offendas aut
impingas. Scribe elegantem quen-
dam animi sensum aut sententiam
ad hoc propositum appositam. (Ex-
gr: DEVS est hîc, DEVS videt
nos.) in loco patentiore cubiculi
oratorij aut officinæ tuæ. Deni-
que varijs sanctis inventionibus
Amanti proprijs, tibi ipsi necessi-
tatem quandam impone sapius re-
cordandi DEI tui, & per fru-
quentem talem memoriam devo-
tis affectibus in medium Para-
disi, & in Cor ipsius Dei
avolandi.*

COLLOQVIUM XII.

O mi amabilissime Deus!
 Amor verè peritissimus
 & summus Magister est; sub
 eius disciplina quid non addi-
 scitur? clarè hoc nobis demon-
 strasti, O mi summe amantium
 Princeps, & Amor noster, qui
 omnem infinitam Sapientiam
 tuam impendisti in invenien-
 dis, Omnipotentiam verò in
 implendis Adventionibus
 tuâ charitate dignis, quibus
 nobis Dilectis tuis faveres, &
 salutem nostram, tuæ Bonitati
 adeò amatam, procurares.

Te imitati sunt, O veri amo-
 ris Idea! tot servi tui, tuo amo-
 re

reabsorpti, qui omne tempus
vitæ suæ, omnes corporis
animæ potentias impenderunt
in excogitandis mille lauda-
libus modis gratam tui fovendi
memoriam, te amandi, te
serviendi, in continuâ quadam
sui tecum unione, cor suum
te convertendi, magnetis
star polum suum respicientis.

Solus ego, O amantissimi
mi Domine, dum interim
diabolus mundi amatoribus
suppeditat media & artes,
animas illas perditas flammis
terreni & lascivi amoris
accendendas, dum Electi tui
modos excogitant animas
in se tui memoriam & amoris.

Divin

Divinae Majestatis tuae inflam-
mandi, solus ego, inquam, pijs
ejusmodi inventis destitutum
me reperio, quia tui amore me
vacuum experior.

O DEVS, quid mihi prodest
exilis illa ingenij mei facultas,
si non allaboret invenire & se-
qui omnia vestigia & vias, qui-
bus ad tui cognitionem & frui-
tionem pervenitur? Valla &
aggeres aquae perfrumpunt ob
innatam sibi inclinationem,
qua ad sinum maris feruntur;
ignis è cavernis erumpit, vi-
amque sibi parat, durissima
metalla Fortalitia, & montes,
magna vi disrumpens ut caelum
versus evolare queat; Ah mi
DEVS!

DEVS ! & ego, ut ad te Centum
meum, Mare, Cœlum, in
omne Bonum meum pervenire
nec pedem moveo ?

Propono Domine indagare
varios modos & operâ rerum
sensibilium uti, ut memoria
in me excitent, & affectus
voluntatis, Divinæ tuæ Ma-
jestatis, Præsentia & Amore
tui. Tu interiùs divinâ tuâ gra-
tiâ mihi opitulare, ut exterius
hæc industria optatum for-
tetur effectum, efficiendo scilicet
ut te inveniam ultimum
meum finem, in quo lumine
gloriæ tuæ illustratus Te & con-
ne bonum tecum videam, Amen.

Præ-

Praxis prædictæ industriae per diem adhibenda, in ipsis industria verbis antè jam fuit expressa, neque alia re opus est, quam ut manum applices operari, Domini DEI auxilium invocando, &c.

INDUSTRIA XIII.

De attributis & proprietatibus Domini DEI desumptis ex Sacra Scriptura.

Prima Classis.

De natura ipsius DEI.

Exod. 3. Actus purissimus.

1. ad Tim. 1. Beatus.

Luce. 18. Solus bonus & Summus.

K Psalm.

<i>Psal.</i> 49.	Speciosissimus.
<i>Exod.</i> 3.	Esse à seipso.
<i>Iob.</i> 9.	Fortissimus.
<i>Dan.</i> 3.	Gloriosus.
<i>1. Tim.</i> 6.	Immortalis.
<i>Ad Hebr.</i> 7.	Innocens.
<i>Isa.</i> 57.	Suprema Maiestat.
<i>Psal.</i> 101.	Nobilissimus.
<i>Tob.</i> 13.	Omnipotens.
<i>Coloss.</i> 1.	Omnis res.
<i>Exod.</i> 33.	Omne bonum.
<i>Matth.</i> 5.	Perfectissimus.
<i>Abacuc.</i> 1.	Purissimus.
<i>Psal.</i> 91.	Rectissimus.
<i>Rom.</i> 10.	Ditissimus.
<i>Isa.</i> 6.	Sanctissimus.
<i>Heb.</i> 4.	Sapientissimus.
<i>Sap.</i> 7.	Simplicissimus.
<i>Ioan.</i> 4.	Spiritualis.

Joan. 14. Veritas.
 Psalm. 79. Virtus Summa.
 Dem. 6. Unicus.

Secunda Classis.

De Quasi-circumstantijs

DEI.

Psalm. 56. Altissimus.
 Psalm. 89. Aternus.
 Isa. 57. Excelsus.
 Baruch. 3. Infinitus.
 Ierem. 23. Immensus.
 Malach. 3. Immutabilis.
 Iob. 36. Incorruptibilis.
 Ierem. 32. Incōprehensibilis.
 Prov. 30. Ineffabilis.
 1. Tim. 1. Invisibilis.
 Iob. 36. Incomparabilis.
 Psalm. 94. Maximus.

R 2

Iob. 1

Iob. 11. Sublimis.
Ierem. 10. Sempiternus.
Ierem. 10. Semper vivens.

Tertia Classis.

Deijs, quæ DEI in nos
 clarant beneficia.

Sap. 11. Conservator.
Eccl. 18. Creator.
Sap. 9. Factor.
1. Reg. 2. Glorificator.
Psalms. 87. Liberator.
Psalms. 2. Noster totus.
Isa. 41. Principium.
Ioan. 3. Redemptor.
Hebr. 11. Remunerator.
Rom. 3. Sanctificator.
Osea. 13. Salvator.
2. Cor. 1. Suscitor.

Ioan. 14. Vita.
Exod. 34. Vltor.
Ierem. 51. Zelator.

Quarta Classis.

De Virtutibus DE I erga nos.

Prov. 8. Affabilis.
Sap. 11. Amantissimus.
Apoc. 13. Benignus & pius.
Actor. 13. Beneficentissimus.
Isa. 4. Clementissimus.
Malach. 3. Constantissimus.
Psalms 39. Diligentissimus.
Rom. 8. De nostro tantum lucro sollicitus.
Psalms 30. Dulcissimus.
2. Tim 9. Fidelissimus.

K3 Genes.

Genes. 15. Finis. Beatitudo,
Merces.

Psalms. 10. Iustissimus.

2. Petri. 3. Longanimis.

Id ibidem. Magnanimus.

Psalms. 85. Misericordissimus.

Eccl. 43. Magnificentissimus.

Jerem. 7. Mansuetus.

Psalms. 144. Patientissimus.

Sapien. 12. Pax & pacificans.

Jerem. 51. Prudentissimus.

Sapien. 14. Providentissimus.

Jacob. 1. Summa liberalitas.

Psalms. 144. Suavissimus.

Rom. 3. Veracissimus.

Quinta Classis.

De varijs officijs, quæ Deo
erga nos exercet.

Psalms

- Psalms. 69. Adiutor.
- Ioan. 15. Amicus fidelis.
- Psalms. 47. Conductor.
- Thren. 1. Consolator.
- Mich. 4. Consiliarius.
- Psalms. 16. Custos.
- Judith. 6. Defensor.
- Eccl. 15. Doctor.
- Deut. 32. Dux & antesignan⁹
- Ioan. 13. Exemplar.
- Ierem. 2. Fons purissimus.
- Matth. 23. Gallina sollicita.
- Psalms. 49. Iudex.
- Iob. 36. Legislator.
- Ioan. 1. Lux.
- Ioan. 13. Magister.
- Sapient. 11. Medicus.
- Isa. 49. Mater.
- Isa. 66. Nutrix.

K 4

Matth.

- Matth. 23. Pater optimus.
 Matth. 23. Pastor.
 Hebr. 46. Pontifex.
 Genes. 15. Protector.
 Apoc. 19. Rex Regum.
 Psalm. 30. Refugium.
 Esther. 13. Dominus absolutus.
 Malach. 4. Sol Iustitiæ.
 Osea. 2. Sponsus amantissimus.
 Sapient. 10. Tutor.
 Ioan. 15. Vitis vera.

Sexta Classis.

De Dignitate Domini

DEI.

- Psalm. 71. Adorabilis.
 Deut. 10. Amabilis.
 Psalm. 92. Admirabilis.

Psalm.

Psalm. 92. Auctoritas suprema.

Marc. 14. Benedictus.

Psalm. 91. Delectabilis.

Cant. 5. Desiderabilis.

Psalm. 45. Laudabilis.

Psalm. 101. Reverentiâ dignus

Psalm. 9. Sperabilis.

Psalm. 75. Terribilis.

PRAXIS PER DIEM

PRaxis prima versabitur circa modum meditando, cum fructu, precedentia attributa, ut concipiatur scilicet magna de DEO existimatio, & amor erga illum.

Primò considera perfectionem per unum aliquod ex supra positis nominibus significatam, verè &

K S reali-

realiter in Domino DEO reperiri

Ex: gr: perfectionem per nomen

Sapiens, significatam, non per

imaginationem nostram, (quâ

pe aliquem doctum existimamus

cum ignorans sit) sed reipsâ in

Domino DEO inveniri, in quo

inventâ fuit, & aternum invenitur

vera Sapiencia.

Secundo considera, illam ipsam

perfectionem, Ex: gr: Sapiencia

ita in DEO esse, ut omnimode

finita sit, simulque ipsa sola infi

nis prerogativis cuiuscunque

omnium creaturarum existens

futurarum, & possibilium sapientiam

in infinito intervallo antecedit

ita ut omnis creata & creata

Sapiencia in nullo comparari

fit cum infinita sapientissimi DEI nostri Sapiaentia..

Tertio considera hanc eandem perfectionem Sapiaentiae Ex: gr: omnem in se continere infinitatem, qua vera DEI Sapiaentia conuenire potest, non solum extensivam, cum per illam cognoscat omne cognoscibile, sed etiam intensivam, consistentem in modo cognoscendi, comprehendendo omnia infinita cum distinctione, claritate, eminentia, &c.

Quarto considera perfectionem illam non esse unicam in Domino Deo, licet infinita sit & superperfectissima sed tanquam individuas comites sibi conjunctas habere infinitas alias perfectiones (& ipsas quoq;

quoque infinite perfectas) Pulchritudinis videlicet, Bonitatis, Opulentia & c. que illam longè admirabiliorem reddunt, sicuti adamas vnà cum alyis margaritis, pyropis smaragdus & c. corone aurea infertus nescio quàm nobiliorem speciem & valorem contrahit.

Quintò considera, impossibile esse, ut cum perfectione DEI infinite perfecta permixta sit vel possit in DEO nostro vel minimo imperfectioni; neque prædictæ perfectioni per omnem æternitatem superaddi poterit, aut auferri aliquid quod bonum.

Sextò considera hanc perfectionem Er: gr: Sapientia, in DEO tantam esse, ut ab illa omnis sapientia

entia creata quoad existentiam
 & conservationem dependeat, &
 à divina ipsius maiestate omnibus
 creaturis communicetur quovis
 momento, absq; eo, quòd ipse Deus
 à nullo dependeat. Quod Exempla
 causà modò de attributo Sapien-
 tia dictum est, applica alijs singu-
 lis attributis & perfectionibus ip-
 sius DEI, ut Pulchritudinis, Di-
 vitiarum Abundantia, Gaudij,
 Beatitudinis &c.

Septimò, ad cognoscendas &
 parvi estimandas proprietates, eti-
 am bonas, creaturarũ & in crea-
 turis, considerare poteris, quod-
 cunq; ipsorum sive anima sive cor-
 poris bonum, quod in ipsis reperi-
 tur, sex habere circumstantias su-

L

pra-

præpositis sex considerationibus in
 Domino Deo oppositas, quarum
 prima est: bonum illud creatura-
 rum non esse omni ex parte verum
 ac reale bonum. Secundo, illud
 ipsum esse limitatum & exiguum.
 Tertio, conjunctum esse cum defectu
 requisita cuiusdam qualitatis.
 Quarto, non gaudere consortio
 aliarum corporis aut anime per-
 fectionum. Quinto, multis cum
 imperfectionibus utriusque esse con-
 junctum. Sexto, omnino depen-
 dens esse à DEO, & modico tem-
 pore durare.

Secunda praxis est, Percurren-
 re recitando supra posita nomina
 Dei, vel omnia vel ex parte
 eorum, eo ferè modo, quo in litania
 nomina

nomina Sanctorum aut B. Vir-
ginis recitantur, subjungendo scilicet
post cuiusvis pronuntiationem
affectum aliquem vel plures per-
fectioni illi Domini DEI conveni-
entes, sive sit actus Congratulatio-
nis, sive Adorationis, Laudis, Be-
nedictionis, quales affectus pro sin-
gulis supra positis attributis val-
de congrui sunt; vel Gratiarum
actionis pro attributis tertiae &
quarta classis; vel Petitionis, que
etiam post quamvis supra dictorum
nominum pronuntiationem sub-
iungi poterit; & ita cum propor-
tione alij quoque affectus adhiberi
poterunt. Ex. gr. ad primum
& secundum attributum.

O Mi D E V S, Actus purissi-
me, cui nulla deest, sed
inest omnis perfectio! Te lau-
do, amo, & benedico & in tan-
tâ tuâ perfectione complacco
mihi. Supplex te rogo, illam
mihi concedas maiorem per-
fectionem, quæ ad te amari-
dum & imitandum mihi ne-
cessaria est. Amen.

O Beatissime D E V S, tua mi-
delectat beatitudo, quæ
totum Paradisum beatificat, &
mihi gratiam, ut Te in tua bea-
titudine intueri valeam. A-
men.

O Mi Domine, Creator & m
Conservator, essentia D
meæ omniumq; creaturarum
laud

laudo te, adoro, & amo te, ut
Dominum Creatorem & Con-
servatorem meum, & nomine
omniū Creaturarum tibi gra-
tias ago.

O DEVS, amice mi fidelissi-
me, benedicatur, laude-
tur, & in æternū ametur in-
finita tua charitas, quæ te adeò
charum nobis effecit amicum,
gratias tibi ago, O Domine,
mi, & pro verà charitate tibi
supplico, quâ fidelissimæ ami-
citix tuæ respondere possim.
Amen.

*Tali modo percurrere poteris
memorata Nomina & Attributa
DEI, multâ cum varietate devo-
torum & valde utilium affectum;*

L 3

Ⓞ

Et serviet hæc praxis pro optimâ
 aliqua oratione, contemplatione,
 sicut Et locò preparationis ad mis-
 sam, Et sacram Communionem, Et
 locò gratiarum actionis pro illis,
 utilis præterea erit ad suaviter ac
 faciliter conversandum (etiam
 tempore distractionum, aridita-
 tum spiritualium, Et tentationum)
 cum DEO tuo, si successivè dicta
 attributa ex isto libello legeris,
 congruum aliquem, ut supra in-
 sinuavi, affectum adiungendo, quod
 pro libitu tuo variare poteris. Ne
 dubites, quin optatum devotionis
 fructum reportaturus sis. Atque
 adeò ut facilius tibi reddatur simi-
 lium affectuum usus, sequens va-
 riorum affectuum Alphabetum
 tibi

tibi subministro, quos conformi-
ter superiori praxi & in omni alio
exercitio spirituali Orationis,
Meditationis, Contemplationis,
Lectiois, Missae Communionis
&c. exercere poteris.

ALPHABETUM

Variorum affectuum sub exer-
citiis spiritualibus exercen-
dorum.

- A. Adoratio, Admiratio, Amor.
- B. Benedictio.
- C. Confessio, Confusio, Consecratio huc oblatio sui, Contritio, Compassio.
- D. Dedicatio sui, Delectatio, Desiderium, Donatio.
- E. Eleemosyna Spiritualis. Exaltatio, Exultatio.
- L 4 F. Fides.

- F.** Fides.
G. Gratulatio. Gaudium. G
rum actio.
H. Humilitas, Holocaustum.
I. Imitatio. Invocatio.
L. Laus.
M. Magnificatio.
N. Nihili sui agnitio & prof
O. Oratio, Oblatio, Obsec
P. Petitio. Promissio. Prop
Q. Querelæ de propria sua
rudine.
R. Religio. Resignatio.
S. Spes. Subiectio. Supplic
T. Timor.
V. Vnio. Votum.
Z. Zelus Gloriæ Divinæ, &
animarum.

INDUSTRIA XIV.

Humiliationis.

Decima quarta Industria supponit omnimodam nostri dependentiam ab actuali DEI presentis influxu, à quo non solum, quovis momento corpus & anima, virtus & efficacia sensuum, exteriores & interiores nostræ potentia & ipsæ operationes naturales sine ullo nostro merito vel jure, quod erga Deum pretendere possimus, ut hac beneficia conferre teneretur, nobis communicantur; sed insuper ab eadem infinità & presente Maiestate longè magis supernaturale nostrum Esse, Possè, & Operari quovis vite no-

L 5 stra

*stra instanti nobis donatur non
tantum sine precedenti nostro me-
rito aut obligatione, quae Deum
ad illa danda obstringeret, sed po-
tius stante nostro demerito & ob-
ligatione (ut ita dicam) ipsius Dei,
similia nobis denegandi, aut iam
data auferendi ob peccata & in-
gratitudines nostras, sicut facile
ex iamjam dicendis clarius appa-
rebit. Hoc posito tibi dijudicandum
relinquo, si lux, quae singulis in-
stantibus quoad existentiam suam
& vim illuminandi à sole depen-
det, ratiocinationis capax esset,
& necessariam suam ex natura le-
ge à sole dependentiam cognosce-
ret, in quos non affectus recogni-
tionis & gratitudinis erga Solem
pro-*

prorumperet? quàm humili confessione suam ab ipso dependentiam profiteretur, sine ullà arrogantie notà, quasi à se ipsa vel minimam perfectionem obtineret? quàm vereretur, ne in pristinum suum nihilum relaberetur, si vel minimo tempore actualem suum influxum Sol suspenderet? Et ita loquendo de alijs affectibus. Quod si lux ista ageret, scias te infinites maiori obligatione et necessitate teneri ad eliciendos prædictos aliòsque similes affectus erga Deum verum Solem tuum, quò, infinites scilicet, maior est tua dependentia et omnium creaturarum in Esse, Posse et Operari tam naturali quàm supernaturali à continuo influxu

L. 6 presen-

praesentissimi DEI nostri, qui ab
 omni alio independens est. Sed in
 veritatem istam, qua summi no-
 menti est, magis distinctè & cum
 fructu cordi tuo impressam gerat,
 placet illam sequentibus punctis
 fusiùs explicare.

**PRINCIPALES QUÆ-
 DAM GRATIÆ DOMINI
 DE Christiano & Religioso
 homini necessariae ad perfectè con-
 sequendum ultimum suum
 finem.**

Prima est, Gratia praeservans ne
 occurrant tentationes, & pericu-
 la animæ & corporis.

2. Ut, si tentationes aut pericula
 occurrerint, ab ijs tamen non vinca-
 mur, nec cadamus: quæ gratia & au-
 xilium divinum tanto oportet esse

maius,

maius, quantò magis diversa & graviora sunt pericula, & tentationes.

3. Vt, si nostrâ culpa lapsi sumus, non delabamur in peccata & mala maiora ijs, in quæ jam cecidimus.

4. Vt commisso peccato primò cognoscamus culpam. Secundò, illam detestemur. Tertiò, deploremus vera cum pænitentia.

5. Vt liberemur primò à commisso peccato. Secundò, à pæna illi debita.

6. Vt redeamus in divinam gratiam & Sanctam cum Domino DEO familiaritatem, quâ per peccatum & defectus privati fuimus.

7. Vt (quantùm ad bene agendum attinet) pias cogitationes, & illarum primos motus, aut primas inspirationes, maximè supernaturales habeamus.

8. Vt primis eiusmodi motibus vel inspirationibus cooperemur cum

L 7 refle.

reflexione & discursu super illis instituto.

9. Ut distinctè, firma cum adhesionem & certitudine, cognoscamus & penetremus veritates spirituales.

10. Ut cum affectu & propensa voluntate cognitas veritates amplectamur, & internum quendam actum virtutis, maximè Theologicæ, eliciamus.

11. Ut efficaciter operemur vel unâ solum vice externos virtutum actus repugnante sensu & amore proprio.

12. Ut frequenter, præsertim ubi difficultates maiores se opponunt oblationum & inordinatarum passionum vehementiam, &c. prædictos virtutum actus exerceamus.

13. Ut exerceamus actus virtutum heroicis & perfectos non in quovis sed perfecto illorum gradu.

14. Ne postea ob opera nostra bo-

na, præsertim magis insignia & aliorum oculis exposita tentemur aut superemur à vana nostri complacentia aut ambitione vanæ gloriæ & existimatione mundana.

15. Ut in dictis operationibus omnia referamus pure ad maiorem DEI Gloriam, nihil commoti ob vilem de nobis existimationem.

16. Ut perseveremus ad finem usque inclusive, primo in divino Servizio in S. Religione (si cui hæc gratia obtigit) exigendo. Secundo in divina gratia & amicitia. Tertio in virtutum perfectione.

17. Ut proximum nostrum adiuvemus & ad meliorem vitam convertamus, præsertim si sint magni & multi peccatores; & multò magis si negotium tibi sit illos non solum à peccatis abstrahendi, sed ad perfectionis statum promovendi.

18. Ut denique admittamur ad gloriam

gloriam & beatitudinem, æternam
ea perseveraturi; quia, licet de factis
Deus Sanctis suis æternam gloriam
impertiat, ut promissum suum adim-
pleat, aut ita legi iustitiæ satisfaciat;
hoc tamen omne contingit & prove-
nit ex supposita gratuita & liberali
ipsius promissione, aut ex suppositis
liberis decretis multisque præceden-
tibus gratijs, sine quibus nullo modo
ex nobis ipsis habiles sumus ad glo-
riam illam obtinendam aut continua-
andam; quæ res ipsos etiam Beatos
conservat in humilitate & reverentia
erga Dominum DEVM, summam
ipsorum Beatitudinem.

QVAM PROPOR-
TIONEM ET DISPOSITIONEM
à corrupta nostra natura ha-
beamus ad obtinendas prædictas
Gratias.

i. Non

1. **N**on sumus sufficientes ex nobis solis ad aliquo modo cogitandum, nedum ad operandum aliquid supernaturale.

2. Habemus positivam aliquam & nimis magnam inclinationem ad cogitationes & affectus terrenos, hoc est, ad bona sensibilia corporis, honoris, astimationis, divitiarū &c. quod ipsa experientia continua tam in nobis, quam in alijs clarè demonstrat tempore distractionum, tentationum & motuum sensus.

3. Habemus positivam repugnantiam & aversionem à rebus spiritualibus, maximè ab illis, quæ secum ferunt circumstantiam aliquam sensualitatis nostræ & amoris proprio contrariæ; ex quo fit, ut tantâ cum difficultate anima suscipiat, aut contineat vitæ spiritualis exercitia.

4. Ingentem habemus inclinationem ad arrogandum nobis, siquid boni

boni facimus, aut dicimus, aucupantes simul vanam gloriolam & complacentiam.

5. Licet in gratia Domini Dei nostri, etiam intensissima, & per centum annorum spatium perseveraremus, tamen ultimo die centesimi anni non haberemus ex nobis solis maiorem aptitudinem & dispositionem ad obtinendam aut continuandam predictam gratiam, quam primâ horâ primi anni habuerimus; sicut aër post tot millia annorum quotidiano Solis lumine illustratus non magis dispositus est hodie ad habendam aut retinendam lucem, quam primo die suae creationis dispositus fuerit.

**QVALE MERITVM ET
DIGNITATEM HABEAMUS
ad obtinendas à DEO
supradictas gratias.**

I. Nos

1. **N**Os nunquam illas meriti fuimus nec merebimur, nec mereri possumus de condigno. Et quod attinet ad primas Gratias Actuales, Prævenientes aut Excitantes; nec de congruo illas mereri possumus, cum ex nobis solis nullam ad illas proportionem aut dispositionem habeamus.

2. Meriti sumus & digni facti, quibus Deus supra dictas gratias non det, imò omnino deneget ob ingratitude nostras & defectum cooperandi sanctæ ipsius gratiæ.

3. Non tantum dictis gratiis indignos nos reddimus, sed per nostra multa & gravia peccata positive meriti fuimus, ut Deus nobis mala dictis gratiis opposita immitteret, gravissimas scilicet penas, & omnis boni, gratiæ & gloriæ privationem.

ME-

**MEDIA A NOBIS AD
HIBENDA AD OBTINEN-**

das à Domino Deo prædi-
ctas gratias, maxime in maio-
ri gradu,

Primum, Solitudo aut Seceslus,
tam ille qui corpore quàm qui men-
te fit, quantum cuiusque status aut
conditio patitur. Custodia sensuum.
Puritas cordis conjuncta cum conti-
nua quadam, quantum fieri potest,
mortificatione & abnegatione.

2. Omni cum diligentia, præpa-
ratione, attentione & fructu perage-
re exercitia spiritualia lectionis, me-
ditationis, contemplationis, exami-
nis.

3. Magna cum perfectione & de-
votione frequentare sanctissima Sa-
cramenta, præsertim S. Communio-
nis tam Sacramentalis quàm Spiri-
tualis.

4. Quàm

4. Quam diligentissime & efficacissime precedentibus gratijs cooperari, generose & perseveranter exequendo proposita, conformiter luminis & veritati à Deo communicata.

5. Continno exercere se in actibus virtutum, maxime Theologicarum & humilitatis, multa cum puritate intentionis in actionibus.

6. Denique assidua, humilis, & plena fiducia oratio, prædictarumque gratiarum à Domino Deo petitio: implorando in hunc finem B. Virginis & Sanctorum auxilium per merita JESU CHRISTI omnis gratia & gloria largitoris.

FRUCTVS EX PRÆCEDENTIBUS CONSIDERATIONIBUS colligendi.

1. Profunda quædam humilitas, quâ nos ipsos serio judicemus impotentes & omnino indignos ad
impe-

impetranda à Domino Deo (qui illi nobis conferre potest, & confert) gratiarum dona, nisi dono quodam supernaturali præveniamur; & propter hoc gratum nobis sit non solum nos à nobis ipsis tales æstimari, sed desideremus ut alij idem de nobis sentiant, & ut tales judicent.

2. Magna quædam de nobis diffidentia, quâ serio & ex animo nos judicemus non solum inhabiles (si nobis ipsis relinquamur sine actuali & continuo Dei auxilio) ad juvandos proximos in consequenda perfectione Christiana, sed neque ad nos ipsos juvandos & ad vitæ perfectionem promovendos habiles esse; imò nec ad minimum & minus perfectum actum supernaturalem eliciendum.

3. Non arrogare sibi, siquid boni actum est. Nunquam sibi promittere securitatem in vita Spirituali; neminem spernere, etiamsi nos sancti;

&

& ipsi peccatores essent, quia abusus
divinæ gratiæ nos efficere potest ex
Apostolis Proditores, sicut eiusdem
gratiæ efficacia Persecutores conver-
tere potest in Apostolos.

4. Continua quædam circumspe-
ctio & cautela in nostris actionibus
adhibenda, cum Sancto quodam, sed
non anxio, timore, ne labamur. Ora-
tio ad Dominum DEVM præsentem
Patrem nostrum, cum perpetua qua-
dam gratiarum actione & coopera-
tione divinæ ipsius gratiæ, & hæc
omnia ad finem usque vitæ
nostræ, inclusivè.

* *
*

COL-

COLLOQVIVM XIV.

O DEVS infinitæ Maieftatis
per hoc quod sis primum
Principium & Origo indepen-
dens omnis essentiæ naturalis
& supernaturalis, naturæ, gra-
tiæ & gloriæ, in quo omnis
creatura ex integro dependet,
& per omnem æternitatem de-
pendebit ab actuali tua con-
servatione, inevitabilẽ quan-
dam imposuisti nobis obliga-
tionem ex vna parte te aman-
di, colendi, tibi grates referen-
di, totõsque nos impendendi
& consumendi in tuo servitio;
ex altera verò parte nos usque
ad centrum abyssi profundæ
humili-

XIV. humilitatis demittendi, cog-
noscendi & confitendi quod
Esse nostrum, & Posse nostrum,
sit ipsum non Esse & non Posse,
& si aliquid simus, possimus,
aut agamus (naturale illud sit,
sive supernaturale) id totum
à Te ac tuum sit, & tam in
existendo quàm conservando,
tanquam maximè gratuitum
donum à Liberalitate perquã
optimæ & ditissimæ præsentis
Majestatis tuæ pendeat. Et
quomodo fieri potest, ô mi
Devs, Essentia essentiæ meæ!
quòd per liberam meam ele-
ctionem, per amorem tui &
serviendi proptitudinem tuus
esse ante hac recusa verim, quĩ
M indi-

indispensabili necessitatis lege
tuus sum? quâ fronte præsu-
mere potui ut aliquid, præfer-
tim statum supernaturalem &
Gratiæ concernens, ex me ipso
aggrederer, aut arbitrarer il-
lud à me proficisci? & quomo-
do tutâ conscientiâ bonum
aliquod spirituale mihi arro-
gare & attribuere ausus fui,
propter illud nonnunquam
alijs me præferendo, cum tamē
credam & probè perspectam
habeam infallibiler hanc ve-
ritatem, quòd à Te omne no-
strum Esse Possè & Operari de-
pendeat? quæ, sicuti gratuito
concedis, ita liberè sine inju-
ria auferre potes.

Veri-

Veritas ista certissima non solum à vitæ sanctimonia præstantioribus Sanctis tuis in terra existentibus fidei & naturalis rationis lumine agnita, verum etiã à Beatioribus Cæli spiritibus, illustratis lumine gloriæ vultûs tui, perspecta, eos ita humiles, cautos & reverentes reddidit erga supremam Majestatem tuam, ut Sancti Sanctorum, JESVS & MARIA, tam in terrâ degentes, quàm in cælis regnantes magnâ cum humilitate & reverentiâ totum id, quod viribus naturæ vel gratiæ sunt ac obtinuerunt (licet illud valde sublime sit) tanquam donum
M 2 gratui.

gratuitæ Liberalitatis tuæ semper agnoscant, agnoverint, & agnitori sint; & ego Lucifero superbior minimum hoc meū & imperfectissimum Esse hæc, nus practicè non agnovi totum tibi subjectum esse, totum dependere à sancta tua manu? Domine, peccavi, neque remedium, quo huic meæ superbix vulneri medear, occurrit, quàm ut supplici corde pro impetranda venia Misericordiam tuam implorando simul desiderem tam validam vocem, quàm toti mundo notificem animæ meæ sensum, omnimodam dependentiam meam à Te DEO meo jure profitentē,
me

me scilicet per me ipsum nihil esse, nihil posse, habere nihil, nihil agere sine Te & sine multiplici gratiæ tuæ auxilio non dari mihi Esse, Posse, Habere aut Operari aliquid supernaturale. Quod si ex favore gratiæ tuæ bonum aliquod operer, & tu me tibi in amicum asciscas, ah Domine! ita miser sum, ut nisi potenti brachio tuo me sustentens, semper in periculo sim charitatis tuæ sinu excidendi, neque in ullâ re securitatem mihi spondere possum, nisi in summè gratuitâ charitate tuâ.

O mi unice Creator & Conservator naturæ & gratiæ meæ! confiteor, me ob tuâ ab omni

M 3 alio

alio independentiam & omnimodam omnium à te dependentiam Tibi tanquam nostro primo Principio debere omnem adorationis cultum, omnem reverentiam tanquam summæ Majestati, omnem gratitudinem tanquam unico Benefactori, omnem amorem tanquam primo & summo Bono, omnem servitutem tanquam absoluto Domino, & omnem Zelum gloriæ & honoris tui, eò quòd sis Primum, Solum, Summum & Æternum Esse, Origo omnis alterius Esse.

Præterea ex profundo nihili mei protestor, quòd ex me, sicuti nihil sum, ita non sum plus ali.

aliquid, quàm illa quæ nunquã
 extiterunt, nec unquam exi-
 stent, sed inferior quavis mini-
 mã creaturâ, etiam minimo
 pulvisculo: quantò magis igitur
 inferior sum præstantiori-
 bus naturæ, gratiæ & gloriæ
 rebus? nolo (sicuti planè ra-
 tionabiliter expetere non pos-
 sum) laudari, honorari, amari
 aut æstimari ab aliquo, cum
 Esse meum, quod nihilum est,
 aliud mereri non possit, quàm
 nihilum. Quod si nihilum
 meum, ô mi DEVS, addito
 quodam opere tuo, naturæ vel
 gratiæ, non nihil perfecisti,
 tota gloria in factorem redun-
 dat, sicuti laus elegantis pictu-
 ræ

ræ aut acu elaborati operis, nõ
rudi telæ, cui imago vel opus
superinductum est, sed pictori
& Phrygioni debetur.

Propter hanc ipsam actua-
lem dependentiam, quâ omnes
res, maximè rationabiles crea-
turæ, à Te dependent, video
(ô universorum Pater) me ob-
ligatum alios non solùm nullo
odio vel invidiâ prosequi, sed
amore potiùs, honore & bene-
ficijs omnem proximum meũ,
quicumque ille sit, complecti,
etiam inopem, infirmum, im-
peritum, malum, & mihi mi-
nus amicum; quia semper cor-
pus illud & animà illa opera
tua sunt, neque per hoc, quòd
malus

malus, aut mihi inimicus sit,
cessat tuus esse, aut à Te con-
servari, sed tua permanet crea-
tura. Sed ecce, Domine mi,
hæc Philosophia quàm certa
& evidens, tam parùm ab amo-
re meo proprio intelligitur &
longè minus effectui datur à
me & æqualibus mihi, superbis
scilicet. Tu qui ex nihilo per
Omnipotentiam tuam omnia
educis, & tenebras ignorantia
nostræ radijs Sapientia tuæ il-
lustras, dignare per thesau-
ros Bonitatis tuæ intellectui
meo imprimere Veritatem istã,
me scilicet nihil esse, nihil pos-
se, nihil habere, quantum ex
me est, & quidquid sum, pos-
sum,

M 5

sum,

sum, aut habeo, præter nihil
meum, id omne à te fieri, dari,
& conservari, & ideo totum
tuum esse, semperque obligari
tuæ gloriæ ad serviendum &
obediendum, ut humilians me
sub omnipotenti manu tua
(quæ omne meum Esse semper
conservat) & amans creaturas
tuas propter Te & in Te in vera
humilitate & charitate semper
Tibi serviam, usque dum Te
Fonte omnis boni, & omni
bono in te mihi frui
contingat. A-
men.

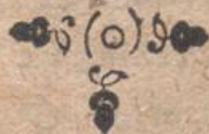
PRAXIS

PRAXIS.

P Praxis consistet in colligendis
 & exercendis interdum fructi-
 bus supra positis; & si forte occasio
 occurrat se perba cogitationis, va-
 na gloria, vana complacentia, præ-
 sumptionis, alijs se præferendi,
 parvi aestimandi & parùm aman-
 di alios & c. introspecte & excute
 nihilum tuum, propter hoc inte-
 rius in animo humilians te non
 solum coram Domino Deo tuo præ-
 sente, qui actu tibi concedit Esse
 corporis & anime tue, & insuper
 per modum elemosynæ, quâ tuam
 releuet indigentiam & paupertatem,
 addit aliarum creaturarum
 Esse. Propter quod submittes te
 etiam

etiam omnibus creaturis, memor,
 non decere ut propter ea, quae ali-
 na sunt, te efferas, aut alijs pre-
 feras propter ea, quae DEI sunt,
 sed solum propter ea, quae tua sunt,
 si tamen putas, te id rationabiliter
 facere posse. Si humilis eris, Spi-
 ritus Sanctus, amator verè humi-
 lium animarum, cordi & ori tuo
 suggeret affectus & verba, quibus
 te humilies, ad quod tibi mihi que

DEVS gratiam con-
 cedat.

INDVSTRIA XV.

Exercitij Charitatis.

Decima quinta Industria consistet in exercendis erga presentem Dominum *DEVM* illis actibus & proprietatibus amoris, quales exhibere solet vera aliqua Sponsa dilecto Sponso suo, aut quilibet fervidè Amans illi què amat! Ego quinquaginta principales ejusmodi amoris actus tibi propono, quos exercere oportebit, aut per serios animi affectus erga *DEVM* nostrum (prout videlicet ostendent exempla infra ponenda ex aliquibus proprietatibus amoris desumpta) aut in ferventibus operationibus & operibus mortificationis

N pro-

IN.

propter ipsum *DEVM* susceptis.
 Et hæc est illa *Industria*, qua sicut
 aliquas precedentium *Industria-*
rum in se comprehendit, ita exer-
 citium illius, omnium aliorum ex-
 ercitorum in vitâ spirituali. Finis
 est, majusq; a nobis requirit stu-
 dium & applicationem in illâ non
 exercendi & perficiendi.

**QVINQVAGINTA
 ACTVS ET PROPRIE.**

tates perfecti amoris *DEI*.

1. **G**audere, & interiore cordis af-
 fectu sibi cum Domino *DEO*
 complacere, Deum illud esse, habere,
 posse & scire, quod est, habet, potest
 & scit; & hoc non amore commodi
 nostri, sed quia sic *DEO* bonum &
 perfectio illius est.

2. Gaudere, quòd omnia, que
 extra

cepti-
sa sic
stria-
a exer-
am ex-
i. Finis
it sta-
illa noi

extra Deum sunt, ab ipso tamen pro-
veniant tanquam à vero & unico
Creatore, Conservatore & Domino;
& quòd omne creatum bonum cum
Esse divino collatum quasi nihilum
reputandum sit: & hoc hilari animo
confiteri, simulque desiderare, ut ve-
ritas ista ab omnibus agnoscat, om-
nèsque illam profiteantur.

3. Supra modum delectari, quòd
DEVS ob supereminenter bonita-
tem & perfectionem suam dignus sit
infinito amore, servitio & obedientia
ab omnibus creaturis præstanda, &
quòd illi debeat omnis amor, honor
& perfecta servitus.

4. Animo interiùs lætari, & cum
DEO ipsi DEO congratulari tum ob
suprà dicta, tum quòd divina ipsius
Majestas seipsam ab æterno cogno-
scat & amet infinitè, & hoc in æter-
num factura sit.

5. Pacem exinde lætiam, dele-
N 2 Etatio-

ationem & congratulationem delo-
mere, quòd magnus hic DEVS à
in Ecclesia triumphante, purgante
militante cognoscatur ac ametur,
quòd omnes creaturæ subiectæ
voluntati, atque Dominio ipsius.

6. Ardenter desiderare perfectum
ipsius amorem, eique serviendi pro-
ptitudinem, simulque optare, ut
omnes illum cognoscant & ament.

7. Procurare continuis precibus
exhortationibus, exemplo & quocumque
alio modo, ut ab alijs non solum
hominibus, sed si fieri posset etiã à crea-
turis irrationabilibus, hoc ipsum fieri.

8. Vehementem & cor ipsum per-
netrantem dolorem sentire ex eo,
quòd summum hoc bonum non
solum perfecte non ametur, sed tam
insuper levioribus & gravibus culpa
offendatur; simulque desiderare
proprio vel alieno peccato, si fieri pos-
set, vitam ponere.

9. Quarta

9. Quamprimùm verus amator advertit, se vel levissimam displicendi occasionem amato DEO suo præbuisse, illicò sollicitus est & procurat cum dolore offensam re quapiam Deo placiturâ emendare, quò scilicet à Dilecto suo omnis injuria & displicendi causa removeatur.

10. Frequenter proponere, se semper & in omni re solam divinam voluntatē & beneplacitum attenturum, præfigendo hoc solum tanquam scopum voluntatis operum ac verborum suorum: sæpè etiam aliquid magno cum animi affectu quasi donum DEO præsentem offerre, & hoc solum, ut fieri possit, à DEO instanter efflagitare, & in se aliisque idem procurare.

11. Econtra animi aversionem sentire duntaxat ab eo, quod sapit offensam DEI, vel minimam DEO displicentiam creare potest.

12. Se, & sua omnia, dispositioni Dilecti

N 3 lecti

lecti sui offerre, & dolere quòd nec ipse melior sit, nec plus aut melius quidpiam sibi suppetat quod offerat; simulque desiderare, ut omnia que in alijs placent, in se collecta haberet, quò illa ipsi offerre posset; & hoc quidem sine respectu proprii commodi, delectationis aut honoris, sed solummodo quia hoc debetur infinite ipsius Bonitati, Pulchritudini & perfectioni.

13. Totam ac summam suam delectationem ponere in eo quòd cum DEO suo esse, conversari, seque unire possit, quod fit in Oratione, tempore sacræ Communionis, & dum recordatur actualis præsentia DEI, dumque exercet varios affectus amoris, congratulationis, gratiarum actionis &c. &, quando advertit se a Dilecto vocari, currere & volare ad videntum & gustandum illum, eique serviendum.

14. Desiderare cum sancta quadam
& 16.

& resignata impatientia videre Deum suum in Maiestate sua, non quidem ad explendum proprium appetitum, & ad consequendam beatitudinem, sed ut perfectè, constanter, & securè illum amare & pro suo merito laudare possit; atque ob hoc ipsum impetrandum frequentibus hisque affectu plenis suspirijs instare apud Dilectum suum, apud JESVM, Mariam, Sanctos, &c.

15. Plurimum commendare omnia opera & actiones amati DEI, sive ad gustum nostrum sive ingrata, prospera sive adversa sint, illaque æstimare, profiteri & defendere ut bene facta, non admittendo ullam in nobis cogitationem, vel aliorum sermonem in contrarium.

16. Frequenter secum disquirere animo, quidnam dicere quid agere possit ad causandam Dilecto suo complacentiam? & si repererit aliquid,

N 4 quod

quod DEO placere compertum habeo
Deo, sive per se, sive per alios, id indicā-
te, confestim non habitā ratione im-
pensarum, incommodi, aut disterio-
rum, à quocunque provenientium,
illud aggredi, prosequi, & ad perfectū
finem perducere.

17. Sæpè animo revoluere, multā
cum delectatione, verba ab amato
DEO ad amantem animam prolata,
& Amorem, quem erga illam gessit,
tantisq; beneficijs demonstravit, cum
voluptate illa enumerando, tam sum-
ma quàm minima intellectu oculo
contemplando, utraque vel ex eo ma-
gni faciendo, quòd à tam amica manu
proveniant.

18. Ægerrimè ferre, & ob hoc ani-
mitùs dolere, quòd à suo Dilecto ab-
sens & distractus sit, atque adeò, quam
primùm confecta sunt negotia, que
distractionem parere solent, confestim
toto animo ac corde recurrere ad San-
ctam

etiam DEI præsentiam, & reperendam cum illo conversationem; quamvis per occupationes externas ille, qui toto corde diligit, non procul separari soleat ab eo, qui semper præsens est.

19. Tanti facere pulchritudinem & perfectionem DEI sponsi sui, ut in comparatione tam amabilis Boni omnia, licet magna & pulcherrima, imò totus mundus pro nihilo ducantur.

20. Magna cum lætitia & voluptate loqui de Persona & moribus, de divitijs, nobilitate, factis & dictis Dilecti sui, & cum eadem satisfactione audire alios de ijs loquentes; aut scriptis vel libris commissa perlegere.

21. Multâ cum hilaritate, & grati animi significatione, omne etiam minimum donum recipere de manu Dilecti, magis amando in dono amorem & amatum, quàm ipsum donum; sæpè oculos in illud conijcere, libenter alijs monstrare, illudque extollere &c.

22. Si donum aliquod à tam dilecta manu acceptum est, quamprimum circumspicere de modo illud, & simul amorem Dilecti, compensandi, neque quiescere, donec repertum sit aliquod munus tam munifico largitori gratum, illudque, ubi inventum est, toto animi affectu illi donare, cum desiderio plura & gratiora offerendi.

23. Ex rebus, quæ conspiciuntur, dicuntur aut pertractantur, occasionem desumere reminiscendi Dilecti sui & actionum ipsius; præsertim si aspiciatur aliqua ipsius imago, effigies, nomen, insigne, vel simile aliquid.

24. Dum agitur aut curatur ut agatur aliquid DEO gratum vel ab illo præceptum, vereri & sollicitum stare, ne in illo peragendo error committatur, invigilare proinde sedulo, ne tali cum defectu, sed, debitâ cum perfectione, persolvatur.

25. Ama-

25. Amare & blandè fovere verum sponsum, non solùm in propriâ ipsius Personâ, sed in omnibus rebus, quæ ipsum aliquo modo concernunt, præsertim quæ ipsi præ alijs chariores, quales sunt Mater, & intimiores ipsius Aulici, B. Virginem intellige, Sanctos & Angelicos spiritus, aliósque, quos propter Deum diligere oportet.

26. Illud amare, quod ille amat, agere, quod illi agere lubet; pati, quod ille passus est; procurare omnimodam sui in ipsum, & ipsius vivendi normam, transformationem; quod fiet imitando vitam, sectando virtutes, & amplexando crucem Christi.

27. Amare ipsum, ipsique obedire in illis, quos suo loco nobis præesse voluit, hoc est, in Superiore & Proximo, tantâ cum perfectione, quasi ipsi DEO immediatè præstaretur hic Amor & Obedientia.

28. Magnam ex aliorum profe-

N 6 tu

Etu spirituali, quem in seipsis vel alijs faciunt, capere voluptatem; & tantam quidem, quantam caperemus si nos ipsi illud præstaremus; quia in hoc apparet non propriæ satisfactionis studium, sed honoris & lætitiæ, quæ exinde in Dilectum, Deum scilicet, redundat studium.

29. Offerre, & sæpè referre ad Deum præsentem, actiones suas, cum actuali quâdam lubentis animi complacentia illas Deo, & quidem coram inveniendi, unicéque propter amoré ipsius, exhibendi, neque satiari unquam exantlandis propter ipsum laboribus, sed cupere potius illius causâ plurimè sentire, ac pati incommoda.

30. Sancto quodam & casto timore sollicitum reddi de non amittenda ipsius gratia & amore, & in hunc finem, ut scilicet in amando & serviendo tam charo & amabili Deo perseverare valeat, frequentes preces fundere,

dere, & pro iisdem apud alios sollicitare.

31. Agere & pati multa studio imitandi Dilectum, illique placeendi, & tamen nihilominus serio iudicare, se propter Amatum nec agere nec pati quidquam, huicque iudicio nullam contrariam cogitationem admittere.

32. Plura desiderare, agere, aut pati posse ad recreandum Deum, & declarandum erga divinam ipsius Maiestatem amorem, excogitando etiam quosdam casus impossibiles, & fingendo vel desiderando illos sibi esse posibles, ut propter Deum illos effectus ipso ponere posset; Ex: Gr: desiderare: ut omnes creaturae amore & lingua Angelicam praeditae essent, quibus amarent, & laudarent tam bonum Dominum, &c.

33. Omnem rem & personam detestari, quae actualem Dei amorem, aut sanctam cum illo conversationem

N 7 adimit:

adimit: amare econtra, illique se gratum exhibere, quicumque occasione præbet inveniendi & commorandi cū Dilecto suo.

34. Animitus compati patienti Dilecto suo, simulque desiderare ut posset dolorem ipsius imminuere, aut omninò tollere, recipiendo illum in se, præsertim cū nos, qui ab illo amamur, unica doloris ipsius causa simus; omnem propterea modum indagare, malum hoc, vel dolorem si non ex integro tollendi, saltem alleviandi.

35. Dummodò Dilecto suo placeat, & serviat, cætera non curare; imò nullam rationem habere proprii commodi, respectus, honoris &c. neq; ullo modo aures vel animum advertere contraria suggerentibus.

36. Ut cum cœlesti sibi que amato sponso commorari possit, non procurare sollicitè, sed cum contemptu potius

ius negligere somnum, cibum, recreationem &c. quando nimirum ista impedirent aut retardarent ab amore, beneplacito, & servitio illius.

37. Quando conspiciuntur vestes aut alia à Dei beneficentia subministrata, suaviter illa, intuitu Dilecti, osculari, amplecti, cum teneritudine animi contemplari, secum gestare &c.

38. Ex rerum aut personarum dotibus & perfectionibus libenter occasionem sumere, sibi aut alijs in memoriam revocandi, has ipsas dotes, & ijs meliores in Dilecto suo reperiri.

39. Econtra, si in alijs mali quidpiam advertatur, lætari & dicere, tales imperfectiones Deo suo non inesse, ac propterea ipsum laudare & ardentius amare.

40. Æquo animo accipere omnes actiones & eventus, qui à manu Dei obtingunt, semper inveniendos rationes, quibus ostendamus, convenienter

ter, congruè, ac rationabiliter evenit
se, etiamsi nobis videantur parado-
xa.

41. Nullam ulteriorem rationem,
quæ amantem animam persuadeat,
inquirere, cur hoc vel illud agat, ita
veltiatur, &c. quàm quòd sciat Dile-
ctum suum hoc idem egisse, eodem
modo vestitum fuisse, atque adeò stu-
dere in omnibus Dilecto assimilari.

42. Si bona anima in perficiendo
quodam negotio servitij & benepla-
citi divini aliquod impedimentum ad-
vertat, aut contraria suadentem au-
diat, omne obstaculum confestim
removeret, omnibus resistit, neq; qui-
escit, donec intentum suum ad finem
perduxerit.

43. Omnia sua, etiam sensa inter-
na & cogitationes cum Dilecto com-
municat, & in omnibus se refert ad
consilium amati.

44. Quando proponit aliquid agere

re aut pari propter Dilectum, non multum cogitat, an sit possibile, cum omnia videantur ei possibile, nec aliud curat, quam ut etiam in hoc, amato suo Bono, delectationem pariat.

45. Si dictum, factum, verbum vel actio aliqua Dilectæ minus grata accidat, & tamen sponsum suum illius Auctorem esse comperiat, quam primum acquiescit, & illud ipsum malum, dictum, aut factum amat, quia amat illius Auctorem.

46. Qui amat, meliora dat amato, sibi verò reservat peiora.

47. Mentem adeò attentā & continuis cogitationibus de Dilecto suo occupatam habet, ut modum nesciat, nec facultatem habeat, se abstrahendis quò fit, ut sæpe de illo inter dormiendum somniet, neque possit de se suisque necessitatibus amplius cogitare, aut sollicita esse.

48. Omnem hominem & personam
quam

quam videt, omnem strepitum, quem audit &c. imaginatur sibi suum Dilectum esse; accurrit proinde, & indagat an ipse sit.

49. Vehementer recreatur, si ei dicatur, Dilectum recordari ipsius, de ipsâ loqui, toto cordis affectu amare &c.

50. Verus amor spiritualis non æmulatur, sed incredibili gaudio perfunditur, si ab omnibus ametur, & omnes amet Dilectus; omnibus benefaciat, hoc vnicè desiderat, hoc efflagitat & procurat Anima vera amans.

PRIMA PRAXIS PRÆCEDENTIUM ACTUUM
& proprietatum Amoris.

Primò considera, quantâ cum perfectione precedentes actus cum Divinitate & Humanitate Christi

Christi semper compatibles, exerciti fuerint & jam nunc exerceantur à Domino Deo ergà homines, & nominatim erga me; & inde sume occasionem eliciendorum affectuum, congratulandi scilicet Bonitati DEI, Gratias agendi, laudandi & desiderandi, ut omnes illi pro beneficijs, quæ in se collata agnoscunt, quod possunt, rependant.

2. Considera, quantâ cum perfectione prædicti actus exerciti fuerint à Sanctis præsertim ferventioribus, nempe à IESU, à B. Virgine, à S. Maria Magdalena, à Sanctis Francisco Seraphico & Xaverio, &c. erga Dominum DEVM, Exercebis & tu prop-

propterea affectus complacentie
 unà cum DEO tuo & Sanctis; af-
 fectus desiderij, ut illos cum
 alijs imitari studeamus: & offerat
 in hunc finē dictos affectus, à Sanctis
 elicitos, Domino DEO, per manus
 eorundem Sanctorum &c.

3. Considera, quàm perfectè
 exerceant suprà dictos affectus Ma-
 tres erga filios suos, Sponsa erga
 Sponsos suos, Amicus & Socius
 erga familiarem suum, & (qui
 pejus est) turpis amator erga illam
 quam amando turpiter deperit.
 ex hoc confundaris tam propriè
 quàm aliorum (qui se divini
 sequio manciparunt) nomine
 ad placendum summa & soli Pa-
 tris christudini & Bonitati, & ad
 lectio.

lectandum Deum aeternum, infinitum bonorum nostraque Beatitudinis Thesaurum, non faciamus illud, quod amor Naturalis in Matribus & Sponsis, quod amor Moralis in Amicis, & Diabolicus in turpiter amantibus efficere potest; condole denique DEO, quod non ametur perfectius, & in amando, foetenti cadaveri postponatur &c.

4. Considera & examina quid hac in parte à te actum sit, & quàm multos ex prioribus actibus exercueris erga Parentes, Amicos &c. & forsàn non bono fine, cum tamen in servitio divino nec mediam partem similitum actuum elicueris, neque alicam intentione tantòque affectu

Actu

Et amare studueris, quanto amāb
creaturas, & propriā damnatio-
nem procurāsti. Ex quo orietur
confusio, examen, oratio, propo-
sita emendationis, ac fervoris ad
reparandum honorem DEI, &
damnum animæ compensandum.

5. Expediit sapiens relegere su-
prā positos actus Amoris, & vni-
post alium per diem exercere, at-
tento animo se in ijs detinendo, &
cogitando, futurum ut actus illi
eodem die ab innumeris creaturis
ad declarandū erga alios affectū
eliciatur, aut exiguo cum fructu
aut magno cum detrimento: Et
ego illum erga Deum meum
præsentem exercere intermit-
tam, cum ipsi totique Cælo
ita

ita perplaceat, & proprium.
meritum augeat?

6. Eodem modo considera, quæ
parum amabilissimum Deum no-
strum amemus; ac propterea con-
fundi animo & erubescere debe-
mus ob defectus præteritos, anima-
re nos, omnemque conatum adhi-
bere in exercitio prædictorū actuum
se perficiendi; simulque indefinen-
ter ab eodem Domino Deo petere
huiusmodi actuum fontem, qui est
vera Charitas & Amor erga di-
vinam ipsius Maiestatem, quique
est verè summum & maximum
donum Liberalitatis divinæ, quod
per suam Bonitatem abundan-
ter omnibus concedere
dignetur.

SE.

SECUNDA PRACTICA

Charitatis.

Secunda praxis valde profici-
 erit, si quis supra positos affectus
 Amoris in exercitium alienigenarum
 actionis & molestia propter Deum
 tolerata deducat, vel in affectum
 orationem ad presentem amabilem
 simum Dominum Deum fundam-
 dam convertat, desiderans hoc fa-
 cere eo sensu & affectu, quo An-
 ma Beata, Beatiq[ue] Spiritus
 Cælo & in Terra faciunt, & a-
 suescens interdum non solum temp-
 re Orationis in templo, aut quamvis
 privata tua devotioni vacas, sed
 si nihil aliud ageres, quam simi-
 bus affectibus ex imo ac serio cor-
 profectis te detinere, optimam
 habet

hand dubiè orationem institueres) sed etiam inter studendum, laborandum, tractanda negotia, inter ambulandum, vel aliud quodcumque peragendum sapè elevare mentem ad Deum tuum amantissimò, & presentem Patrem, dirigendo ad illum varias preces jaculatorias aliquam suprà dictarum proprietatum, Amoris DEI, exprimentes; in quem fines, & Exempli gratià, pro nunc satis mihi erit suggerere tibi sequentes aspiratiunculas, exprimentes suprà positos priores actus Amoris, quos utiliter oportebit attentè, tardè ac devotè recitare Orationis, Missæ, Communionis, & aliarum actionum tuarum tempore.

O ACTUS

ACTVS CHARITATIS

1. **O** MI DEVS, summum
Bonum! gaudeo Te
esse tam magnum Dominum,
Te posse omnia, scire omnia,
& Te omne bonum in Teipso
esse. Tibi amor, Tibi laus in
æternum, cum sis æternum &
superamabilissimum Bonum.

2. Benignissime Fons omnis
boni! ô quàm gaudeo, Te ex
solâ charitate tuâ dare & con-
servare omnem creaturarum
tuarum Essentiam! & licet sint
numero innumerabiles, atque
dotibus perfectissimæ, tamen
ante Te, ah mi DEVS! quasi
nihilum esse apparent. Tibi

igitur

igitur soli, qui infinities cuncta excedis, infinities quoque major sit honor & gloria.

3. Domine! amabilitas & amor Bonum insequitur, sicut umbra corpus; ac propterea vehementer gaudeo, quòd Tu, summum Bonum, dignus sis, qui ameris ab omnibus creaturis, neque possis omni Sapientiâ tuâ cognoscere tam excellentem Amoris actum, qui Tibi non debeatur, cùm totus Bonus sis.

4. O DEVS! præter modum affligebat me, cùm viderem ex omnibus creaturis nullam esse, quæ Te vel amaret, vel amare posset pro merito tuo; sed postquam

O 2

quàm

quàm scio Te Teipsum amare
& amaturum esse in omnem
aeternitatem, amore tuam
Amabilitatem adæquante, ô
quanta cordi meo orta est læ-
titia, & quanto gaudio tecum
mi Deus, exulto?

5. Magne Rex gloriæ! quàm
suavem cantum continuæ lau-
dis Tibi concinunt tribus Cho-
ris Beati in Cœlo, Animæ san-
ctæ in purgatorio, & Animi
Justorum (sponsæ tuæ) in ter-
râ? Dignus es (ô Bonum meum
vel ex hoc, quod in Te & in
ipsis existas. Quis mihi det, ut
& ego cognoscam & amem Te
perfectè cum omnibus creatu-
ris!

6. Heu

6. Heu me! itane hoc possibile est fieri, quod nimis frequenter Tibi (amabilissime mi DEVS) à perversis hominibus evenire video? Quòd malum odio habeatur, malè tractetur, bene est; sed TE, qui solus omne bonum es, nec amari, nec serviri Tibi, sed offendi, conculcari, ita graviter, continuo, & à tam multis, & (quod maximè me affligit) etiam à me, hoc inquam, sicuti summum omnium malorum est, ita detestor illud præ omnibus alijs malis, & utinam possem, mille vitas profundendo, injustissimam hanc, Tibi illatam, injuriam abolere.

○ 3 7. Pa-

7. Paciscor Tecum, michi
re DEVS! citius mori volo,
quàm peccare; Quod si tamen
peccavero, & infidelis fuero,
jam nunc retracto tam malam
voluntatem, & in locum tam
perversi actûs substituo actum
amoris perfectissimum ex om-
nibus, qui ex corde JESU &
Mariæ profecti sunt!

8. Mi magne DEVS! si es
summum Bonum, & ultimum
Finis meus, quomodo possum
aut potero velle alium finem
intendere, quàm solum bene-
placitum tuum, & ut in Te de-
lecter, quò magis tibi placeam.
Soli igitur Gloriæ tuæ in holo-
caustum perpetuum consecro
omnes

omnes actiones meas internas
& externas, protestans, quòd
aliud non velim, quàm quod
Tv, & quia Tv vis; sicut om-
nino renuntio omnibus, quæ
Tibi displicēt, & tantum ideò,
quia Tibi displicent.

9. Creator, Conservator, &
Redemptor mi! tuus sum per
Naturam, per Redemptionem
tuam, per Promissionem &
Electionem meam, & ô quan-
tum de hoc gaudeo! quod si
tamen ex alio capite tuus non
essem, vellem tuus esse vel ex
hoc, quia secundum omnem
Perfectionem & Bonitatem
meretur infinita tua Majestas.
Quocirca me totum, quantus
O 4 sum

sum, confecro & subijcio di-
vinæ tuæ dispositioni, deside-
rans omnia illa solus habere,
quæ in alijs Tibi placent, ad fa-
ciendum gratum holocaustum
superdignissimæ Bonitati tuæ.
Mi DEVS! suscipe modicum
hoc quod habeo, & multum
illud quod habere desidero,
quia omnia Tibi debentur.

IO. O DEVS cordis mei!
lætor ex animo, omnem tuam
& Sanctorum delectationem
esse: TE CVM semper manere
amando TE, & gaudendo præ-
sentissimâ & amabilissimâ Ma-
jestate tuâ. Mi DEVS! & ego
quoq; his associari cupio, cer-
tus, quòd adjuvante gratiâ tuâ
jugiter

jugiter TE CVM, quoad potero,
conjunctus manere velim, tam
in orationibus & frequentibus
pijs affectibus, quàm in S. Eu-
charistiæ Sacramento, quod
vinculum est Amoris, quo Tu
& Animæ (Sponsæ tuæ) copu-
lantur.

II. O Summum Bonum
meum! ð unica Beatitudo mea!
& quando, heu me infelicem!
& quando sine velo, sine timo-
re, sine ulla interruptione Te
videbo, Te amabo, in Te Gau-
debo, totus in Te transforma-
tus? heu! quàm acerbum est
amare intensè, & tamen ab
Amato procul distare? Si ali-
ter non possum Te videre, &

O s TE

Te frui, verâ Vitâ meâ, nisi pri
 moriar, auferat mors hanc vitâ
 meâ umbram. Beata mors, que
 claudet oculos Miserijs terra,
 & illos aperiet ad Felicitatem
 Cœli.

12. Infinita Sapiencia tua,
 summe DEVS! disponit ea que
 in Mundo fiunt, omnia; Omni
 potentia tua illa efficit, incom
 prehensibilis Bonitas tua ordi
 nat cuncta ad gloriam tuam &
 majus bonum nostrum: quid
 quid ergò nobis à Te procedit,
 siue prosperum siue aduersum
 sit, semper bonum est, etiam si
 ignorantia meâ & amori meo
 proprio secùs videatur, ita
 confiteor ó Domine, & in om
 nibus

nibus laudo, benedico opera
& iudicia tua, quibus semper
acquiescam, sicut Sancti in
caelo acquiescunt.

13. Quam libenter vellem
facere aut offerre gratum ali-
quid, tanquam signum grati
animi, tuæ Bonitati Amori &
Beneficiæ, ô verum Bonum
meum! sed quid offerre pote-
ro, quod non nimis exile, quod
non tuum, quod non indignū
sit tanto Domino? offero Tibi
meipsum totum, cum omni
pulchritudine, bonitate & per-
fectione Terræ & Cœli, Tem-
poris & Æternitatis: quod si
tibi hoc non placeat, offero
tibi, quantum mihi licet, TE-

IPSVM,

IPSVM, tanquam Obiectum
undequaue tibi gratissimum.

14. O vere Sponse anima
mea! quomodo non deficio
totus sancto quodam amor
& dulcedine, dum recordor
te animam meam non solum
charam Amicam tuam, Soro-
rem, Dilectam, & Sponsam
unicam indigitare, sed profi-
teri insuper, quod tenerrimo
amore me complexurus sis
sempérque de me cogitaturus
quasi nemo præter me in Mun-
do versaretur; &, quod caritas
ra excedit, totum hoc ostendit
in eo, quod omnes Creaturas
tuas, imò TE IPSVM, velis mihi
in beneficium cedere.

DEVI

DEVS ! hoc stupiditatis & ingrati-
tudinis meæ miraculum
est, quòd in medio incendio
infinitæ Charitatis tuæ confi-
stens nec tepefiam à flammis
istis, quibus æstuant Seraphini.
Ah Omnipotens Amor meus!
Tu qui me posuisti in medio
divini istius ignis, Amoris sci-
licet & Beneficiorum tuorum,
fac ut ardeam semper tam bea-
to incendio.

15. O Munde immunde !
quàm difficile mihi, quàm la-
mentabile est in te commora-
ri, & simul charo meo DEO
unitum esse ! quàm densæ nu-
bes vanarum Imaginationum
aspectum adeò grati mihi Solis

P adi-

adimunt! Et unde obsecro fit,
ut vix paululùm cum dulci Pa-
tre & Domino meo, solus cum
solo, conversatus, illicò ab ex-
ternis Corporis necessitatibus,
& internis Animi motibus in
meam perniciem retrahat à
Cœlo in terram? O me mise-
rum! quis me liberabit ab in-
felici hâc necessitate? Ah!
quando tandem amantissimū
Bonum meum, Intellectûs &
Voluntatis meæ brachijs, Te
constringam nunquam dimis-
surus?

16. Exulto gaudio ob feli-
cem, quæ mihi contingit, sor-
tem, Te solum & neminem
præter Te amandi, ô mi dulcissi-
sime

sime D E V S , amet igitur Hic
mundanam pulchritudinē , Il-
le divitias , Isti afficiantur ho-
nore, quærat alius voluptates,
curent stulti isti amatores si-
tim suam pellere sorbendo
guttulam ; Ego, Ego T E aman-
do simul omnem Pulchritudi-
nem, Bonitatem, Divitias, vno
verbo, omnia amore comple-
ctor, & quidem magnâ cum
certitudine, quòd T E solum,
amando, in T E adæquatam &
æternam Felicitatem meam
sim inventurus.

17. O Pulchritudo nunquã
pro merito amanda æterni
Sponsi mei ! splendor tuus non
solum demonstrat nobis fœ-

P 2

dita-

ditatem illius, quod inter terrena pulchrum videtur, sed in tuo conspectu etiam Paradisi elegantiae evanescent, & ipsum Pulchritudinis nomen amittunt. Quis igitur Te non diligat? imò quis alium praeter te solum diligat? non faciam, mi Deus, non faciam, non amabo nisi eum, qui sola summa & aeterna Pulchritudo est.

18. Beatissimi Coeli Cives, quàm amabilis, quàm perfectus est Dilectus DEVS noster! Totus est Nobilis, totus Dives, totus Speciosus & Immortalis, totus Innocens & Sanctus: Infinitus est, Omnipotens, ipsa Sapien-

Sapientia & Bonitas, totus
Amor & Amabilis, Excellens
omni Perfectione sine umbra
imperfectiois. Diligite eum
etiam me nomine, & felicissi-
mi tantæ Maiestatis Contem-
platores, & impetrate cordi
meo vel unam scintillam illius
incendij amoris, quod Vos æ-
ternim Beatos reddit.

19. Domine, nec minimū
donum aut beneficium mihi
præstare potes, quin simul in-
cor meum emittas inflamma-
tum amoris tui telum ad me,
in amore tuo inflammandum
aptissimum, si durities & den-
sa cordis me glacies iclum il-
lum non impediret. Ut con-

P 3 ferres

ferres mihi qualecunque beneficium, etiam corporale, jam ab æterno Sapientiam & Bonitatem tuam impendisti, dum illud selegisti, & mihi conferre determinasti; Omnipotentiam tuam applicasti in producendis à principio Mundi ad hoc usq; tempus creaturis tuis, ut per eas hoc minimum beneficium mihi conferres, quod Tu ipse largitus es, & cum infinito amore largiris O Deus! & non desidero mille corda ad te amandum? Ama, amatum ipsum loco mei, prout mereris, mi Summe Benefactor, & pro me Teament omnes sancti tui, Paradisi Incolæ.

20. O Deus cordis mei, nihil ego invenio, quod possit amaram reddere dulcedinem animæ in hac vita amore tui absorptæ, nisi quòd sciat, quod ante mortem possit à te separari, & te perdere per peccatum: nam etiã in scholâ aut oris tui, qui verè amat, non est liber à timore. O charum Bonum meum quid agam? stabilias obsecro omnipotenti gratiã tuã cor meum in tui amore, accipe cordis mei æternã possessionem, sicut ego tibi dedico tanquam æternum & irrevocabile donum; & si per infinitam Sapientiam tuam prævides, quod te aliquando of-

P 4

fensu-

fensurus sim, ah! mi DEVS!
 detrude me, antequã peccem,
 in illum infernum, quem post
 peccatum sustinere, deberem;
 malo enim esse amicus tuus
 inter pœnas Inferni, quã ini-
 micus tuus inter dœdicias Pa-
 radisi.

COLLOQVIVM

Ultimum.

O Mi DEVS, amabilissimum
 Bonum meum! quomo-
 do possibile est, ut vivam, &
 tamen vita mea non sit conti-
 num quoddam amoris tui ex-
 ercitiu, cùm undique torfen-
 muli, tot ac tanta motiva ad
 illud faciendũ me impellant?

Om-

Omnes res creatæ & increa-
tæ, præteritæ, præsentis, & fu-
turæ unâ voce mihi acclamant:
AMA DEVM TVVM, SOLVM,
SEMPER, ET PERECCTE, In-
vitant me ad hunc sanctum tuum
amorem, ô charum Bonum,
meum! infinita & infinities
perfecta Bonitas, Pulchritudo
& Perfectio tua; Amor tuus
æternus, gratuitus, continuus,
& infinitus, mihi indignissimo
exhibitus; Beneficia tua, tot
tâmq̃ue eximia & continua:
Pulchritudo & Perfectio om-
nium operum tuorum: Præ-
mia æterna, & infinitæ Promis-
siones te amantibus factæ: Æ-
ternæ poenæ illis intentatæ, qui

TE non plùs, quàm creaturas
diligunt; Mors, quæ creaturas
perditè amatas subtrahit, sed
TE sancto amore dilectum au-
ferre non potest; Futurum ju-
diciũ, quod malè amantes con-
funder; Exemplum Electorum
tuorum, & Tuum O mi DEVS,
qui TE ipsum solum tanquam
ultimum finem amas; Pax &
tranquillitas animæ, quæ TE
tantũm diligit; & inquietudo
animæ peccatricis; Dolor, qui
animũ meum affligit, eò quòd
hactenus alia, quàm te amave-
rim; Ipsa Ratio, quæ continuo
mihi dicit, ut amem illum,
qui verè me amat, qui verè
amabilis est, & ab omnibus,
qui

qui sanè amant, dilectus; Obligatio quã mihi imponit status & conditio Hominis, Christiani, Religiosi, &c. Quòd cognoverim, etiam cum quãdam experienciã & particulari lumine, amabilissimam Bonitatem tuam; Quòd videam tantam delictorum abundantiam, quibus à tam multis offenderis; Necessitas amandi te, cum alioquin tempus benemerendi sine fructu dilabatur; Omnium aliarum rerum, etiam exercitij vitæ nostræ, vilitas & indignitas, si non sint Amor Dei, aut cum illo conjunctæ; Exemplum Creaturarum, quæ tanta agunt & patiuntur

untur, ut satisfaciant, aut non displiceant alijs, ut lucrentur, aut non amittant creatum aliquod bonum, vel ut evitent corporale sive temporale aliquod malum; Accedit, quòd tam facile sit exercitium te amandi (ô mi DEVS!) nec incommodum pariat, nec requirat impensas, aut multum temporis, & tamen amantes te certò certius consequantur in hâc vitâ æternum beneplacitum tuum, in altera verò quoad corpus & animam ipsimet abundè satiandi sint.

Hæc & alia motiva (ô mi Summe Amator!) sunt totidem flammæ, quæ me circumdant

dant & accendere deberent,
totumque consumere igne
amoris tui; sed me miserum,
Domine, vides hic miraculum
frigiditatis meæ, quæ etiam in
medio incendij renuit incalef-
cere. Ah mi DEVS, TV qui
Ignis es consumens glaciem
cordium, dignare condonatâ
præteritâ injuriâ sauciare ani-
mam meam accenso telo divi-
ni Amoris tui, ut excitata tam
sancto vulnere, pedibus affe-
ctuum suorum, tota ad TE cur-
rat. O me beatum! quando
(sicuti spero & à te peto, fir-
miterque propono) & ego
nullius alterius rei habebō Me-
moriam aut cogitationem, ni-

si quâ TVI recorder, & de TE cogitem; nec aliam Voluntatem, nisi quæ amet, desideret, & velit TE SOLVM; nec alios Sensus & Potentias, nisi quæ totas se impenderint beneplacito & servitio tuo. Amen.

Absorbeat, quæso, Domine cor meum ignita & melliflua vis amoris tui, ut amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori, IESV CHRISTE Salvator Mundi. Qui vivis, &c.

Et ecce! tibi per istas Industrias totidem aperte fuerunt porta, per quas sine morâ introire potes in Cœlestem Hierusalem ad conversandum cum DEO & Sanctis ipsius; & si bene perpendas, invenies, quod, sicuti dixi tantum ex omnibus
Iussu

sufficerent ad conservandam vi-
ram quandam & sanctam fre-
quentiam affectuum erga res di-
vinas ita, si ad maiorem illarum
partem vel mediocrem animi ap-
plicationem habueris, impossibile
futurum sit, ut cor tuum pijs affe-
ctibus & virtutum actibus vi-
cum remaneat aut non unitum
cum Domino Deo perseveret, eti-
amsi inter media negotia verseris,
vel curâ proximi distentus si in
itinere, in plateis & quovis alio
loco moreris, vel exercitio, quod
aliàs ex natura sua distractio-
nem parere solet, occupa-
tus sis.

✠(†)✠

IN-

INDEX.

Introductio sive Ingressus ad
sequentes Industrias. pag. 1

Utilitates harum Industriarum. 8

Modus Practicus istis Indu-
strijs utendi. 13

Industria I. Ostendit Obligationē
& Modum practicum DEO se
pro acceptis Beneficijs gratum
exhibendi à pag. 16. usq. ad 36

Industria II. Ostendit Viam &
modum per creaturarum Per-
fectiones DEI perfectionem in-
vestigandi, eique ob illam con-
gratulandi, eumque amandi.
à pag. 36. usque ad pag. 50

Industria III. Proponit Neces-
sitate & modum Petitionis ad
Deum instituenda. à pag. 58.
usque ad pag. 71

In.

INDEX

Industria IV. Docet, cur & quomodo jugem Praesentia Divina Memoriam habeamus. à pag. 70. usque ad pag. 99

Industria V. Conformitatis voluntatis nostrae cum divina. pag. 85.

Industria VI. Pura Intentionis semper habenda. pag. 99. Praxis pro tempore matutino pag. 101. Inter Operandum pag. 108. In fine operum pag. 109. Admonitio circa praedictam Industriam & Praxes illius notata digna. pag. 110

Industria VII. Modus practicus Omnia in spiritualem & Animae proficuum sensum convertendi à pag. 114. usque ad 126. Indu-

INDEX

Industria VIII. Ervendi ex malo
bonum à pag. 126. usq³ ad 136

Industria IX. Deum in suis Ope-
ribus laudandi à pag. 136. usque
ad 146

Industria X. Agnoscendi Domi-
num Deum per Signa. à pag.
146. usque ad pag. 154

Industria XI. Commendat & do-
cet modum serio se Applicandi,
dum peraguntur Exercitia spi-
ritualia. à pag. 159. usq³ ad 163

Industria XII. Habendi semper
Localem Dei Memoriam, à pag.
163. usque ad 169

Industria XIII. Recenset Attri-
buta, Proprietates & Perfe-
ctiones DEI, docetque modum
illas cum fructu expendendi,
170

INDEX

- pag. 169. usque ad 187
*Alphabetum variorum piorum
Affectum, quos tempore quo-
rumvis Exercitiorum spiritua-
lium exercere oportet. 187*
- Industria XIV. Declarat, cur &
quomodo nos sub potenti DEI
manu humiliemus. 189*
- Principales quadam Gratia Do-
mini DEI Christiano & Reli-
gioso homini necessarie ad per-
fectè consequendum ultimum
suum finem. 192*
- Quam Proportionem & dispositio-
nem à corrupta nostra Natura
habeamus ad obtinendas præ-
dictas Gratias. pag. 197*
- Quale Meritū & dignitatem ha-
beamus ad obtinendas à Deo su-
prà*

INDEX

<i>præ dictas Gratias.</i>	199
<i>Media à nobis adhibenda ad obti- nendas illas Gratias</i>	200
<i>Fructus ex præcedentibus Conside- rationibus colligendi</i>	210.
<i>Industria XV. Exercenda præ- tèr Charitatis.</i>	217
<i>Quinquaginta Proprietates perfe- cti Amoris Dei.</i>	218
<i>Considerationes practica circa prædictas Proprietates.</i>	234
<i>Viginti actus perfecti Amoris.</i>	242
<i>Colloquium ultimum, & Epilogus libelli.</i>	260

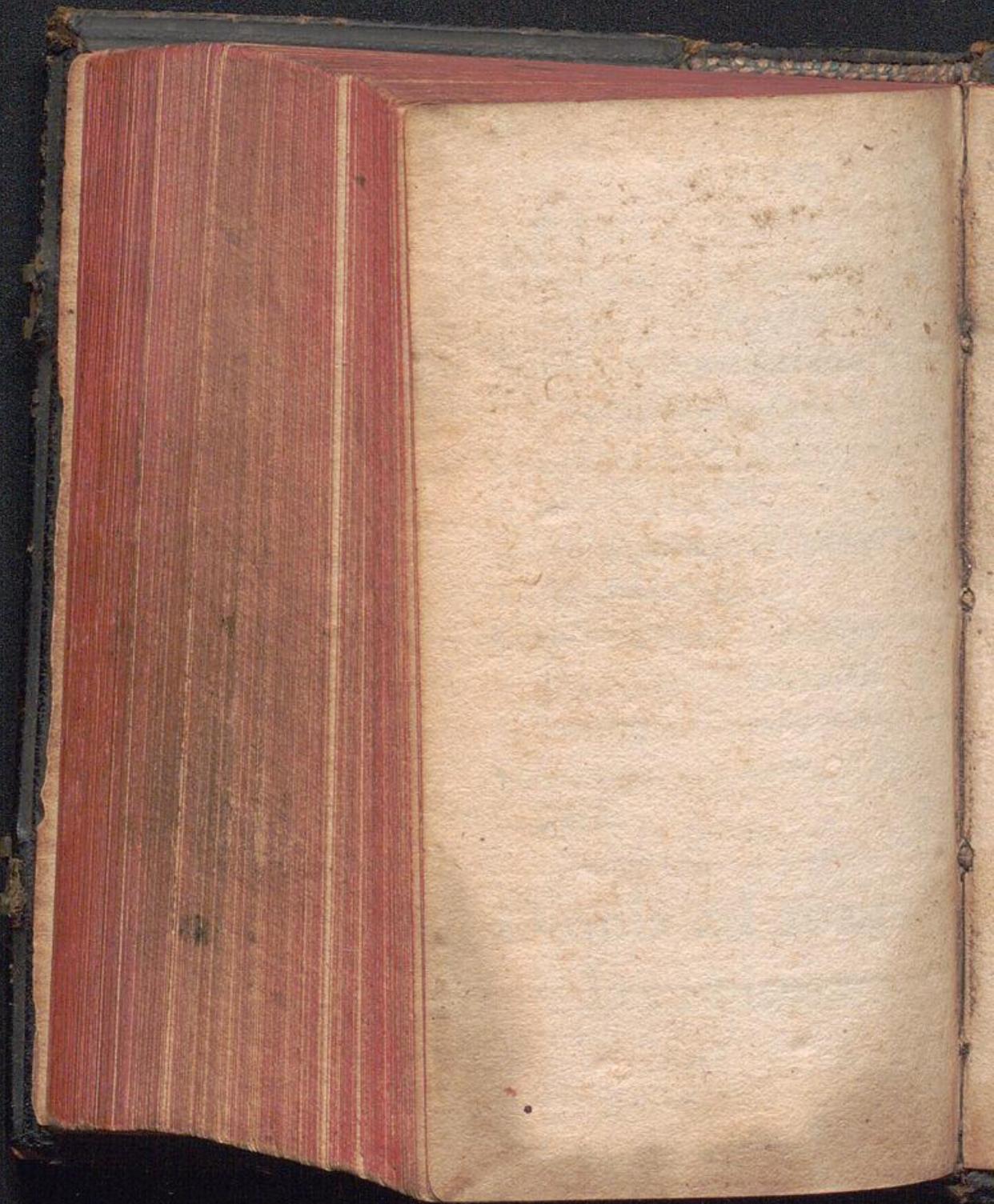
Coll. 9. Job.

**Omnia ad maiorem
DEI gloriam.**

30c. 1558

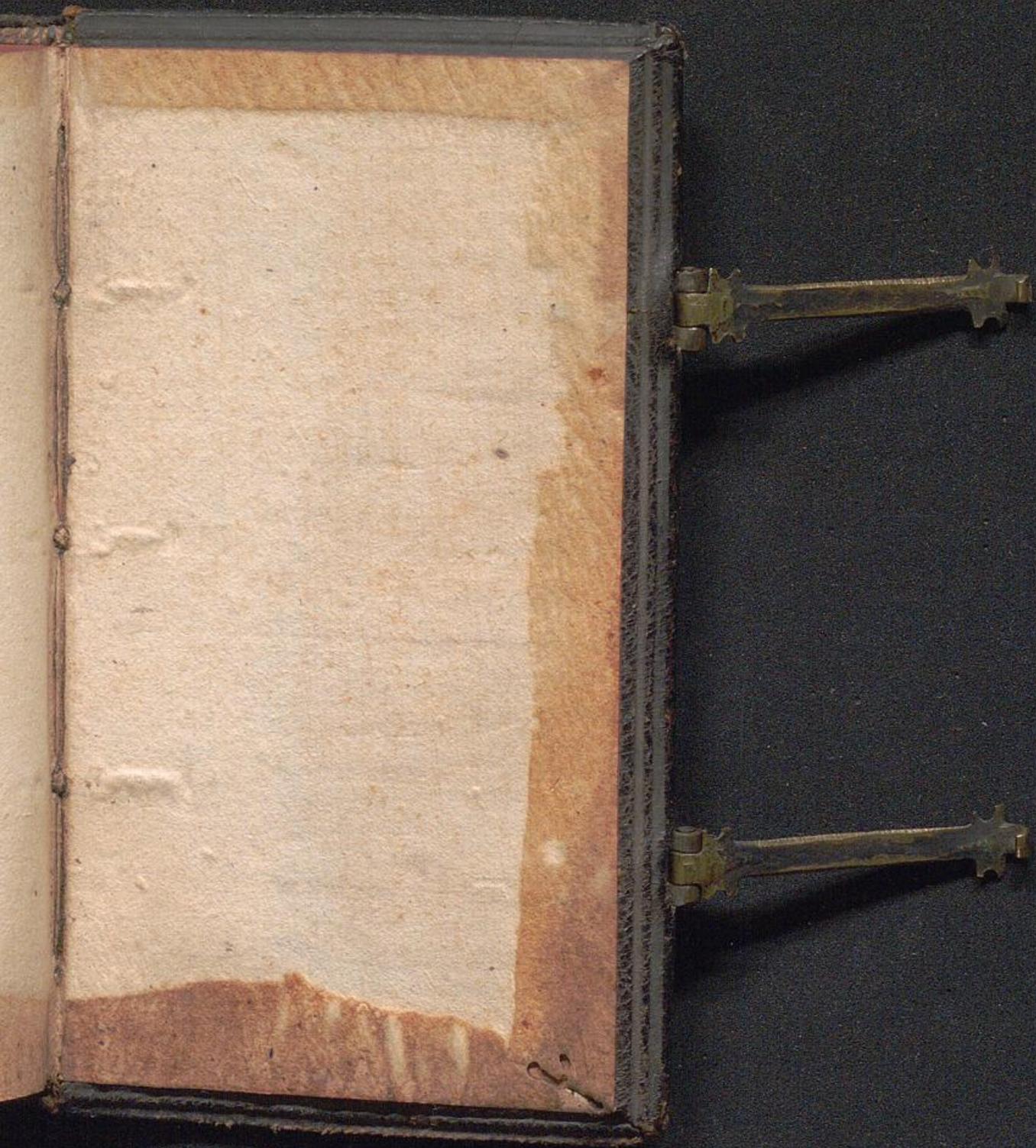
199
obii.
200
sidi.
210.
pra.
217
erfe.
218
circa
234
.242
logus
260
em

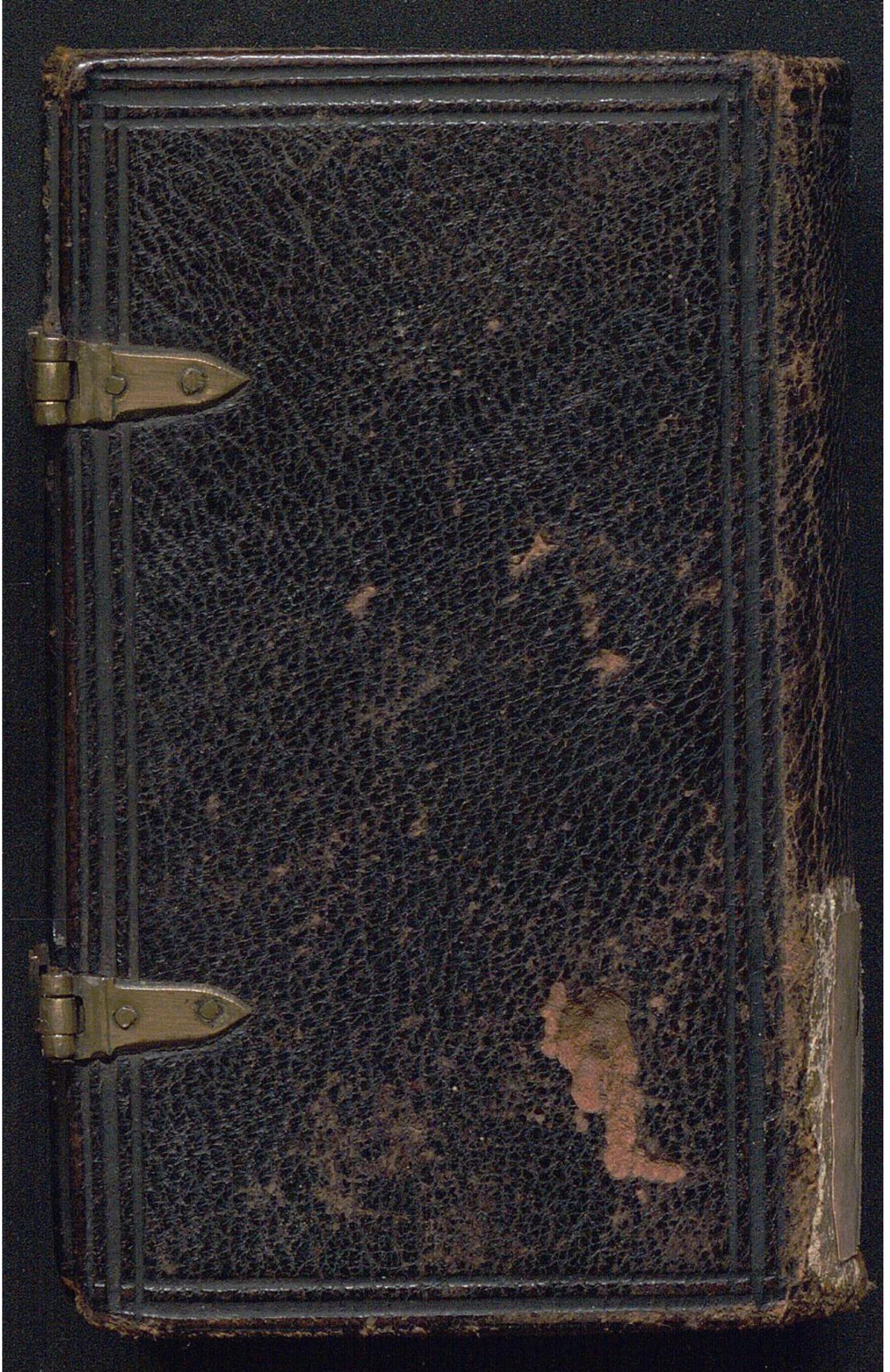

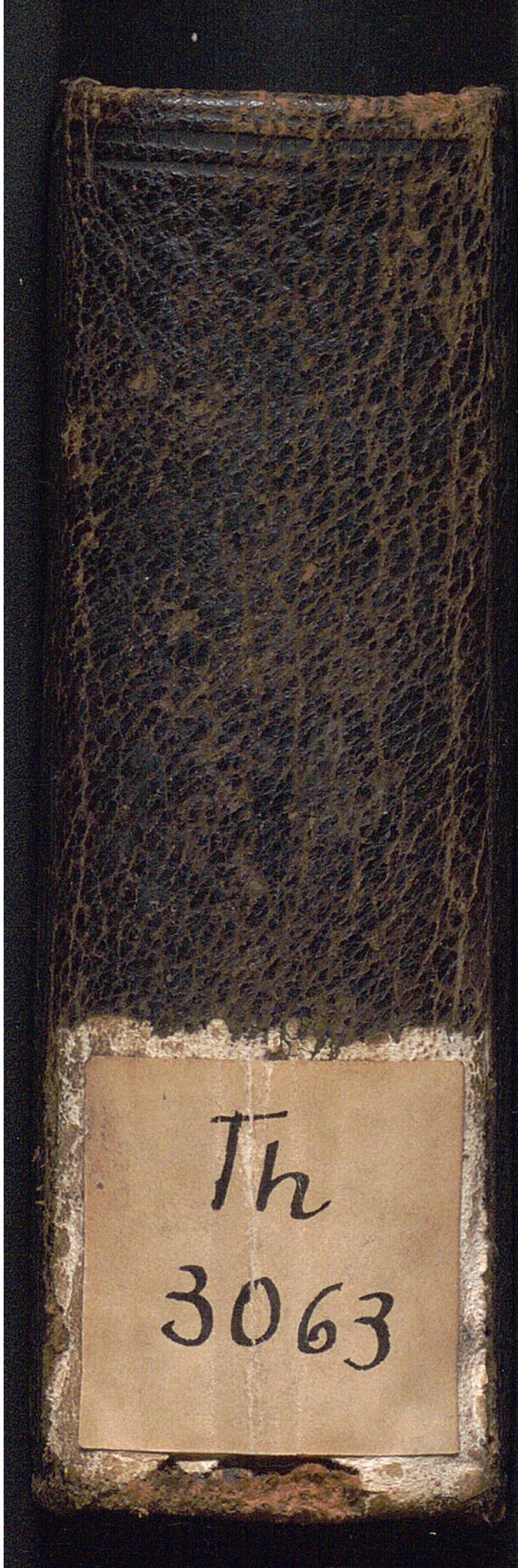

Th

3063